

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2023/C 35/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
--------------	---	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2023/C 35/02	Věc C-141/20: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 1. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof – Německo) – Finanzamt Kiel v. Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH („Řízení o předběžné otázce – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Šestá směrnice 77/388/EHS – Článek 4 odst. 4 druhý pododstavec – Osoby povinné k dani – Možnost členských států považovat za jedinou osobu povinnou k dani právně nezávislé entity, které jsou však navzájem úzce propojeny finančními, hospodářskými a organizačními vazbami (seskupení pro účely DPH) – Vnitrostátní právní úprava, podle které je za jedinou osobu povinnou k dani označen ovládající subjekt seskupení pro účely DPH – Pojem „úzké propojení finančními vazbami“ – Povinnost ovládajícího subjektu mít kromě většinového podílu také většinu hlasovacích práv – Neexistence – Posouzení samostatnosti hospodářské entity z hlediska standardizovaných kritérií – Rozsah“)	2
2023/C 35/03	Věc C-269/20: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 1. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof – Německo) – Finanzamt T v. S („Řízení o předběžné otázce – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Šestá směrnice 77/388/EHS – Článek 4 odst. 4 druhý pododstavec – Osoby povinné k dani – Možnost členských států považovat za jedinou osobu povinnou k dani právně nezávislé osoby, které jsou však navzájem úzce propojeny finančními, hospodářskými a organizačními vazbami (seskupení pro účely DPH) – Vnitrostátní právní úprava, podle které je za jedinou osobu povinnou k dani označen ovládající subjekt seskupení pro účely DPH – Interní plnění v rámci seskupení pro účely DPH – Článek 6 odst. 2 písm. b) – Bezplatné poskytování služeb – Pojem „jiné účely než pro potřebu podniku“)	3

2023/C 35/04	Věc C-460/20: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 8. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – TU, RE v. Google LLC („Řízení o předběžné otázce – Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů – Směrnice 95/46/ES – Článek 12 písm. b) – Článek 14 první pododstavec písm. a) – Nařízení (EU) 2016/679 – Článek 17 odst. 3 písm. a) – Provozovatel internetového vyhledávače – Vyhledávání na základě jména osoby – Zobrazení odkazu na články obsahující údajně nepravdivé informace v seznamu výsledků vyhledávání – Zobrazení fotografií ilustrujících tyto články v seznamu výsledků vyhledávání obrázků ve formě náhledů (thumbnails) – Žádost o odstranění odkazu ze seznamu výsledků vyhledávání adresovaná provozovateli vyhledávače – Vyvažování základních práv – Články 7, 8, 11 a 16 Listiny základních práv Evropské unie – Povinnosti a odpovědnosti, které má provozovatel vyhledávače při zpracování žádosti o odstranění odkazu z výsledků vyhledávání – Důkazní břemeno žadatele o odstranění odkazu z výsledků vyhledávání“)	4
2023/C 35/05	Věc C-653/20 P: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 1. prosince 2022 – Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) v. Guillaume Vincenti („Kasační opravný prostředek – Veřejná služba – Úředníci – Služební řád úředníků Evropské unie – Článek 45 odst. 1 – Povýšení – Rozhodnutí o nepovýšení úředníka – Článek 41 odst. 1 a odst. 2 písm. a) Listiny základních práv Evropské unie – Právo být vyslechnut – Povinnost uvést odůvodnění“)	5
2023/C 35/06	Věc C-694/20: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 8. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Grondwettelijk Hof – Belgie) – Orde van Vlaamse Balies, IG, Belgian Association of Tax Lawyers, CD, JU v. Vlaamse Regering („Řízení o předběžné otázce – Správní spolupráce v oblasti daní – Povinná automatická výměna informací ve vztahu k přeshraničním uspořádáním, která se mají oznamovat – Směrnice 2011/16/EU ve znění směrnice (EU) 2018/822 – Článek 8ab odst. 5 – Platnost – Profesionální mlčenlivost advokáta – Zproštění oznamovací povinnosti advokáta-zprostředkovatele, který je vázán profesní mlčenlivostí – Povinnost tohoto advokáta-zprostředkovatele informovat jakéhokoli jiného zprostředkovatele, který není jeho klientem, o jeho oznamovací povinnosti – Články 7 a 47 Listiny základních práv Evropské unie“)	6
2023/C 35/07	Věc C-180/21: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 8. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativnija sad – Blagoevgrad – Bulharsko) – VS v. Inspektor v Inspektorata kam Visšija sadeben savet („Řízení o předběžné otázce – Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů – Nařízení (EU) 2016/679 – Články 2, 4 a 6 – Použitelnost nařízení č. 2016/679 – Pojem ‚oprávněný zájem‘ – Pojem ‚úkol prováděný ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci‘ – Směrnice (EU) 2016/680 – Články 1, 3, 4, 6 a 9 – Zákonnost zpracování osobních údajů shromážděných v rámci trestního vyšetřování – Další zpracování údajů o údajné oběti trestného činu za účelem jejího obvinění – Pojem ‚jiný účel, než pro který byly osobní údaje shromážděny‘ – Údaje použité státním zastupitelstvím členského státu pro účely své obrany v rámci žaloby na náhradu škody státem“)	6
2023/C 35/08	Věc C-247/21: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 8. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgesichtshof – Rakousko) – Luxury Trust Automobil GmbH v. Finanzamt Österreich („Řízení o předběžné otázce – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 42 písm. a) – Článek 197 odst. 1 písm. c) – Článek 226 bod 11a – Článek 141 – Osvobození – Trojstranný obchod – Označení konečného příjemce dodávky za osobu povinnou odvést DPH – Faktury – Poznámka ‚daň odvede zákazník‘ – Povinný charakter – Neuvedení této poznámky na faktuře – Zpětná oprava faktury“)	8
2023/C 35/09	Věc C-348/21: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 8. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sofijski gradski sad – Bulharsko) – trestní řízení proti HYA, IP, DD, ZI, SS („Řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v trestních věcech – Směrnice (EU) 2016/343 – Posílení některých aspektů presumpce nevinny a práva být přítomen při trestním řízení před soudem – Článek 8 odst. 1 – Právo obviněného být přítomen při řízení před soudem – Článek 47 druhý pododstavec a čl. 48 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie – Právo na spravedlivý proces a právo na obhajobu – Výslech svědků obžaloby v přípravném řízení v nepřítomnosti obviněného a jeho obhájce – Nemožnost vyslechnout svědky obžaloby během soudní části trestního řízení – Vnitrostátní právní úprava umožňující trestnímu soudu založit své rozhodnutí na předchozí výpovědi uvedených svědků“)	9

2023/C 35/10	Věc C-370/21: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 1. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht München I – Německo) – DOMUS-Software-AG v. Marc Braschoß Immobilien GmbH („Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2011/7/EU – Postup proti opožděným platbám v obchodních transakcích – Náhrada nákladů spojených s vymáháním vynaložených věřitelem v případě opožděné platby dlužníka – Článek 6 – Minimální pevná částka ve výši 40 eur – Několik opožděných plateb, které jsou úhradou za pravidelné dodávání zboží nebo poskytování služby na základě jedné a téže smlouvy“)	9
2023/C 35/11	Věc C-378/21: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 8. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzgericht – Rakousko) – P GmbH v. Finanzamt Österreich („Řízení o předběžné otázce – Harmonizace daňových právních předpisů – Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 203 – Oprava přiznání k DPH – Příjemci služeb, kteří nemohou uplatnit nárok na odpočet – Neexistence rizika ztráty daňových příjmů“) . . .	10
2023/C 35/12	Věc C-409/21: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 1. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Varchovniya administrativen sad – Bulharsko) – DELID EOOD v. Izpalnitelen direktor na Daržaven fond „Zemedelie“ („Řízení o předběžné otázce – Společná zemědělská politika (SZP) – Financování z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) – Nařízení (EU) č. 1305/2013 – Investiční podpora – Vnitrostátní právní úprava podmiňující poskytnutí podpory tím, že žadatel předloží osvědčení o registraci chovného místa na své jméno a doloží, že k okamžiku podání žádosti dosahuje produkce jeho zemědělského podniku hodnoty alespoň 8 000 eur“)	11
2023/C 35/13	Věc C-419/21: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 1. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie – Polsko) – X sp. z o.o., sp. k. v. Z („Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2011/7/EU – Postup proti opožděným platbám v obchodních transakcích – Článek 2 bod 1 – Pojem ‚obchodní transakce‘ – Náhrada nákladů věřitele spojených s vymáháním v případě opožděné platby dlužníka – Článek 6 – Minimální pevná částka ve výši 40 eur – Zpoždění několika plateb za dodání zboží nebo poskytnutí služeb uskutečněná v rámci plnění jedné a téže smlouvy“)	12
2023/C 35/14	Věc C-512/21: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 1. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Fővárosi Törvényszék – Maďarsko) – Aquila Part Prod Com S.A v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága („Řízení o předběžné otázce – Daně – Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 168 – Nárok na odpočet DPH – Zásady daňové neutrality, efektivitativy a proporcionalitativy – Daňový únik – Důkaz – Povinnost řádné péče osoby povinné k dani – Zohlednění porušení povinností vyplývajících z vnitrostátních předpisů a unijního práva týkajících se bezpečnosti potravinového řetězce – Pověření udělené osobou povinnou k dani třetí osobě k uskutečňování zdanitelných plnění – Listina základních práv Evropské unie – Článek 47 – Právo na spravedlivý proces“)	12
2023/C 35/15	Věc C-564/21: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 1. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Wiesbaden – Německo) – BU v. Bundesrepublik Deutschland („Řízení o předběžné otázce – Základní práva – Právo na účinný opravný prostředek – Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie – Azylová politika – Směrnice 2013/32/EU – Článek 11 odst. 1, čl. 23 odst. 1 a čl. 46 odst. 1 a 3 – Přístup k informacím uvedeným ve spisu žadatele – Úplný spis – Metadata – Předání tohoto spisu ve formě individuálních neuspořádaných elektronických souborů – Písemná informace – Digitalizovaná kopie rozhodnutí s vlastnoručním podpisem – Vedení elektronického spisu bez archivování papírového spisu“)	14
2023/C 35/16	Věc C-595/21: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 1. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bayerisches Verwaltungsgericht Ansbach – Německo) – LSI – Germany GmbH v. Freistaat Bayern („Řízení o předběžné otázce – Ochrana spotřebitele – Poskytování informací o potravinách spotřebitelům – Nařízení (EU) č. 1169/2011 – Článek 17 a bod 4 části A přílohy VI – ‚Název potraviny‘ – ‚Název produktu‘ – Povinné údaje u označování potravin – Součást nebo složka použitá k celkové nebo částečné náhradě součásti nebo složky, jejíž běžné použití nebo přirozený výskyt v potravině spotřebitelé předpokládají“)	15

2023/C 35/17	Věc C-600/21: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 8. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation – Francie) – QE v. Caisse régionale de Crédit mutuel de Loire-Atlantique et du Centre Ouest („Řízení o předběžné otázce – Ochrana spotřebitele – Zneužívající ujednání ve spotřebitelských smlouvách – Směrnice 93/13/EHS – Článek 3 odst. 1 – Článek 4 – Kritéria pro posouzení zneužívající povahy ujednání – Ujednání o zesplatnění úvěrové smlouvy před původně sjednaným datem – Smluvní zproštění povinnosti vyzvat k plnění“)	16
2023/C 35/18	Věc C-625/21: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 8. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – VB v. GUPFINGER Einrichtungsstudio GmbH („Řízení o předběžné otázce – Směrnice 93/13/EHS – Zneužívající ujednání ve spotřebitelských smlouvách – Neoprávněné odstoupení od smlouvy ze strany spotřebitele – Ujednání, které stanoví nárok prodávajícího nebo poskytovatele služeb na náhradu škody, prohlášené za zneužívající – Použití vnitrostátního práva dispozitivní povahy“)	17
2023/C 35/19	Věc C-731/21: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 8. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg – Lucembursko) – GV v. Caisse nationale d'assurance pension („Řízení o předběžné otázce – Volný pohyb osob – Článek 45 SFEU – Pracovníci – Nařízení (EU) č. 492/2011 – Článek 7 odst. 1 a 2 – Rovné zacházení – Sociální výhody – Pozůstalostní důchod – Registrovaní partneři – Vnitrostátní právní úprava podmiňující přiznání nároku na pozůstalostní důchod zápisem partnerství platně uzavřeného a registrovaného v jiném členském státě do vnitrostátního rejstříku“)	17
2023/C 35/20	Věc C-769/21: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 8. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administratīvā rajona tiesa – Lotyšsko) – AAS „BTA Baltic Insurance Company“ v. Iepirkumu uzraudzības birojs, Tieslietu ministrija („Řízení o předběžné otázce – Veřejné zakázky – Směrnice 2014/24/EU – Článek 18 odst. 1 – Zásady rovného zacházení, transparentnosti a proporcionality – Rozhodnutí o ukončení zadávacího řízení – Nabídky předložené samostatně dvěma uchazeči, kteří jsou součástí téhož hospodářského subjektu, jež jsou dvěma hospodářsky nejvýhodnějšími nabídkami – Odmítnutí úspěšného uchazeče podepsat smlouvu – Rozhodnutí veřejného zadavatele odmítnout nabídku následujícího uchazeče, ukončit řízení a vyhlásit nové zadávací řízení“)	18
2023/C 35/21	Věc C-492/22 PPU: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 8. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Amsterdam – Nizozemsko) – Výkon evropského zatýkacího rozkazu vydaného na CJ („Řízení o předběžné otázce – Naléhavé řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v trestních věcech – Evropský zatýkací rozkaz – Rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV – Článek 6 odst. 2 – Určení příslušných justičních orgánů – Rozhodnutí o odložení předání přijaté orgánem, který nemá postavení vykonávajícího justičního orgánu – Článek 23 – Uplynutí lhůt stanovených pro předání – Důsledky – Článek 12 a čl. 24 odst. 1 – Ponechání vyžádané osoby ve vazbě za účelem trestního stíhání ve vykonávajícím členském státě – Články 6, 47 a 48 Listiny základních práv Evropské unie – Právo obviněného osobně se účastnit řízení před soudem ve své věci“)	19
2023/C 35/22	Věc C-597/21: Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 15. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato – Itálie) – Centro Petroli Roma Srl v. Agenzia delle Dogane e dei Monopoli („Řízení o předběžné otázce – Články 53 a 99 jednacího řádu Soudního dvora – Článek 267 SFEU – Rozsah povinnosti vnitrostátních soudů rozhodujících v posledním stupni podat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Výjimky z této povinnosti – Kritéria – Situace, kdy je správný výklad unijního práva je natolik zřejmý, že není ponechán prostor pro žádnou rozumnou pochybnost – Podmínka, aby byl vnitrostátní soud rozhodující v posledním stupni přesvědčen, že stejnou jistotu by měly i ostatní soudy členských států rozhodující v posledním stupni a Soudní dvůr“)	20
2023/C 35/23	Věc C-138/22: Usnesení Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 18. listopadu 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieście w Warszawie-Polsko) – TD, SD v. mBank S.A. („Řízení o předběžné otázce – Článek 53 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora – Zneužívající ujednání ve spotřebitelských smlouvách – Hypoteční úvěr indexovaný na cizí měnu – Zneužívající ujednání – Neplatnost smlouvy z důvodu začlenění zneužívajících ujednání nebo ujednání v rozporu se zákonem – Volba spotřebitele – Výklad vnitrostátního práva – Zjevný nedostatek příslušnosti“)	20

2023/C 35/24	Věc C-229/22: Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 2. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunalul Specializat Cluj – Rumunsko) – NC v. Compania Națională de Transporturi Aeriene Tarom SA („Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Letecká doprava – Nařízení (ES) č. 261/2004 – Článek 5 odst. 1 písm. c) bod iii) – Náhrada a pomoc cestujícím – Zrušení letu – Právo na náhradu v případě přesměrování – Podmínky – Rozdíly mezi jednotlivými jazykovými zněními ustanovení unijního práva – Přesměrování umožňující cestujícím odletět ne dříve než jednu hodinu před plánovaným časem odletu“)	21
2023/C 35/25	Věc C-389/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 13. června 2022 – GC a další v. Croce Rossa Italiana a další	22
2023/C 35/26	Věc C-594/22 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 14. září 2022 Gugler France proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 13. července 2022 ve věci T-147/21, Gugler France v. EUIPO – Gugler (GUGLER)	23
2023/C 35/27	Věc C-623/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour constitutionnelle (Belgie) dne 29. září 2022 – Belgian Association of Tax Lawyers a další v. Premier ministre/ Eerste Minister . . .	23
2023/C 35/28	Věc C-639/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Gelderland (Nizozemsko) dne 12. října 2022 – X v. Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht	24
2023/C 35/29	Věc C-640/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Gelderland (Nizozemsko) dne 12. října 2022 – Fiscale Eenheid Achmea BV v. Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam . .	25
2023/C 35/30	Věc C-641/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Gelderland (Nizozemsko) dne 12. října 2022 – Y v. Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam	26
2023/C 35/31	Věc C-642/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Gelderland (Nizozemsko) dne 12. října 2022 – Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten v. Inspecteur van de Belastingdienst Maastricht	26
2023/C 35/32	Věc C-643/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Gelderland (Nizozemsko) dne 12. října 2022 – Stichting BPL Pensioen v. Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht	27
2023/C 35/33	Věc C-644/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Gelderland (Nizozemsko) dne 12. října 2022 – Stichting Bedrijfstakpensioensfonds voor het levensmiddelenbedrijf (BPFL) v. Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht	28
2023/C 35/34	Věc C-650/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour d'appel de Mons (Belgie) dne 17. října 2022 – Fédération internationale de football association (FIFA) v. BZ	28
2023/C 35/35	Věc C-654/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen Afdeling Gent (Belgie) dne 19. října 2022 – FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de voedselketen & Leefmilieu v. Triferto Belgium NV	29
2023/C 35/36	Věc C-658/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Najwyższym (Polsko) dne 19. října 2022	30
2023/C 35/37	Věc C-670/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Berlin (Německo) dne 24. října 2022 – trestní řízení proti M.N.	31
2023/C 35/38	Věc C-677/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Rejonowym Katowice0160 – Wschód w Katowicach (Polsko) dne 2. listopadu 2022 – Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe A. v. P.S.A.	33
2023/C 35/39	Věc C-678/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Rejonowym dla Krakowa – Podgórze w Krakowie (Polsko) dne 3. listopadu 2022 – Profi Credit Polska S.A. v. G.N.	33

2023/C 35/40	Věc C-682/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Upravní sud u Zagrebu (Chorvatsko) dne 2. listopadu 2022 – LM v. Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak	34
2023/C 35/41	Věc C-683/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itálie) dne 4. listopadu 2022 – Adusbef – Associazione difesa utenti servizi bancari e finanziari a další v. Presidenza del Consiglio dei ministri a další	35
2023/C 35/42	Věc C-689/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Oristano (Itálie) dne 9. listopadu 2022 – S. G. v. Unione di Comuni Alta Marmilla	35
2023/C 35/43	Věc C-693/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Rejonowym dla m.st. Warszawy w Warszawie (Polsko) dne 10. listopadu 2022 – I. sp. z o.o. v. M.W.	36
2023/C 35/44	Věc C-695/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Městským soudem v Praze (Česká republika) dne 10. listopadu 2022 – Fondee a.s. v. Česká národní banka	36
2023/C 35/45	Věc C-698/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Apelativen sad Varna (Bulharsko) dne 14. listopadu 2022 – trestní řízení proti TP a OF	37
2023/C 35/46	Věc C-721/22 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 24. listopadu 2022 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 14. září 2022 ve věci T-775/20, PB v. Komise	38
2023/C 35/47	Věc C-742/22 ZP: Návrh na povolení zabavení pohledávky podaný dne 30. listopadu 2022 – Ntinos Ramon v. Evropská komise	39

Tribunál

2023/C 35/48	Spojené věci T-316/14 RENV a T-148/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 30. listopadu 2022 – PKK v. Rada („Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření namířená proti PKK s cílem bojovat proti terorismu – Zmrazení finančních prostředků – Společný postoj 2001/931/SZBP – Použitelnost na ozbrojené konflikty – Teroristická skupina – Skutkový základ rozhodnutí o zmrazení finančních prostředků – Rozhodnutí přijaté příslušným orgánem – Orgán třetího státu – Přezkum – Přiměřenost – Povinnost uvést odůvodnění – Právo na obhajobu – Právo na účinnou soudní ochranu – Úprava žalobního návrhu“)	41
2023/C 35/49	Věc T-698/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 30. listopadu 2022 – Trasta Komerčbanka a další v. ECB („Hospodářská a měnová politika – Obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi – Zvláštní úkoly dohledu svěřené ECB – Rozhodnutí o odebrání povolení úvěrové instituce – Úmrtí žalobce – Částečné nevydání rozhodnutí ve věci samé – Pravomoci vnitrostátních orgánů zúčastněných členských států a ECB v rámci jednotného mechanismu dohledu – Rovné zacházení – Proporcionalita – Legitimní očekávání – Právní jistota – Zneužití pravomoci – Právo na účinnou procesní obranu – Povinnost uvést odůvodnění“)	43
2023/C 35/50	Věc T-101/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 30. listopadu 2022 – Rakousko v. Komise („Státní podpory – Jaderný průmysl – Podpora, kterou Maďarsko zamýšlí poskytnout na podporu rozvoje dvou nových jaderných reaktorů v jaderné elektrárně Paks II – Rozhodnutí, kterým se podpora prohlašuje za slučitelnou s vnitřním trhem pod podmínkou dodržení určitých závazků – Článek 107 odst. 3 písm. c) SFEU – Soulad podpory s jiným unijním právem Unie než s právem v oblasti státních podpor – Nerozlučná souvislost – Podpora jaderné energie – Článek 192 první pododstavec Smlouvy o Euratomu – Zásady ochrany životního prostředí, „znečišťovatel platí“, obezřetnosti a udržitelnosti – Určení dotyčné hospodářské činnosti – Selhání trhu – Narušení hospodářské soutěže – Přiměřenost podpory – Potřeba státního zásahu – Určení prvků podpory – Zadávací řízení na veřejné zakázky – Povinnost uvést odůvodnění“)	44

2023/C 35/51	Věc T-275/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. prosince 2022 – PNB Banka v. ECB („Hospodářská a měnová politika – Obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi – Pravomoci ECB – Vyšetřovací pravomoci – Kontroly na místě – Článek 12 nařízení (EU) č. 1024/2013 – Rozhodnutí ECB provést kontrolu v prostorách méně významné úvěrové instituce – Žaloba na neplatnost – Akt napadnutelný žalobou – Přípustnost – Pravomoc ECB – Povinnost uvést odůvodnění – Skutečnosti, které mohou odůvodnit kontrolu – Článek 106 jednacího řádu – Neodůvodněná žádost o konání jednání“)	45
2023/C 35/52	Věc T-301/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. prosince 2022 – PNB Banka v. ECB („Hospodářská a měnová politika – Obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi – Článek 6 odst. 5 písm. b) nařízení (EU) č. 1024/2013 – Potřeba přímého dohledu ECB nad méně významnou úvěrovou institucí – Žádost vnitrostátního příslušného orgánu – Článek 68 odst. 5 nařízení (EU) č. 468/2014 – Rozhodnutí ECB, kterým byla společnost PNB Banka klasifikována jako významný subjekt podléhající přímému dohledu – Povinnost uvést odůvodnění – Přiměřenost – Právo na obhajobu – Přístup ke správnímu spisu – Zpráva podle čl. 68 odst. 3 nařízení č. 468/2014 – Článek 106 jednacího řádu – Neodůvodněná žádost o konání jednání“)	46
2023/C 35/53	Věc T-330/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. prosince 2022 – PNB Banka v. ECB („Hospodářská a měnová politika – Obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi – Článek 22 směrnice 2013/36/EU – Vyjádření nesouhlasu ECB s nabytím kvalifikovaných účastí v úvěrové instituci – Začátek běhu lhůty pro posouzení – Účast ECB v počáteční fázi řízení – Kritéria finanční stability navrhovaného nabyvatele a dodržení obezřetnostních požadavků – Existence přiměřených důvodů pro vyjádření nesouhlasu s nabytím na základě jediného nebo několika kritérií posouzení – Článek 106 jednacího řádu – Neodůvodněná žádost o konání jednání“)	46
2023/C 35/54	Věc T-230/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. prosince 2022 – PNB Banka v. ECB („Hospodářská a měnová politika – Obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi – Nařízení (EU) č. 1024/2013 – Zvláštní úkoly v oblasti dohledu svěřené ECB – Rozhodnutí o odebrání povolení úvěrové instituce PNB Banka – Návrh příslušného vnitrostátního orgánu na odebrání povolení – Rozhodnutí o platební neschopnosti PNB Banka – Přiměřená lhůta – Povinnost uvést odůvodnění – Proporcionalita“)	47
2023/C 35/55	Věc T-275/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 23. listopadu 2022 – Westfälische Drahtindustrie a další v. Komise („Žaloba na neplatnost a na náhradu škody – Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Evropský trh s předpínací ocelí – Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP – Odklad povinnosti zřídit bankovní záruku – Splátkový režim předběžně prováděných plateb – Rozsudek, kterým se rozhodnutí částečně ruší a stanoví se pokuta, jejíž výše je totožná s výší původně uložené pokuty – Započtení předběžně provedených plateb – Úroky z prodlení – Článek 266 první pododstavec SFEU – Bezdůvodné obohacení – Dostatečně závažné porušení právní normy, která přiznává práva jednotlivcům – Vydání bezdůvodného obohacení – Absence právního základu – Protiprávnost“)	48
2023/C 35/56	Věc T-537/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. prosince 2022 – Litva v. Komise („EZZF a EZFRV – Výdaje vyloučené z financování – Výdaje vynaložené Litvou – Podpora při předčasném odchodu do důchodu – Článek 52 odst. 2 nařízení (EU) č. 1306/2013 – Článek 34 odst. 6 a čl. 35 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 908/2014“)	49
2023/C 35/57	Věc T-130/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. prosince 2022 – CCPL a další v. Komise („Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Balení potravin pro maloobchodní prodej – Rozhodnutí, kterým se mění výše pokuty – Způsoby výpočtu pokuty – Přičitatelnost protiprávního jednání – Pokyny pro výpočet výše pokut z roku 2006 – Maximální výše pokuty – Proporcionalita – Rovné zacházení – Platební schopnost“)	49

2023/C 35/58	Věc T-221/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 30. listopadu 2022 – Itálie v. Komise („EZZF a EZFRV – Výdaje vyloučené z financování – Režim podpor na plochu – Finanční opravy – Pojem, trvalé travní porosty“ – Článek 4 odst. 1 písm. h) nařízení (EU) č. 1307/2013 – Článek 5 odst. 3 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 499/2014“)	50
2023/C 35/59	Věc T-401/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 30. listopadu 2022 – KN v. Parlament („Institucionální právo – Člen EHSV – Udělení absolutoria za plnění rozpočtu EHSV za rozpočtový rok 2019 – Usnesení Parlamentu, jímž je žalobce označen jako původce psychického obtěžování – Žaloba na neplatnost – Akt, který nelze napadnout žalobou – Nepřípustnost – Žaloba na náhradu škody – Ochrana osobních údajů – Presumpce nevinoty – Povinnost důvěrnosti – Zásada řádné správy – Proporcionalita – Dostatečně závažné porušení právní normy, která přiznává práva jednotlivcům“)	51
2023/C 35/60	Věc T-487/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. prosince 2022 – Neoperl v. EUIPO – (Zobrazení válcovité sanitární vložky) („Ochranná známka Evropské unie – Přihláška ochranné známky Evropské unie znázorňující válcovitou sanitární vložku – Hmatová poziční ochranná známka – Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu – Působnost právní normy – Uplatnění i bez návrhu – Přezkum rozlišovací způsobilosti odvolacím senátem – Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení 2017/1001] – Označení, která nemohou být ochrannou známkou Evropské unie – Absence přesného a samo o sobě úplného grafického ztvárnění hmatového dojmu vyvolaného označením – Článek 4 a čl. 7 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2007 [nyní článek 4 a čl. 7 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2017/1001]“)	51
2023/C 35/61	Věc T-515/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 23. listopadu 2022 – Zeta Farmaceutici v. EUIPO – Specchiasol (EUPHYTOS) („Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Slovní ochranná známka Evropské unie EUPHYTOS – Starší obrazová ochranná známka Evropské unie EuPhidra – Důkaz o řádném užívání starší ochranné známky – Článek 56 odst. 2 a čl. 43 odst. 2 nařízení (ES) č. 40/94 [nyní čl. 64 odst. 2 a čl. 47 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001] – Relevantní období – Předložení důkazů poprvé před odvolacím senátem – Posuzovací pravomoc odvolacího senátu – Kvalifikace jako nové nebo doplňující důkazy – Článek 95 odst. 2 nařízení 2017/1001 – Článek 27 odst. 4 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2018/625“)	52
2023/C 35/62	Věc T-612/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 30. listopadu 2022 – ADS L. Kowalik, B. Włodarczyk v. EUIPO – ESSAtech (Příslušenství k bezdrátovému dálkovému ovládání) („Průmyslový) vzor Společenství – Řízení o prohlášení neplatnosti – Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství představující příslušenství k bezdrátovému dálkovému ovládání – Důvod neplatnosti – Vzhledové znaky výrobku, které jsou podmíněné pouze jeho technickou funkcí – Článek 8 odst. 1 a čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 6/2002 – Skutečnosti nebo důkazy předložené poprvé před odvolacím senátem – Článek 63 odst. 2 nařízení č. 6/2002 – Povinnost uvést odůvodnění – Článek 41 odst. 1 a odst. 2 písm. c) Listiny základních práv“)	53
2023/C 35/63	Věc T-623/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. prosince 2022 – Puma v. EUIPO – Vaillant (Puma) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Puma – Starší obrazová ochranná známka Evropské unie PUMA – Relativní důvody pro zamítnutí zápisu – Poškození dobrého jména – Článek 8 odst. 5 nařízení (EU) 2017/1001“)	53
2023/C 35/64	Věc T-678/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 30. listopadu 2022 – Mendes v. EUIPO – Actial Farmaceutica (VSL3TOTAL) („Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Slovní ochranná známka Evropské unie VSL3TOTAL – Starší slovní ochranná známka Evropské unie VSL#3 – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Podobnost označení – Podobnost výrobků – Článek 8 odst. 1 písm. b) a čl. 53 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 60 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2017/1001]“)	54

2023/C 35/65	Věc T-701/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 23. listopadu 2022 – Allessa v. EUIPO – Dumerth (CASSELLAPARK) („Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Slovní ochranná známka Evropské unie CASSELLAPARK – Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu – Rozlišovací způsobilost – Neexistence popisného charakteru – Neexistence ochranné známky, která by mohla klamat veřejnost – Článek 7 odst. 1 písm. b), c) a g) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b), c) a g) nařízení (EU) 2017/1001] – Povinnost uvést odůvodnění – Článek 94 nařízení 2017/1001“)	55
2023/C 35/66	Věc T-738/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. prosince 2022 – Bora Creations v. EUIPO (essence) („Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Obrazová ochranná známka Evropské unie essence – Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001 – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení 2017/1001“)	55
2023/C 35/67	Věc T-747/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. prosince 2022 – Borussia VfL 1900 Mönchengladbach v. EUIPO – Neng (Fohlenelf) („Ochranná známka Evropské unie – Řízení o zrušení – Slovní ochranná známka Evropské unie Fohlenelf – Řádné užívání ochranné známky – Článek 58 odst. 1 písm. a), článek 94 odst. 1 a článek 97, odst. 1 písm. d) nařízení (EU) 2017/1001“)	56
2023/C 35/68	Věc T-780/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 30. listopadu 2022 – Lila Rossa Engros v. EUIPO (LiLAC) („Ochranná známka Evropské unie – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie LiLAC – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001“)	57
2023/C 35/69	Věc T-12/22: Rozsudek Tribunálu ze dne 30. listopadu 2022 – Hasco TM v. EUIPO – Esi (NATURCAPS) („Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Slovní ochranná známka Evropské unie NATURCAPS – Starší národní slovní ochranná známka NATURKAPS – Neexistence řádného užívání starší ochranné známky – Článek 64 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001 – Kvalifikace léčivých přípravků a doplňků stravy“)	57
2023/C 35/70	Věc T-85/22: Rozsudek Tribunálu ze dne 30. listopadu 2022 – Korporacija „Masternet“ v. EUIPO – Stayer Ibérica (STAYER) („Ochranná známka Evropské unie – Řízení o zrušení – Slovní ochranná známka Evropské unie STAYER – Řádné užívání ochranné známky – Článek 15 a čl. 51 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 18 a čl. 58 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2017/1001] – Kvalifikace výrobků, pro které bylo řádné užívání prokázáno“)	58
2023/C 35/71	Věc T-151/22: Rozsudek Tribunálu ze dne 23. listopadu 2022 – General Wire Spring v. EUIPO (GENERAL PIPE CLEANERS) („Ochranná známka Evropské unie – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie – Slovní ochranná známka GENERAL PIPE CLEANERS – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001“)	58
2023/C 35/72	Věc T-155/22: Rozsudek Tribunálu ze dne 30. listopadu 2022 – Korporacija „Masternet“ v. EUIPO – Stayer Ibérica (STAYER) („Ochranná známka Evropské unie – Řízení o zrušení – Obrazová ochranná známka Evropské unie STAYER – Řádné užívání ochranné známky – Článek 15 a čl. 51 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 18 a čl. 58 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2017/1001] – Kvalifikace výrobků, pro které bylo řádné užívání prokázáno“)	59
2023/C 35/73	Věc T-159/22: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. prosince 2022 – Sanetview v. EUIPO – 2boca2catering (Las Cebras) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Las Cebras – Starší národní obrazová ochranná známka LEZEBRA – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)	60
2023/C 35/74	Věc T-379/16: Usnesení Tribunálu ze dne 30. listopadu 2022 – Basicmed Enterprises a další v. Rada a další („Mimosmluvní odpovědnost – Hospodářská a měnová politika – Program podpory stability Kypru – Rozhodnutí Rady guvernérů ECB o poskytnutí naléhavě potřebné likvidity na žádost Centrální banky Kypru – Prohlášení Euroskupiny ze dnů 25. března, 12. dubna, 13. května a 13. září 2013 ohledně Kypru – Rozhodnutí 2013/236/EU – Prováděcí rozhodnutí 2013/463/EU – Memorandum o porozumění ze dne 26. dubna 2013 o specifických podmínkách hospodářské politiky, uzavřené mezi Kypru a Evropským mechanismem stability – Pravomoc Tribunálu – Přípustnost – Formální náležitosti – Vyčerpání vnitrostátních prostředků nápravy – Dostatečně závažné porušení právní normy přiznávající práva jednotlivcům – Právo vlastnit majetek – Legitimní očekávání – Rovné zacházení – Žaloba zčásti podaná soudu zjevně postrádajícímu pravomoc k jejímu rozhodnutí, zčásti zjevně nepřipustná a zčásti po právní stránce zjevně zcela neopodstatněn“)	60

2023/C 35/75	Věc T-640/20: Usnesení Tribunálu ze dne 22. listopadu 2022 – Validity v. Komise („Žaloba na neplatnost – Přístup k dokumentům – Nařízení (ES) č. 1049/2001 – Dokumenty týkající se návrhu výzvy k podávání návrhů spolufinancované ze strany EFRR – Dokumenty pocházející z členského státu – Částečné odepření přístupu – Zpřístupnění po podání žaloby – Zánik právního zájmu na podání žaloby – Částečné nevydání rozhodnutí ve věci samé – Návrh na úpravu žaloby – Částečná nepřístupnost“)	61
2023/C 35/76	Věc T-800/21: Usnesení Tribunálu ze dne 22. listopadu 2022 – Fieldpoint (Cyprus) v. EUIPO (HYPERLIGHTOPTICS) („Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie HYPERLIGHTOPTICS – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001 – Rovné zacházení – Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“)	62
2023/C 35/77	Věc T-801/21: Usnesení Tribunálu ze dne 22. listopadu 2022 – Fieldpoint (Cyprus) v. EUIPO (HYPERLIGHTEYEWEAR) („Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie – HYPERLIGHTEYEWEAR – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001 – Rovné zacházení – Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“)	62
2023/C 35/78	Věc T-595/22: Žaloba podaná dne 21. září 2022 – Ferreira de Macedo Silva v. Frontex	63
2023/C 35/79	Věc T-650/22: Žaloba podaná dne 7. prosince 2022 – Athlet v. EUIPO – Heuver Bandengroothandel (ATHLET)	64
2023/C 35/80	Věc T-688/22: Žaloba podaná dne 11. listopadu 2022 – FOF v. Komise	64
2023/C 35/81	Věc T-691/22: Žaloba podaná dne 12. listopadu 2022 – Fontwell v. Komise	65
2023/C 35/82	Věc T-700/22: Žaloba podaná dne 12. listopadu 2022 – Mission v. Komise	65
2023/C 35/83	Věc T-705/22: Žaloba podaná dne 13. listopadu 2022 – Durie v. Komise	66
2023/C 35/84	Věc T-707/22: Žaloba podaná dne 14. listopadu 2022 – Ostrava v. Komise	66
2023/C 35/85	Věc T-708/22: Žaloba podaná dne 14. listopadu 2022 – White Pearl v. Komise	67
2023/C 35/86	Věc T-710/22: Žaloba podaná dne 13. listopadu 2022 – Starboard v. Komise	67
2023/C 35/87	Věc T-711/22: Žaloba podaná dne 13. listopadu 2022 – Caledonian v. Komise	68
2023/C 35/88	Věc T-712/22: Žaloba podaná dne 13. listopadu 2022 – Fuchinvest v. Komise	68
2023/C 35/89	Věc T-716/22: Žaloba podaná dne 14. listopadu 2022 – Administradora Fortaleza a další v. Komise	69
2023/C 35/90	Věc T-717/22: Žaloba podaná dne 14. listopadu 2022 – Newco v. Komise	69
2023/C 35/91	Věc T-721/22: Žaloba podaná dne 15. listopadu 2022 – Bourbon Offshore Interoil Shipping v. Komise	70
2023/C 35/92	Věc T-730/22: Žaloba podaná dne 18. listopadu 2022 – LG a další v. Komise	71
2023/C 35/93	Věc T-743/22: Žaloba podaná dne 25. listopadu 2022 – Mazepin v. Rada	71
2023/C 35/94	Věc T-751/22: Žaloba podaná dne 1. prosince 2022 – Mazzone v. Parlament	72
2023/C 35/95	Věc T-752/22: Žaloba podaná dne 1. prosince 2022 – Ceravolo v. Parlament	74
2023/C 35/96	Věc T-757/22: Žaloba podaná dne 5. prosince 2022 – Puma v. EUIPO – Road Star Group (Obuv)	76
2023/C 35/97	Věc T-758/22: Žaloba podaná dne 5. prosince 2022 – Puma v. EUIPO – Fujian Daocheng Electronic Commerce (Boty)	77
2023/C 35/98	Věc T-763/22: Žaloba podaná dne 7. prosince 2022 – Kesajev v. Rada	78

2023/C 35/99	Věc T-764/22: Žaloba podaná dne 8. prosince 2022 – bet365 Group v. EUIPO (bet365)	79
2023/C 35/100	Věc T-767/22: Žaloba podaná dne 9. prosince 2022 – Hoffmann v. EUIPO – Moldex/Metric (Holex)	80
2023/C 35/101	Věc T-782/22: Žaloba podaná dne 13. prosince 2022 – Cogebi a Cogebi v. Rada	80
2023/C 35/102	Věc T-782/16: Usnesení Tribunálu ze dne 30. listopadu 2022 – Timberland Europe v. Komise	81
2023/C 35/103	Věc T-481/21: Usnesení Tribunálu ze dne 1. prosince 2022 – Foz v. Rada	81
2023/C 35/104	Věc T-150/22: Usnesení Tribunálu ze dne 28. listopadu 2022 – Lilly Drogerie v. EUIPO – Lillydoo (LILLYDOO kids)	82

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie*(2023/C 35/01)***Poslední publikace**

Úř. věst. C 24, 23.1.2023

Dřívější publikace

Úř. věst. C 15, 16.1.2023

Úř. věst. C 7, 9.1.2023

Úř. věst. C 482, 19.12.2022

Úř. věst. C 472, 12.12.2022

Úř. věst. C 463, 5.12.2022

Úř. věst. C 451, 28.11.2022

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 1. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof – Německo) – Finanzamt Kiel v. Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH

(Věc C-141/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Šestá směrnice 77/388/EHS – Článek 4 odst. 4 druhý pododstavec – Osoby povinné k dani – Možnost členských států považovat za jedinou osobu povinnou k dani právně nezávislé entity, které jsou však navzájem úzce propojeny finančními, hospodářskými a organizačními vazbami („seskupení pro účely DPH“) – Vnitrostátní právní úprava, podle které je za jedinou osobu povinnou k dani označen ovládající subjekt seskupení pro účely DPH – Pojem „úzce propojení finančními vazbami“ – Povinnost ovládajícího subjektu mít kromě většinového podílu také většinu hlasovacích práv – Neexistence – Posouzení samostatnosti hospodářské entity z hlediska standardizovaných kritérií – Rozsah“)

(2023/C 35/02)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Finanzamt Kiel

Odpůrkyně: Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH

Výrok

- 1) Článek 4 odst. 4 druhý pododstavec šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění směrnice Rady 2000/65/ES ze dne 17. října 2000,

musí být vykládán v tom smyslu, že

nebrání tomu, aby členský stát jako jedinou osobu povinnou k dani v rámci seskupení tvořeného právně nezávislými osobami, které jsou však navzájem úzce propojeny finančními, hospodářskými a organizačními vazbami, označil ovládající subjekt tohoto seskupení, jestliže je tento subjekt schopen prosazovat u ostatních entit, které jsou součástí tohoto seskupení, svá rozhodnutí a jestliže takové označení nevede ke vzniku rizika daňových ztrát.

2) Článek 4 odst. 4 druhý pododstavec šesté směrnice 77/388, ve znění směrnice 2000/65,

musí být vykládán v tom smyslu, že

brání vnitrostátní právní úpravě, která podmiňuje možnost určité entity vytvořit s podnikem ovládajícího subjektu seskupení tvořené právně nezávislými osobami, které jsou však navzájem úzce propojeny finančními, hospodářskými a organizačními vazbami, tím, že tento subjekt má v uvedené entitě kromě většinového podílu na jejím kapitálu také většinu hlasovacích práv.

3) Článek 4 odst. 4 druhý pododstavec šesté směrnice 77/388, ve znění směrnice 2000/65, ve spojení s čl. 4 odst. 1 prvním pododstavcem směrnice 77/388, v pozměněném znění,

musí být vykládán v tom smyslu, že

brání tomu, aby členský stát prostřednictvím kategorizace kvalifikoval určité entity jako nesamostatné, jsou-li tyto entity finančně, hospodářsky a organizačně začleněny do ovládajícího subjektu seskupení tvořeného právně nezávislými osobami, které jsou však navzájem úzce propojeny finančními, hospodářskými a organizačními vazbami.

(¹) Úř. věst. C 222, 6.7.2020.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 1. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof – Německo) – Finanzamt T v. S

(Věc C-269/20) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Šestá směrnice 77/388/EHS – Článek 4 odst. 4 druhý pododstavec – Osoby povinné k dani – Možnost členských států považovat za jedinou osobu povinnou k dani právně nezávislé osoby, které jsou však navzájem úzce propojeny finančními, hospodářskými a organizačními vazbami („seskupení pro účely DPH“) – Vnitrostátní právní úprava, podle které je za jedinou osobu povinnou k dani označen ovládající subjekt seskupení pro účely DPH – Interní plnění v rámci seskupení pro účely DPH – Článek 6 odst. 2 písm. b) – Bezplatné poskytování služeb – Pojem „jiné účely než pro potřebu podniku““)

(2023/C 35/03)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Finanzamt T

Odpůrkyně: S

Výrok

1) Článek 4 odst. 4 druhý pododstavec šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně,

musí být vykládán v tom smyslu, že

nebrání tomu, aby členský stát jako jedinou osobu povinnou k dani v rámci seskupení tvořeného právně nezávislými osobami, které jsou však navzájem úzce propojeny finančními, hospodářskými a organizačními vazbami, označil ovládající subjekt tohoto seskupení, jestliže je tento subjekt schopen prosazovat u ostatních entit, které jsou součástí tohoto seskupení, svá rozhodnutí a jestliže takové označení nevede ke vzniku rizika daňových ztrát.

2) Unijní právo

musí být vykládáno v tom smyslu, že

v případě entity, která tvoří jedinou osobu povinnou k dani v rámci seskupení tvořeného právně nezávislými osobami, které jsou však navzájem úzce propojeny finančními, hospodářskými a organizačními vazbami, a vykonává hospodářskou činnost, v souvislosti s níž je osobou povinnou k dani, a dále činnost, kterou provádí v rámci výkonu pravomocí coby orgán veřejné moci, v souvislosti s níž na základě čl. 4 odst. 5 šesté směrnice za osobu povinnou k dani z přidané hodnoty považována není, platí, že pokud entita, která je součástí tohoto seskupení, poskytuje služby související s výkonem zmíněných pravomocí, takové poskytování nesmí být zdaněno na základě čl. 6 odst. 2 písm. b) této směrnice.

(¹) Úř. věst. C 297, 7.9.2020.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 8. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – TU, RE v. Google LLC

(Věc C-460/20) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů – Směrnice 95/46/ES – Článek 12 písm. b) – Článek 14 první pododstavec písm. a) – Nařízení (EU) 2016/679 – Článek 17 odst. 3 písm. a) – Provozovatel internetového vyhledávače – Vyhledávání na základě jména osoby – Zobrazení odkazu na články obsahující údajně nepravdivé informace v seznamu výsledků vyhledávání – Zobrazení fotografií ilustrujících tyto články v seznamu výsledků vyhledávání obrázků ve formě náhledů (thumbnails) – Žádost o odstranění odkazu ze seznamu výsledků vyhledávání adresovaná provozovateli vyhledávače – Vyvažování základních práv – Články 7, 8, 11 a 16 Listiny základních práv Evropské unie – Povinnosti a odpovědnosti, které má provozovatel vyhledávače při zpracování žádosti o odstranění odkazu z výsledků vyhledávání – Důkazní břemeno žadatele o odstranění odkazu z výsledků vyhledávání“)

(2023/C 35/04)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobci: TU, RE

Žalovaná: Google LLC

Výrok

- 1) Článek 17 odst. 3 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů)

musí být vykládán v tom smyslu, že

v rámci vyvažování, které je třeba provést mezi právy uvedenými v člancích 7 a 8 Listiny základních práv Evropské unie na jedné straně a právy uvedenými v článku 11 Listiny základních práv na straně druhé pro účely posouzení žádosti o odstranění odkazu adresované provozovateli vyhledávače a směřující k tomu, aby byl z výsledků vyhledávání odstraněn odkaz na obsah zahrnující tvrzení, jež osoba podávající žádost považuje za nepravdivá, nepodléhá toto odstranění podmínce, aby otázka pravdivosti obsahu, na něž je odkazováno, byla alespoň předběžně vyjasněna v rámci žaloby podané touto osobou proti poskytovateli tohoto obsahu.

- 2) Článek 12 písm. b) a čl. 14 první pododstavec písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů, jakož i čl. 17 odst. 3 písm. a) nařízení 2016/679

musí být vykládány v tom smyslu, že

v rámci vyvažování, které je třeba provést mezi právy uvedenými v člancích 7 a 8 Listiny základních práv na jedné straně a právy uvedenými v článku 11 Listiny základních práv na straně druhé, je třeba pro účely posouzení žádosti o odstranění odkazu adresované provozovateli vyhledávače a směřující k odstranění fotografií fyzické osoby zobrazených formou náhledů, které tuto osobu zachycují, z výsledků vyhledávání obrázků na základě jména této osoby zohlednit informační hodnotu těchto fotografií nezávisle na kontextu jejich zveřejnění na internetové stránce, ze které pocházejí, avšak s přihlédnutím k jakémukoli textovému prvku, jímž je přímo doprovázeno zobrazení těchto fotografií ve výsledcích vyhledávání a který může vyjasnit jejich informační hodnotu.

(¹) Úř. věst. C 443, 21.12.2020.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 1. prosince 2022 – Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) v. Guillaume Vincenti

(Věc C-653/20 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek – Veřejná služba – Úředníci – Služební řád úředníků Evropské unie – Článek 45 odst. 1 – Povýšení – Rozhodnutí o nepovýšení úředníka – Článek 41 odst. 1 a odst. 2 písm. a) Listiny základních práv Evropské unie – Právo být vyslechnut – Povinnost uvést odůvodnění“)

(2023/C 35/05)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) (zástupci: A. Lukošüütë a K. Tóth, zmocněnci, ve spolupráci s B. Wägenbaurem, Rechtsanwalt)

Další účastník řízení: Guillaume Vincenti (zástupce: H. Tettenborn, zmocněnec)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 148, 26.4.2021.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 8. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Grondwettelijk Hof – Belgie) – Orde van Vlaamse Balies, IG, Belgian Association of Tax Lawyers, CD, JU v. Vlaamse Regering

(Věc C-694/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Správní spolupráce v oblasti daní – Povinná automatická výměna informací ve vztahu k přeshraničním uspořádáním, která se mají oznamovat – Směrnice 2011/16/EU ve znění směrnice (EU) 2018/822 – Článek 8ab odst. 5 – Platnost – Profesionální mlčenlivost advokáta – Zproštění oznamovací povinnosti advokáta-zprostředkovatele, který je vázán profesionální mlčenlivostí – Povinnost tohoto advokáta-zprostředkovatele informovat jakéhokoli jiného zprostředkovatele, který není jeho klientem, o jeho oznamovací povinnosti – Články 7 a 47 Listiny základních práv Evropské unie“)

(2023/C 35/06)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Grondwettelijk Hof

Účastníci původního řízení

Žalobci: Orde van Vlaamse Balies, IG, Belgian Association of Tax Lawyers, CD, JU

Žalovaná: Vlaamse Regering

Výrok

Článek 8ab odst. 5 směrnice Rady 2011/16/EU ze dne 15. února 2011 o správní spolupráci v oblasti daní a o zrušení směrnice 77/799/EHS, ve znění směrnice Rady (EU) 2018/822 ze dne 25. května 2018, je v rozsahu, v němž v důsledku jeho uplatňování členskými státy má advokát jednající jako zprostředkovatel ve smyslu čl. 3 bodu 21 této směrnice v pozměněném znění v situaci, kdy je z důvodu profesionální mlčenlivosti, kterou je vázán, zproštěn oznamovací povinnosti stanovené v čl. 8ab odst. 1 téže směrnice v pozměněném znění, povinnost neprodleně informovat jakéhokoli jiného zprostředkovatele, který není jeho klientem, o jeho oznamovací povinnosti podle odstavce 6 téhož článku 8ab, neplatný vzhledem k článku 7 Listiny základních práv Evropské unie.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 128, 12.4.2021.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 8. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativnija sad – Blagoevgrad – Bulharsko) – VS v. Inspektor v Inspektorata kam Visšija sadeben savet

(Věc C-180/21) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů – Nařízení (EU) 2016/679 – Články 2, 4 a 6 – Použitelnost nařízení č. 2016/679 – Pojem ‚oprávněný zájem‘ – Pojem ‚úkol prováděný ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci‘ – Směrnice (EU) 2016/680 – Články 1, 3, 4, 6 a 9 – Zákonnost zpracování osobních údajů shromážděných v rámci trestního vyšetřování – Další zpracování údajů o údajné oběti trestného činu za účelem jejího obvinění – Pojem ‚jiný účel, než pro který byly osobní údaje shromážděny‘ – Údaje použité státním zastupitelstvím členského státu pro účely své obrany v rámci žaloby na náhradu škody státem“)

(2023/C 35/07)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad – Blagoevgrad

Účastníci původního řízení

Žalobce: VS

Žalovaný: Inspektor v Inspektorata kam Visšija sadeben savet

Za účasti: Teritorialnija odelenie – Petrič kam Rajonna prokuratura – Blagoevgrad

Výrok

- 1) Článek 1 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV ve spojení s jejím čl. 4 odst. 2 a článkem 6

musí být vykládán v tom smyslu, že

zpracování osobních údajů odpovídá jinému účelu, než byl účel, pro něž byly dotčené údaje shromážděny, pokud byly takové údaje shromažďovány za účelem odhalení trestného činu a jeho vyšetření, zatímco uvedené zpracování je prováděno pro účely stíhání osoby po skončení trestního vyšetřování, a to nezávisle na tom, zda tato osoba byla v okamžiku tohoto shromažďování považována za oběť, a takové zpracování je podle čl. 4 odst. 2 směrnice dovoleno, pokud splňuje podmínky zakotvené tímto ustanovením.

- 2) Článek 3 odst. 8 a čl. 9 odst. 1 a 2 směrnice 2016/680, jakož i čl. 2 odst. 1 a 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů)

musí být vykládány v tom smyslu, že

uvedené nařízení se použije na zpracování osobních údajů státním zastupitelstvím členského státu za účelem výkonu svého práva na obranu v rámci žaloby na náhradu škody státem v případě, že toto zastupitelství informuje příslušný soud o existenci spisů týkajících se fyzické osoby, která je stranou sporu, založených pro účely uvedené v čl. 1 odst. 1 směrnice, a soudu tyto spisy předá.

- 3) Článek 6 odst. 1 nařízení 2016/679

musí být vykládán v tom smyslu, že

v případě, kdy je žaloba na náhradu škody státu založena na nesplnění povinností uložených státnímu zastupitelství v rámci plnění jeho úkolů v trestněprávní oblasti, lze takové zpracování osobních údajů považovat za zákonné, pokud je nezbytné ke splnění úkolu ve veřejném zájmu, ve smyslu čl. 6 odst. 1 prvního pododstavce písm. e) nařízení, spočívajícího v ochraně právních a majetkových zájmů státu, který je státním zastupitelstvím na základě vnitrostátního práva svěřen v rámci daného řízení, za předpokladu, že uvedené zpracování údajů splňuje všechny příslušné požadavky stanovené uvedeným nařízením.

(¹) Úř. věst. C 206, 31.5.2021.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 8. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgerichtshof – Rakousko) – Luxury Trust Automobil GmbH v. Finanzamt Österreich

(Věc C-247/21) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 42 písm. a) – Článek 197 odst. 1 písm. c) – Článek 226 bod 11a – Článek 141 – Osvobození – Trojstranný obchod – Označení konečného příjemce dodávky za osobu povinnou odvést DPH – Faktury – Poznámka „daň odvede zákazník“ – Povinný charakter – Neuvedení této poznámky na faktuře – Zpětná oprava faktury“)

(2023/C 35/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Luxury Trust Automobil GmbH

Žalovaný: Finanzamt Österreich

Výrok

- 1) Článek 42 písm. a) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, ve znění směrnice Rady 2010/45/EU ze dne 13. července 2010, ve spojení s čl. 197 odst. 1 písm. c) směrnice 2006/112, ve znění změn,

musí být vykládán v tom smyslu, že

v rámci trojstranného obchodu není konečný pořizovatel platně určen za osobu povinnou odvést daň z přidané hodnoty (DPH), pokud faktura vystavená zprostředkujícím pořizovatelem neobsahuje poznámku „daň platí zákazník“ podle čl. 226 bodu 11a směrnice 2006/112, ve znění změn.

- 2) Článek 226 bod 11a směrnice 2006/112, ve znění směrnice 2010/45,

musí být vykládán v tom smyslu, že

opomenutí uvést poznámku „daň platí zákazník“ na faktuře, jak vyžaduje toto ustanovení, nemůže být následně napraveno doplněním údaje upřesňujícího, že se tato faktura týká trojstranného obchodu uvnitř Společenství a že je daňová povinnost přenesena na příjemce dodávky.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 263, 5.7.2022.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 8. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sofiyski gradski sad – Bulharsko) – trestní řízení proti HYA, IP, DD, ZI, SS

(Věc C-348/21) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v trestních věcech – Směrnice (EU) 2016/343 – Posílení některých aspektů presumpce nevinny a práva být přítomen při trestním řízení před soudem – Článek 8 odst. 1 – Právo obviněného být přítomen při řízení před soudem – Článek 47 druhý pododstavec a čl. 48 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie – Právo na spravedlivý proces a právo na obhajobu – Výslech svědků obžaloby v přípravném řízení v nepřítomnosti obviněného a jeho obhájce – Nemožnost vyslechnout svědky obžaloby během soudní části trestního řízení – Vnitrostátní právní úprava umožňující trestnímu soudu založit své rozhodnutí na předchozí výpovědi uvedených svědků“)

(2023/C 35/09)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Sofiyski gradski sad

Účastníci původního trestního řízení

HYA, IP, DD, ZI, SS

Za účasti: Specializirana prokuratura

Výrok

Článek 8 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/343 ze dne 9. března 2016, kterou se posilují některé aspekty presumpce nevinny a právo být přítomen při trestním řízení před soudem, ve spojení s čl. 47 druhým pododstavcem a čl. 48 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie,

musí být vykládán v tom smyslu, že

brání použití vnitrostátní právní úpravy, která vnitrostátnímu soudu umožňuje, aby v případě, že není možné vyslechnout svědka obžaloby v rámci soudní fáze trestního řízení, založil rozhodnutí o vině či nevině obviněné osoby na výpovědi uvedeného svědka získané při výslechu vedeném za účasti soudce v rámci předběžné fáze trestního řízení, avšak bez účasti obviněné osoby nebo jejího obhájce, ledaže existuje vážný důvod odůvodňující neúčast svědka během soudní fáze trestního řízení, výpověď tohoto svědka nepředstavuje jediný nebo rozhodující základ pro odsouzení obviněné osoby a existují vyvažující faktory dostačující ke kompenzaci obtíží způsobených obviněné osobě a jejímu obhájci v důsledku zohlednění uvedené výpovědi.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 338, 23.8.2021.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 1. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht München I – Německo) – DOMUS-Software-AG v. Marc Braschoß Immobilien GmbH

(Věc C-370/21) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2011/7/EU – Postup proti opožděným platbám v obchodních transakcích – Náhrada nákladů spojených s vymáháním vynaložených věřitelem v případě opožděné platby dlužníka – Článek 6 – Minimální pevná částka ve výši 40 eur – Několik opožděných plateb, které jsou úhradou za pravidelné dodávání zboží nebo poskytování služby na základě jedné a téže smlouvy“)

(2023/C 35/10)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht München I

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: DOMUS-Software-AG

Žalovaná: Marc Braschoß Immobilien GmbH

Výrok

Článek 6 odst. 1 ve spojení s článkem 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/7/EU ze dne 16. února 2011 o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích

musí být vykládán v tom smyslu, že

pokud je v jedné a téže smlouvě sjednáno pravidelné dodávání zboží nebo poskytování služeb, za něž musí být pokaždé zaplaceno v určené lhůtě, náleží věřiteli za každou opožděnou platbu minimální pevná částka ve výši 40 eur jako náhrada nákladů spojených s vymáháním.

(¹) Úř. věst. C 349, 30.8.2021.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 8. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzgericht – Rakousko) – P GmbH v. Finanzamt Österreich

(Věc C-378/21) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Harmonizace daňových právních předpisů – Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 203 – Oprava příznání k DPH – Příjemci služeb, kteří nemohou uplatnit nárok na odpočet – Neexistence rizika ztráty daňových příjmů“)

(2023/C 35/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzgericht

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: P GmbH

Žalovaná: Finanzamt Österreich

Výrok

Článek 203 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, ve znění směrnice Rady (EU) 2016/1065 ze dne 27. června 2016,

musí být vykládán v tom smyslu, že

osoba povinná k dani, která poskytla službu a na faktuře uvedla částku daně z přidané hodnoty (DPH) vypočtenou na základě nesprávné sazby, není povinna na základě tohoto ustanovení odvést chybně fakturovanou část DPH, pokud neexistuje nebezpečí ztráty daňových příjmů z důvodu, že příjemci této služby jsou výlučně konečnými spotřebiteli, kteří nemají nárok na odpočet DPH zaplacené na vstupu.

(¹) Úř. věst. C 349, 30.8.2021.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 1. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Varchovniya administrativen sad – Bulharsko) – DELID EOOD v. Izpalnitelen direktor na Daržaven fond „Zemedelie“

(Věc C-409/21) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Společná zemědělská politika (SZP) – Financování z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) – Nařízení (EU) č. 1305/2013 – Investiční podpora – Vnitrostátní právní úprava podmiňující poskytnutí podpory tím, že žadatel předloží osvědčení o registraci chovného místa na své jméno a doloží, že k okamžiku podání žádosti dosahuje produkce jeho zemědělského podniku hodnoty alespoň 8 000 eur“)

(2023/C 35/12)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Varchoven administrativen sad

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: DELID EOOD

Žalovaný: Izpalnitelen direktor na Daržaven fond „Zemedelie“

Výrok

- 1) Článek 17 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1305/2013 ze dne 17. prosince 2013 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1698/2005, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2393 ze dne 13. prosince 2017,

musí být vykládán v tom smyslu, že

nebrání vnitrostátní právní úpravě, podle které poskytnutí v něm uvedené podpory podléhá podmínce, že žadatel předloží osvědčení o registraci chovného místa na své jméno.

- 2) Článek 17 nařízení 1305/2013, ve znění nařízení 2017/2393,

musí být vykládán v tom smyslu, že

nebrání vnitrostátní právní úpravě, podle které poskytnutí v něm uvedené podpory podléhá podmínce, že žadatel doloží, že k okamžiku podání žádosti dosahuje produkce jeho zemědělského podniku hodnoty alespoň 8 000 eur.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 401, 4.10.2021.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 1. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie – Polsko) – X sp. z o.o., sp. k. v. Z

(Věc C-419/21) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2011/7/EU – Postup proti opožděným platbám v obchodních transakcích – Článek 2 bod 1 – Pojem ‚obchodní transakce‘ – Náhrada nákladů věřitele spojených s vymáháním v případě opožděné platby dlužníka – Článek 6 – Minimální pevná částka ve výši 40 eur – Zpoždění několika plateb za dodání zboží nebo poskytnutí služeb uskutečněná v rámci plnění jedné a téže smlouvy“)

(2023/C 35/13)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: X sp. z o.o., sp. k.

Žalovaná: Z

Výrok

- 1) Článek 2 bod 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/7/EU ze dne 16. února 2011 o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích

musí být vykládán v tom smyslu, že

pojem „obchodní transakce“, který je v něm uveden, zahrnuje každé z postupných dodání zboží nebo poskytnutí služeb uskutečněných v rámci plnění jedné a téže smlouvy.

- 2) Článek 6 odst. 1 směrnice 2011/7 ve spojení s článkem 4 této směrnice

musí být vykládán v tom smyslu, že

pokud jedna a tatáž smlouva stanoví postupná dodání zboží nebo poskytnutí služeb, přičemž za každé z nich má být zapláceno v určité lhůtě, náleží věřiteli minimální pevná částka ve výši 40 eur jako náhrada nákladů spojených s vymáháním za každou opožděnou platbu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 490, 6.12.2021.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 1. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Fővárosi Törvényszék – Maďarsko) – Aquila Part Prod Com S.A v. Nemzeti Adó-és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Věc C-512/21) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Daň – Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 168 – Nárok na odpočet DPH – Zásady daňové neutrality, efektivity a proporcionality – Daňový únik – Důkaz – Povinnost řádné péče osoby povinné k dani – Zohlednění porušení povinností vyplývajících z vnitrostátních předpisů a unijního práva týkajících se bezpečnosti potravinového řetězce – Pověření udělené osobou povinnou k dani třetí osobě k uskutečňování zdanitelných plnění – Listina základních práv Evropské unie – Článek 47 – Právo na spravedlivý proces“)

(2023/C 35/14)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Törvényszék

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Aquila Part Prod Com S.A

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Výrok

1) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty.

musí být vykládána v tom smyslu, že

- brání tomu, aby se správce daně v případě, že hodlá odepřít osobě povinné k dani nárok na odpočet daně z přidané hodnoty (DPH) odvedené na vstupu z důvodu, že se tato osoba podílela na kolotočovém podvodu v oblasti DPH, omezil na prokázání, že toto plnění je součástí kruhového fakturačního řetězce;
- uvedenému správci daně přísluší, aby přesně určil skutečnosti zakládající daňový únik a prokázal podvodné jednání, a aby prokázal, že se osoba povinná k dani na tomto daňovém úniku aktivně podílela nebo věděla či měla vědět, že plnění, jehož se dovolává na podporu tohoto nároku, je součástí uvedeného úniku, což nevyžaduje nutně identifikaci všech účastníků tohoto daňového úniku a jejich příslušných jednání.

2) Směrnice 2006/112

musí být vykládána v tom smyslu, že

- nebrání tomu, aby správce daně v případě, že konstatuje aktivní účast osoby povinné k dani na úniku na dani z přidané hodnoty a odepře proto nárok na odpočet, založil toto odepření doplňkově nebo podpůrně na důkazech, které prokazují nikoli takovou účast, nýbrž to, že tato osoba povinná k dani mohla při vynaložení veškeré požadované péče vědět, že dotčené plnění je součástí takového daňového úniku;
- samotná skutečnost, že se členové dodavatelského řetězce, jehož součástí je toto plnění, znali, nepředstavuje dostatečný důkaz k prokázání účasti osoby povinné k dani na daňovém úniku.

3) Směrnice 2006/112 ve spojení se zásadou proporcionality

musí být vykládána v tom smyslu, že

- nebrání tomu, aby v případě, že existují náznaky vzbuzující podezření z nesrovnalostí nebo daňového úniku, bylo od osoby povinné k dani vyžadováno vynaložení větší obezřetnosti, aby se ujistila, že plnění, které uskutečňuje, nevede k její účasti na daňovém úniku;
- od osoby povinné k dani však nelze vyžadovat, aby prováděla taková složitá a důkladná ověření, jaká může provádět správce daně;
- je na vnitrostátním soudu, aby posoudil, zda s ohledem na všechny okolnosti projednávaného případu osoba povinná k dani vynaložila dostatečnou péči a přijala opatření, která po ní lze za těchto okolností rozumně požadovat.

4) Směrnice 2006/112

musí být vykládána v tom smyslu, že

- brání tomu, aby správce daně odepřel osobě povinné k dani nárok na odpočet daně z přidané hodnoty (DPH) pouze z důvodu, že nespĺnila povinnosti vyplývající z vnitrostátních předpisů nebo unijního práva týkajících se bezpečnosti potravinového řetězce;

— nedodržení těchto povinností však může představovat jednu ze skutečností, které může správce daně použít k prokázání jak existence úniku na DPH, tak účasti uvedené osoby povinné k dani na tomto úniku, a to i bez předchozího rozhodnutí správního orgánu příslušného ke konstatování takového porušení.

5) Právo na spravedlivý proces, zakotvené v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie,

musí být vykládáno v tom smyslu, že

nebrání tomu, aby soud projednávající žalobu proti rozhodnutí správce daně zohlednil, jako důkaz existence úniku na dani z přidané hodnoty nebo účasti osoby povinné k dani na tomto úniku, porušení uvedených povinností, může-li být tento důkaz před tímto soudem zpochybněn a kontradiktorně projednán.

6) Směrnice 2006/112 a zásada daňové neutrality

musí být vykládány v tom smyslu, že

nebrání daňové praxi spočívající v tom, že při odepření nároku na odpočet osobě povinné k dani z důvodu, že se podílela na úniku na dani z přidané hodnoty, se zohledňuje to, že zákonný zástupce příkazníka pověřeného osobou povinnou k dani věděl o skutečnostech zakládajících tento únik, bez ohledu na použitelná vnitrostátní pravidla, kterými se řídí pověření, a na ujednání příkazní smlouvy uzavřené v projednávaném případě.

(¹) Úř. věst. C 471, 22.11.2021.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 1. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Wiesbaden – Německo) – BU v. Bundesrepublik Deutschland

(Věc C-564/21) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Základní práva – Právo na účinný opravný prostředek – Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie – Azylová politika – Směrnice 2013/32/EU – Článek 11 odst. 1, čl. 23 odst. 1 a čl. 46 odst. 1 a 3 – Přístup k informacím uvedeným ve spisu žadatele – Úplný spis – Metadata – Předání tohoto spisu ve formě individuálních neuspořádaných elektronických souborů – Písemná informace – Digitalizovaná kopie rozhodnutí s vlastnoručním podpisem – Vedení elektronického spisu bez archivování papírového spisu“)

(2023/C 35/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Účastníci původního řízení

Žalobce: BU

Žalovaná: Bundesrepublik Deutschland

Výrok

1) Článek 23 odst. 1 a čl. 46 odst. 1 a 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany, ve spojení s článkem 47 Listinou základních práv Evropské unie,

musí být vykládány v tom smyslu, že

nebrání vnitrostátní správní praxi, podle které správní orgán, který rozhodl o žádosti o mezinárodní ochranu, předá zástupci žadatele kopii elektronického spisu týkajícího se této žádosti v podobě série samostatných souborů ve formátu PDF (Portable Document Format) bez průběžného číslování stránek, jejichž strukturu lze zobrazit pomocí bezplatného softwaru volně dostupného na internetu, za předpokladu, že tento způsob předání zaručuje přístup ke všem informacím vloženým do tohoto spisu, jež jsou relevantní pro obhajobu žadatele a na jejichž základě bylo přijato rozhodnutí o této žádosti, a dále že uvedený způsob předání umožňuje co nejvěrnější zobrazení struktury a časové posloupnosti uvedeného spisu, s výhradou případů, kdy cíle obecného zájmu brání zpřístupnění některých informací zástupci žadatele.

2) Článek 11 odst. 1 směrnice 2013/32

musí být vykládán v tom smyslu, že

není nezbytné, aby rozhodnutí o žádosti o mezinárodní ochranu bylo vlastnoručně podepsáno zaměstnancem příslušného orgánu, který toto rozhodnutí vydal, aby toto rozhodnutí bylo považováno za písemně vydané ve smyslu tohoto ustanovení.

(¹) Úř. věst. C 11, 10.1.2022.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 1. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bayerisches Verwaltungsgericht Ansbach – Německo) – LSI – Germany GmbH v. Freistaat Bayern

(Věc C-595/21) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Ochrana spotřebitele – Poskytování informací o potravinách spotřebitelům – Nařízení (EU) č. 1169/2011 – Článek 17 a bod 4 části A přílohy VI – ‚Název potraviny‘ – ‚Název produktu‘ – Povinné údaje u označování potravin – Součást nebo složka použitá k celkové nebo částečné náhradě součásti nebo složky, jejíž běžné použití nebo přirozený výskyt v potravině spotřebitelé předpokládají“)

(2023/C 35/16)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bayerisches Verwaltungsgericht Ansbach

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: LSI – Germany GmbH

Žalovaná: Freistaat Bayern

Výrok

Ustanovení čl. 17 odst. 1, 4 a 5 ve spojení s bodem 4 částí A přílohy VI nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnic Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004

musí být vykládána v tom smyslu, že

výraz „název produktu“ uvedený v tomto bodě 4 části A přílohy VI nemá autonomní význam, který by byl odlišný od výrazu „název potraviny“ ve smyslu čl. 17 odst. 1 tohoto nařízení, takže zvláštní požadavky na označování upravené v uvedeném bodě 4 části A přílohy VI se nevztahují na „název chráněný jako duševní vlastnictví“, „obchodní značku“ nebo „smyšlený název“ ve smyslu čl. 17 odst. 4 uvedeného nařízení.

(¹) Úř. věst. C 502, 13.12.2021.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 8. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation – Francie) – QE v. Caisse régionale de Crédit mutuel de Loire-Atlantique et du Centre Ouest

(Věc C-600/21) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Ochrana spotřebitele – Zneužívající ujednání ve spotřebitelských smlouvách – Směrnice 93/13/EHS – Článek 3 odst. 1 – Článek 4 – Kritéria pro posouzení zneužívající povahy ujednání – Ujednání o zesplatnění úvěrové smlouvy před původně sjednaným datem – Smluvní zproštění povinnosti vyzvat k plnění“)

(2023/C 35/17)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Žalobce: QE

Žalovaná: Caisse régionale de Crédit mutuel de Loire-Atlantique et du Centre Ouest

Výrok

1) Rozsudek ze dne 26. ledna 2017, Banco Primus (C 421/14, EU:C:2017:60), musí být vykládán v tom smyslu, že kritéria, která formuluje pro účely posouzení zneužívající povahy smluvního ujednání ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách, zejména pak významné nerovnováhy v právech a povinnostech smluvních stran, kterou toto ujednání způsobuje v neprospěch spotřebitele, nemohou být chápána ani jako kumulativní, ani jako alternativní, nýbrž musí být chápána jako součást všech okolností, které provázely uzavření dotčené smlouvy, jež musí vnitrostátní soud zkoumat při posuzování zneužívající povahy smluvního ujednání ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 93/13.

2) Článek 3 odst. 1 a článek 4 směrnice 93/13

musí být vykládány v tom smyslu,

že prodlení delší než třicet dnů s úhradou splátky úvěru v zásadě může s ohledem na dobu trvání a výši úvěru samo o sobě představovat dostatečně závažné neplnění úvěrové smlouvy ve smyslu rozsudku ze dne 26. ledna 2017, Banco Primus (C 421/14, EU:C:2017:60).

3) Článek 3 odst. 1 a článek 4 směrnice 93/13

musí být vykládány v tom smyslu,

že s výhradou použitelnosti čl. 4 odst. 2 této směrnice brání tomu, aby smluvní strany zařadily do úvěrové smlouvy smluvní ujednání, které výslovně a jednoznačně stanoví, že v případě prodlení s úhradou splátky, které přesahuje určitou lhůtu, je možné tuto smlouvu oprávněně zesplatnit, pokud toto ujednání nebylo individuálně sjednáno a způsobuje významnou nerovnováhu v právech a povinnostech stran, které vyplývají z dané smlouvy, v neprospěch spotřebitele.

(¹) Úř. věst. C 502, 13. 12. 2021.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 8. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – VB v. GUPFINGER Einrichtungsstudio GmbH

(Věc C-625/21) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 93/13/EHS – Zneužívající ujednání ve spotřebitelských smlouvách – Neoprávněné odstoupení od smlouvy ze strany spotřebitele – Ujednání, které stanoví nárok prodávajícího nebo poskytovatele služeb na náhradu škody, prohlášené za zneužívající – Použití vnitrostátního práva dispozitivní povahy“)

(2023/C 35/18)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: VB

Žalovaná: GUPFINGER Einrichtungsstudio GmbH

Výrok

Článek 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách

musí být vykládány v tom smyslu, že

pokud bylo ujednání o náhradě škody v kupní smlouvě prohlášeno za zneužívající, a tudíž neplatné, přičemž uvedená smlouva nicméně může nadále existovat bez tohoto ujednání, brání tomu, aby se prodávající, který stanovil uvedené ujednání, mohl domáhat v rámci žaloby na neplatnost, spočívající výlučně na ustanovení vnitrostátního závazkového práva dispozitivní povahy, náhrady škody, jak je stanoveno tímto ustanovením, které by se použilo v případě neexistence uvedeného ujednání.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 37, 24.1.2022.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 8. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg – Lucembursko) – GV v. Caisse nationale d'assurance pension

(Věc C-731/21) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Volný pohyb osob – Článek 45 SFEU – Pracovníci – Nařízení (EU) č. 492/2011 – Článek 7 odst. 1 a 2 – Rovné zacházení – Sociální výhody – Pozůstalostní důchod – Registrovaní partneři – Vnitrostátní právní úprava podmiňující přiznání nároku na pozůstalostní důchod zápisem partnerství platně uzavřeného a registrovaného v jiném členském státě do vnitrostátního rejstříku“)

(2023/C 35/19)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: GV

Žalovaná: Caisse nationale d'assurance pension

Výrok

Článek 45 SFEU a článek 7 nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/589 ze dne 13. dubna 2016,

musí být vykládány v tom smyslu, že

brání právní úpravě hostitelského členského státu, která stanoví, že přiznání nároku pozůstalému partnerovi z platně uzavřeného a registrovaného partnerství v jiném členském státě na pozůstalostní důchod náležející z důvodu výkonu profesní činnosti zesnulým partnerem v prvním členském státě podléhá podmínce předchozího zápisu partnerství do rejstříku vedeného uvedeným státem.

(¹) Úř. věst. C 73, 14.2.2022.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 8. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativā rajona tiesa – Lotyšsko) – AAS „BTA Baltic Insurance Company“ v. Iepirkumu uzraudzības birojs, Tieslietu ministrija

(Věc C-769/21) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Veřejné zakázky – Směrnice 2014/24/EU – Článek 18 odst. 1 – Zásady rovného zacházení, transparentnosti a proporcionality – Rozhodnutí o ukončení zadávacího řízení – Nabídky předložené samostatně dvěma uchazeči, kteří jsou součástí téhož hospodářského subjektu, jež jsou dvěma hospodářsky nejvýhodnějšími nabídkami – Odmítnutí úspěšného uchazeče podepsat smlouvu – Rozhodnutí veřejného zadavatele odmítnout nabídku následujícího uchazeče, ukončit řízení a vyhlásit nové zadávací řízení“)

(2023/C 35/20)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Administrativā rajona tiesa

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: AAS „BTA Baltic Insurance Company“

Žalovaní: Iepirkumu uzraudzības birojs, Tieslietu ministrija

Výrok

Zásada proporcionality ve smyslu čl. 18 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES

musí být vykládán v tom smyslu, že

brání vnitrostátní právní úpravě, která veřejnému zadavateli ukládá ukončit zadávací řízení, pokud v případě odstoupení uchazeče, který byl původně vybrán z důvodu, že podal hospodářsky nejvýhodnější nabídku, tvoří uchazeč, který předložil druhou hospodářsky nejvýhodnější nabídku, s uvedeným uchazečem jediný hospodářský subjekt.

(¹) Úř. věst. C 84, 21.2.2022.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 8. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Amsterdam – Nizozemsko) – Výkon evropského zatýkacího rozkazu vydaného na CJ

(Věc C-492/22 PPU) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Naléhavé řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v trestních věcech – Evropský zatýkací rozkaz – Rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV – Článek 6 odst. 2 – Určení příslušných justičních orgánů – Rozhodnutí o odložení předání přijaté orgánem, který nemá postavení vykonávajícího justičního orgánu – Článek 23 – Uplynutí lhůt stanovených pro předání – Důsledky – Článek 12 a čl. 24 odst. 1 – Ponechání vyžádané osoby ve vazbě za účelem trestního stíhání ve vykonávajícím členském státě – Články 6, 47 a 48 Listiny základních práv Evropské unie – Právo obviněného osobně se účastnit řízení před soudem ve své věci“)

(2023/C 35/21)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Amsterdam

Účastník původního řízení

Žalobce: CJ

Výrok

- 1) Článek 24 odst. 1 rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy, ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009,

musí být vykládán v tom smyslu, že:

rozhodnutí o odložení předání podle tohoto ustanovení je rozhodnutím o výkonu evropského zatýkacího rozkazu, které musí být podle čl. 6 odst. 2 tohoto rámcového rozhodnutí přijato vykonávajícím justičním orgánem. Pokud takové rozhodnutí nebylo přijato tímto orgánem a lhůty uvedené v čl. 23 odst. 2 až 4 tohoto rámcového rozhodnutí uplynuly, osoba, na kterou byl vydán evropský zatýkací rozkaz, musí být podle čl. 23 odst. 5 téhož rámcového rozhodnutí propuštěna.

- 2) Článek 12 a čl. 24 odst. 1 rámcového rozhodnutí 2002/584, ve znění rámcového rozhodnutí 2009/299, ve spojení s článkem 6 Listiny základních práv Evropské unie,

musí být vykládány v tom smyslu, že:

nebrání tomu, aby osoba, na kterou byl vydán evropský zatýkací rozkaz a jejíž předání orgánům vystavujícího členského státu bylo odloženo za účelem trestního stíhání, které je proti ní vedeno ve vykonávajícím členském státě, byla v tomto státě držena ve vazbě na základě tohoto evropského zatýkacího rozkazu po dobu dotčeného trestního stíhání.

- 3) Článek 24 odst. 1 rámcového rozhodnutí 2002/584, ve znění rámcového rozhodnutí 2009/299, ve spojení s čl. 47 druhým a třetím pododstavcem a čl. 48 odst. 2 Listiny základních práv,

musí být vykládán v tom smyslu, že:

nebrání tomu, aby předání osoby, na kterou byl vydán evropský zatýkací rozkaz, bylo odloženo za účelem trestního stíhání, které je proti ní vedeno ve vykonávajícím členském státě, a to pouze z toho důvodu, že se tato osoba nevzdala práva osobně se zúčastnit řízení před soudy rozhodujícími v rámci tohoto trestního stíhání.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 368, 26. 9. 2022.

Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 15. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato – Itálie) – Centro Petroli Roma Srl v. Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

(Věc C-597/21) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Články 53 a 99 jednacího řádu Soudního dvora – Článek 267 SFEU – Rozsah povinnosti vnitrostátních soudů rozhodujících v posledním stupni podat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Výjimky z této povinnosti – Kritéria – Situace, kdy je správný výklad unijního práva je natolik zřejmý, že není ponechán prostor pro žádnou rozumnou pochybnost – Podmínka, aby byl vnitrostátní soud rozhodující v posledním stupni přesvědčen, že stejnou jistotu by měly i ostatní soudy členských států rozhodující v posledním stupni a Soudní dvůr“)

(2023/C 35/22)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastnice původního řízení

Odvolaatelka: Centro Petroli Roma Srl

Žalovaná v prvním stupni: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Výrok

Článek 267 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní soud, jehož rozhodnutí nelze napadnout opravnými prostředky podle vnitrostátního práva, se může zdržet předložení otázky výkladu unijního práva Soudnímu dvoru a vyřešit ji na vlastní odpovědnost, je-li správný výklad unijního práva natolik zřejmý, že neponechává prostor pro žádnou rozumnou pochybnost. Existence takové možnosti musí být posuzována v závislosti na charakteristikách vlastních unijnímu právu, zvláště obtížích, které vykazuje jeho výklad, a riziku rozdílnosti judikatury uvnitř Unie.

Tento vnitrostátní soud není povinen podrobně prokázat, že by ostatní soudy členských států rozhodující v posledním stupni a Soudní dvůr provedly stejný výklad, ale musí na základě posouzení zohledňujícího tyto skutečnosti nabýt přesvědčení, že by i tyto ostatní vnitrostátní soudy a Soudní dvůr měly stejnou jistotu.

⁽¹⁾ Datum doručení: 27.9.2021.

Usnesení Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 18. listopadu 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie- Polsko) – TD, SD v. mBank S.A.

(Věc C-138/22) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 53 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora – Zneužívající ujednání ve spotřebitelských smlouvách – Hypoteční úvěr indexovaný na cizí měnu – Zneužívající ujednání – Neplatnost smlouvy z důvodu začlenění zneužívajících ujednání nebo ujednání v rozporu se zákonem – Volba spotřebitele – Výklad vnitrostátního práva – Zjevný nedostatek příslušnosti“)

(2023/C 35/23)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie

Účastníci původního řízení

Žalobci: TD, SD

Žalovaná: mBank S.A.

Výrok

Soudní dvůr Evropské unie je zjevně nepřislušný k zodpovězení předběžné otázky položené rozhodnutím Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie ze dne 18. ledna 2022.

(¹) Datum doručení: 25.2.2022.

Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 2. prosince 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunalul Specializat Cluj – Rumunsko) – NC v. Compania Națională de Transporturi Aeriene Tarom SA

(Věc C-229/22) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Letecká doprava – Nařízení (ES) č. 261/2004 – Článek 5 odst. 1 písm. c) bod iii) – Náhrada a pomoc cestujícím – Zrušení letu – Právo na náhradu v případě přeměrování – Podmínky – Rozdíly mezi jednotlivými jazykovými zněními ustanovení unijního práva – Přeměrování umožňující cestujícím odletět ne dříve než jednu hodinu před plánovaným časem odletu“)

(2023/C 35/24)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul Specializat Cluj

Účastníci původního řízení

Žalobce: NC

Žalovaná: Compania Națională de Transporturi Aeriene Tarom SA

Výrok

Článek 5 odst. 1 písm. c) bod iii) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91

musí být vykládán v tom smyslu, že

v případě zrušení letu mají dotčení cestující v souladu s článkem 7 tohoto nařízení nárok na náhradu škody od provozujícího leteckého dopravce, ledaže jsou o zrušení informováni ve lhůtě kratší sedmi dnů před plánovaným časem odletu a je jim tímto leteckým dopravcem nabídnuto přeměrování jejich letu, které jim umožní odletět ne dříve než jednu hodinu před plánovaným časem odletu a dosáhnout cílového místa určení méně než dvě hodiny po plánovaném čase přeletu.

(¹) Datum doručení: 29.3.2022.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 13. června 2022 – GC
a další v. Croce Rossa Italiana a další**

(Věc C-389/22)

(2023/C 35/25)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: GC a další

Odpůrci: Croce Rossa Italiana, Ministero della Difesa, Ministero della Salute, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei ministri

Předběžné otázky

- 1) Musí být, za účelem zániku povinnosti podat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podle článku 267 SFEU, kterou má soud posledního stupně [...], „jistota, že stejnou jistotu by měly soudy ostatních členských států a Soudní dvůr“ [ve smyslu rozsudku ze dne 6. října 1982, Cilfit a další, věc 238/81] [...], ověřena subjektivně, s odůvodněním ve vztahu k možnému výkladu, který by mohly podat k téže otázce soudy ostatních členských států a Soudní dvůr, pokud by se zabývaly stejnou otázkou?
- 2) Je [...] za účelem předejití *probatio diabolica* a za účelem umožnění konkrétně uplatnit okolnosti zbavující povinnosti předložit žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, které uvedl Soudní dvůr, dostačující prokázat, že předběžná otázka (týkající se výkladu a správného použití unijního ustanovení relevantního pro danou věc) vznesená ve vnitrostátním řízení je zjevně neopodstatněná, což vylučuje existenci důvodných pochybností v tomto ohledu, s přihlédnutím, na čistě objektivním základě – bez jakéhokoli zkoumání konkrétního výkladového přístupu, který by mohly zaujmout různé soudy – k terminologii a významu, které jsou vlastní [unijnímu] právu a které lze přisoudit slovům tvořícím unijní ustanovení (relevantní v projednávané věci), unijnímu normativnímu rámci, do něhož je zasazeno, a cílům ochrany, které jsou základem daného ustanovení, s ohledem na stupeň vývoje unijního práva v době, kdy má být ustanovení relevantní pro vnitrostátní řízení použito?
- 3) Je možné, v zájmu ochrany ústavních a unijních hodnot soudní nezávislosti a přiměřené délky řízení, vykládat článek 267 SFEU v tom smyslu, že brání tomu, aby byl vnitrostátní nejvyšší soud, který posoudil a zamítl návrh na předložení žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se výkladu unijního práva, automaticky nebo na návrh navrhovatele, podroben řízení o občanskoprávní a kárné odpovědnosti?
- 4) Jsou články 1626, 1653, 1668 a 1669 legislativního nařízení č. 66 ze dne 15. března 2010, které stanoví existenci pracovních poměrů s veřejnou správou, které mohou být několikrát prodlouženy a obnovovány po desetiletí bez přerušování, slučitelné se směrnicí 1999/70/ES⁽¹⁾ a se zásadou ochrany legitimního očekávání?
- 5) Jsou články 5 a 6 legislativního nařízení č. 178/2012 v rozsahu, v němž stanoví rozdílné zacházení se zaměstnanci téhož sboru v nepřetržitém pracovním poměru (tedy v pracovním poměru na dobu neurčitou) a se zaměstnanci v dočasném pracovním poměru (tedy v pracovním poměru na dobu určitou), pokud neexistují normativní ustanovení, která by zaměstnancům v dočasném pracovním poměru zajišťovala možnost zachovat si svůj pracovní poměr po reorganizaci subjektu, pro který pracují, slučitelné se směrnicí 1999/70/ES a se zásadou zákazu diskriminace?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. 1999, L 175, s. 43; Zvl. vyd. 05/03 s. 368).

Kasační opravný prostředek podaný dne 14. září 2022 Gugler France proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 13. července 2022 ve věci T-147/21, Gugler France v. EUIPO – Gugler (GUGLER)

(Věc C-594/22 P)

(2023/C 35/26)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Gugler France (zástupce: S. Guerlain, advokát)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), Alexander Gugler

Usnesením ze dne 5. prosince 2022 Soudní dvůr (senát pro rozhodování o uznání přijatelnosti kasačních opravných prostředků) rozhodl, že kasační opravný prostředek není přijatelný a že společnost Gugler France ponese vlastní náklady řízení.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour constitutionnelle (Belgie) dne 29. září 2022 – Belgian Association of Tax Lawyers a další v. Premier ministre/ Eerste Minister

(Věc C-623/22)

(2023/C 35/27)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour constitutionnelle

Účastníci původního řízení

Žalobci: Belgian Association of Tax Lawyers, Ordre des barreaux francophones et germanophone, Orde van Vlaamse Balies a další, Institut des conseillers fiscaux et des experts-comptables a další

Žalovaný: Premier ministre/ Eerste Minister

Předběžné otázky

- 1) Je směrnice Rady (EU) 2018/822 ze dne 25. května 2018, kterou se mění směrnice 2011/16/EU, pokud jde o povinnou automatickou výměnu informací v oblasti daní ve vztahu k přeshraničním uspořádáním, která se mají oznamovat⁽¹⁾, v rozporu s čl. 6 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii a s články 20 a 21 Listiny základních práv Evropské unie, a konkrétně se zásadou rovnosti a zákazu diskriminace, které tato ustanovení zaručují, jelikož směrnice (EU) 2018/822 neomezuje povinnost oznámit přeshraniční uspořádání, která se mají oznamovat, na korporáční daň, ale uplatňuje ji na všechny daně spadající do působnosti směrnice Rady 2011/16/EU ze dne 15. února 2011 o správní spolupráci v oblasti daní a o zrušení směrnice 77/799/EHS⁽²⁾, což podle belgického práva zahrnuje nejenom korporáční daň, ale i jiné přímé daně, než je korporáční daň, a nepřímé daně, jako jsou registrační poplatky?
- 2) Je směrnice 2018/822 v rozporu se zásadou zákonnosti v trestních věcech zaručenou čl. 49 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie a čl. 7 odst. 1 Evropské úmluvy o lidských právech, v rozporu s obecnou zásadou právní jistoty a v rozporu s právem na respektování soukromého života zaručeným článkem 7 Listiny základních práv Evropské unie a článkem 8 Evropské úmluvy o lidských právech, jelikož pojmy „uspořádání“ (a tedy pojmy „přeshraniční uspořádání“,

„uspořádání určené k nabízení na trhu“ a „individualizované uspořádání“), „zprostředkovatel“, „účastník“, „přidružený podnik“, přívlastek „přeshraniční“, různé „charakteristické znaky“ a „test hlavního přínosu“, které směrnice 2018/822 používá k určení působnosti a rozsahu povinnosti oznámit přeshraniční uspořádání, která se mají oznamovat, nejsou dostatečně jasné a přesné?

- 3) Je směrnice 2018/822, zejména tím, že vkládá čl. 8ab odst. 1 a 7 směrnice 2011/16, v rozporu se zásadou zákonnosti v trestních věcech zaručenou čl. 49 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie a čl. 7 odst. 1 Evropské úmluvy o lidských právech a v rozporu s právem na respektování soukromého života zaručeným článkem 7 Listiny základních práv Evropské unie a článkem 8 Evropské úmluvy o lidských právech, jelikož počátek běhu lhůty 30 dní, ve které musí zprostředkovatel nebo dotyčný daňový poplatník splnit povinnost oznámit přeshraniční uspořádání, které se má oznamovat, není stanoven dostatečně jasně a přesně?
- 4) Je čl. 1 bod 2 směrnice 2018/822 v rozporu s právem na respektování soukromého života zaručeným článkem 7 Listiny základních práv Evropské unie a článkem 8 Evropské úmluvy o lidských právech, jelikož nový čl. 8ab odst. 5, který byl vložen do směrnice 2011/16, stanoví, že jestliže členský stát přijme nezbytná opatření, aby zprostředkovatele zprostil povinnosti podávat informace o přeshraničním uspořádání, které se má oznamovat, pokud by tato oznamovací povinnost představovala porušení profesní mlčenlivosti použitelné podle vnitrostátního práva uvedeného členského státu, musí tento členský stát uvedeným zprostředkovatelům uložit povinnost neprodleně informovat jakéhokoliv jiného zprostředkovatele, nebo pokud takový zprostředkovatel neexistuje, příslušného daňového poplatníka, o jeho oznamovací povinnosti, jestliže má tato povinnost za následek, že zprostředkovatel, který podléhá profesní mlčenlivosti trestně sankcionované na základě práva uvedeného členského státu, je povinen s jiným zprostředkovatelem, který není jeho klientem, sdílet informace, s nimiž se seznámí při výkonu svého povolání?
- 5) Je směrnice 2018/822 v rozporu s právem na respektování soukromého života zaručeným článkem 7 Listiny základních práv Evropské unie a článkem 8 Evropské úmluvy o lidských právech, jelikož povinnost oznámit přeshraniční uspořádání, která se mají oznamovat, by vedla k zásahu do práva na respektování soukromého života zprostředkovatelů a dotyčných daňových poplatníků, který by nebyl přiměřeně odůvodněný a přiměřený sledovaným cílům a který by nebyl relevantní z hlediska cíle zajistit řádné fungování vnitřního trhu?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2018, L 139, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. 2011, L 64, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Gelderland (Nizozemsko) dne 12. října 2022 – X v. Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

(Věc C-639/22)

(2023/C 35/28)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Gelderland

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: X

Žalovaný: Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

Předběžná otázka

Musí být čl. 135 odst. 1 písm. g) směrnice 2006/112 ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že je možné vycházet z toho, že členové takového penzijního fondu, jako je ten, o který se jedná ve věci v původním řízení, nesou investiční riziko, a vede tato skutečnost k tomu, že je tento penzijní fond „fondem kolektivního investování“ ve smyslu tohoto ustanovení? Je přitom relevantní:

- zda členové nesou individuální investiční riziko, nebo postačuje, že výsledky investování nesou členové jako společenství a jinak nikdo?
- jak vysoké je kolektivní resp. individuální riziko?
- do jaké míry spoluurčují výši důchodových dávek jiné faktory, jako je délka doby penzijního spoření, výše odměny za práci a diskontní faktor?

(¹) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Gelderland (Nizozemsko) dne 12. října 2022 – Fiscale Eenheid Achmea BV v. Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam

(Věc C-640/22)

(2023/C 35/29)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Gelderland

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Fiscale Eenheid Achmea BV

Žalovaný: Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam

Předběžné otázky

1) Musí být čl. 135 odst. 1 písm. g) směrnice 2006/112 (¹) vykládán v tom smyslu, že je možné vycházet z toho, že členové takového penzijního fondu, jako je ten, o který se jedná ve věci v původním řízení, nesou investiční riziko, a vede tato skutečnost k tomu, že je tento penzijní fond „fondem kolektivního investování“ ve smyslu tohoto ustanovení? Je přitom relevantní:

- zda členové nesou individuální investiční riziko, nebo postačuje, že výsledky investování nesou členové jako společenství a jinak nikdo?
- jak vysoké je kolektivní resp. individuální riziko?
- do jaké míry spoluurčují výši důchodových dávek jiné faktory, jako je délka doby penzijního spoření, výše odměny za práci a diskontní faktor?
- že v penzijním fondu nedochází od 1. ledna 2018 k aktivní tvorbě důchodů a tento fond je nucen z důvodu nízkého strategického stupně krytí převést veškerý majetek na nějakého pojistitele nebo jiný penzijní fond?

- 2) Vede zásada daňové neutrality k tomu, že se při použití čl. 135 odst. 1 písm. g) směrnice 2006/112 u fondů, které nejsou SKIPCP ⁽²⁾, posuzuje nejen pouze to, zda jsou tyto fondy srovnatelné se SKIPCP, ale také to, zda jsou z pohledu průměrného spotřebitele srovnatelné s jinými fondy, které sice nejsou SKIPCP, ale které členský stát považuje za fond kolektivního investování?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1).

⁽²⁾ Subjekt kolektivního investování do převoditelných cenných papírů.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Gelderland (Nizozemsko) dne 12. října 2022 – Y v. Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam

(Věc C-641/22)

(2023/C 35/30)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Gelderland

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Y

Žalovaný: Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam

Předběžná otázka

Musí být čl. 135 odst. 1 písm. g) směrnice 2006/112 ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že je možné vycházet z toho, že členové takového penzijního fondu, jako je ten, o který se jedná ve věci v původním řízení, nesou investiční riziko, a vede tato skutečnost k tomu, že je tento penzijní fond „fondem kolektivního investování“ ve smyslu tohoto ustanovení? Je přitom relevantní:

- zda členové nesou individuální investiční riziko, nebo postačuje, že výsledky investování nesou členové jako společenství a jinak nikdo?
- jak vysoké je kolektivní resp. individuální riziko?
- do jaké míry spoluurčují výši důchodových dávek jiné faktory, jako je délka doby penzijního spoření, výše odměny za práci a diskontní faktor?
- že zaměstnavatel poskytl pro období let 2014 a 2020 k dosažení cílové tvorby důchodů záruku až do výše 250 000 000 eur?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Gelderland (Nizozemsko) dne 12. října 2022 – Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten v. Inspecteur van de Belastingdienst Maastricht

(Věc C-642/22)

(2023/C 35/31)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Gelderland

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten

Žalovaný: Inspecteur van de Belastingdienst Maastricht

Předběžná otázka

Musí být čl. 135 odst. 1 písm. g) směrnice 2006/112 ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že je možné vycházet z toho, že členové takového penzijního fondu, jako je ten, o který se jedná ve věci v původním řízení, nesou investiční riziko, a vede tato skutečnost k tomu, že je tento penzijní fond „fondem kolektivního investování“ ve smyslu tohoto ustanovení? Je přitom relevantní:

- zda členové nesou individuální investiční riziko, nebo postačuje, že výsledky investování nesou členové jako společenství a jinak nikdo?
- jak vysoké je kolektivní resp. individuální riziko?
- do jaké míry spoluurčují výši důchodových dávek jiné faktory, jako je délka doby penzijního spoření, výše odměny za práci a diskontní faktor?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Gelderland (Nizozemsko) dne 12. října 2022 – Stichting BPL Pensioen v. Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

(Věc C-643/22)

(2023/C 35/32)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Gelderland

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Stichting BPL Pensioen

Žalovaný: Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

Předběžná otázka

Musí být čl. 135 odst. 1 písm. g) směrnice 2006/112 ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že je možné vycházet z toho, že členové takového penzijního fondu, jako je ten, o který se jedná ve věci v původním řízení, nesou investiční riziko, a vede tato skutečnost k tomu, že je tento penzijní fond „fondem kolektivního investování“ ve smyslu tohoto ustanovení? Je přitom relevantní:

- zda členové nesou individuální investiční riziko, nebo postačuje, že výsledky investování nesou členové jako společenství a jinak nikdo?
- jak vysoké je kolektivní resp. individuální riziko?
- do jaké míry spoluurčují výši důchodových dávek jiné faktory, jako je délka doby penzijního spoření, výše odměny za práci a diskontní faktor?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Gelderland (Nizozemsko) dne 12. října 2022 – Stichting Bedrijfstakpensioensfonds voor het levensmiddelenbedrijf (BPFL) v. Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

(Věc C-644/22)

(2023/C 35/33)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Gelderland

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Stichting Bedrijfstakpensioensfonds voor het levensmiddelenbedrijf (BPFL)

Žalovaný: Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 135 odst. 1 písm. g) směrnice 2006/112 ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že je možné vycházet z toho, že členové takového penzijního fondu, jako je ten, o který se jedná ve věci v původním řízení, nesou investiční riziko, a vede tato skutečnost k tomu, že je tento penzijní fond „fondem kolektivního investování“ ve smyslu tohoto ustanovení? Je přitom relevantní:
 - zda členové nesou individuální investiční riziko, nebo postačuje, že výsledky investování nesou členové jako společenství a jinak nikdo?
 - jak vysoké je kolektivní resp. individuální riziko?
 - do jaké míry spoluurčují výši důchodových dávek jiné faktory, jako je délka doby penzijního spoření, výše odměny za práci a diskontní faktor?
- 2) Vede zásada daňové neutrality k tomu, že se při použití čl. 135 odst. 1 písm. g) směrnice 2006/112 u fondů, které nejsou SKIPCP ⁽²⁾, posuzuje nejen pouze to, zda jsou tyto fondy srovnatelné se SKIPCP, ale také to, zda jsou z pohledu průměrného spotřebitele srovnatelné s jinými fondy, které sice nejsou SKIPCP, ale které členský stát považuje za fond kolektivního investování?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1).

⁽²⁾ Subjekt kolektivního investování do převoditelných cenných papírů.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour d'appel de Mons (Belgie) dne 17. října 2022 – Fédération internationale de football association (FIFA) v. BZ

(Věc C-650/22)

(2023/C 35/34)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel de Mons

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Fédération internationale de football association (FIFA)

Žalovaný: BZ

Předběžná otázka

Musí být články 45 a 101 Smlouvy o fungování Evropské unie vykládány v tom smyslu, že zakazují:

- zásadu solidarity hráče a klubu, který tomuto hráči nabízí angažmá, při náhradě újmy klubu, se kterým byla rozvázána smlouva bez oprávněného důvodu, jak je stanovena v článku 17.2 RSTJ FIFA [pravidla FIFA pro status a přestupy hráčů], ve spojení se sportovními sankcemi zakotvenými v článku 17.4 týchž pravidel a finančními sankcemi zakotvenými v článku 17.1;
- možnost, aby federace, ke které náleží předchozí hráčův klub, nevydala mezinárodní osvědčení o přestupu nezbytné k tomu, aby hráč mohl uzavřít smlouvu s novým klubem, existuje-li mezi tímto předchozím klubem a hráčem spor (článek 9.1 RSTJ FIFA a článek 8.2.7 přílohy 3 uvedeného RSTJ)?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen
Afdeling Gent (Belgie) dne 19. října 2022 – FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de voedselketen &
Leefmilieu v. Triferto Belgium NV**

(Věc C-654/22)

(2023/C 35/35)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen Afdeling Gent

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de voedselketen & Leefmilieu

Žalovaná: Triferto Belgium NV

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 6 odst. 1, jakož i čl. 3 body 10 a 11 nařízení REACH⁽¹⁾ vykládány v tom smyslu, že osoba, která si látku objedná, příp. zakoupí u výrobce usazeného mimo Evropskou unii, má povinnost registrace i v případě, že veškeré formalities pro fyzické uvedení na celní území Unie ve skutečnosti vyřizuje třetí osoba, která rovněž výslovně potvrdí, že je za ně odpovědná?

Je pro odpověď na tuto otázku relevantní, zda je množství, které je objednáno, příp. zakoupeno, pouze částí (která však činí více než jednu tunu) větší zásilky téže látky téhož výrobce usazeného mimo Evropskou unii, která je touto třetí osobou uvedena na celní území Unie za účelem uskladnění v celním skladu?

- 2) Musí být čl. 2 odst. 1 písm. b) nařízení REACH vykládán v tom smyslu, že látky, které jsou (na základě propuštění do režimu J – kód 71 00 v poli 37 jednotného správního dokladu) uskladněny v celním skladu, také nespádají do oblasti působnosti nařízení REACH, dokud nejsou v pozdější fázi přemístěny a propuštěny do jiného celního režimu (např. propuštění do volného oběhu)?

V případě kladné odpovědi: Musí být čl. 6 odst. 1, jakož i čl. 3 body 10 a 11 nařízení REACH vykládány v tom smyslu, že povinnost registrace má v takovém případě osoba, která látku přímo zakoupila mimo Unii a odebere ji (aniž předtím tuto látku fyzicky uvedla na celní území Unie), ačkoli danou látku již zaregistroval třetí podnik, který ji předtím fyzicky uvedl na celní území Unie?

- (¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. 2006, L 396, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Najwyższym (Polsko) dne 19. října 2022

(Věc C-658/22)

(2023/C 35/36)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Najwyższy

Předběžné otázky

- 1) Musí být článek 2, čl. 6 odst. 1 a 3 a čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec Smlouvy o Evropské unii (SEU) ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie (Listina) a článkem 267 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) vykládány v tom smyslu, že není nezávislým a nestranným soudem, předem zřízeným zákonem, který poskytuje účinnou právní ochranu jednotlivcům v oblastech pokrytých právem Evropské unie, soud posledního stupně členského státu (Sąd Najwyższy [Nejvyšší soud]), v jehož kolegiích zasedají osoby jmenované do funkce soudce v rozporu se základními pravidly práva členského státu pro jmenování soudců Nejvyššího soudu, přičemž tento rozpor spočívá v(e):
 - a) vyhlášení volných míst soudců Nejvyššího soudu prezidentem Polské republiky bez předchozí kontrasignace předsedou Rady ministrů,
 - b) vedení řízení před jmenováním do funkce v rozporu se zásadami transparentnosti a spravedlnosti vnitrostátním orgánem (Krajowa Rada Sądownictwa [Národní rada soudnictví]), který vzhledem k okolnostem svého ustavení v rámci soudní moci a způsobu své činnosti nesplňuje požadavky na ústavní orgán, který dbá na nezávislost soudů a soudců,
 - c) předání listin o jmenování do funkce soudce Nejvyššího soudu prezidentem Polské republiky navzdory předchozímu napadení usnesení Národní rady soudnictví, včetně návrhu na jmenování do funkce, u příslušného vnitrostátního soudu (Naczelnego Sądu Administracyjnego [Nejvyšší správní soud]), pozastavení výkonu tohoto usnesení Nejvyšším správním soudem v souladu s vnitrostátním právem a neukončení řízení o opravném prostředku, na základě kterého Nejvyšší správní soud pravomocně zrušil napadené usnesení Národní rady soudnictví pro jeho nezákonnost a trvale jej vyřadil z právního řádu, čímž akt jmenování do funkce soudce Nejvyššího soudu pozbyl podkladu vyžadovaného článkem 179 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej [Ústava Polské republiky] ve formě návrhu Národní rady soudnictví na jmenování do funkce soudce?

- 2) Musí být článek 2, čl. 6 odst. 1 a 3 a čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU ve spojení s článkem 47 Listiny a článkem 267 SFEU vykládány v tom smyslu, že brání použití takové vnitrostátní právní úpravy, jako je čl. 26 § 3, čl. 29 § 2 a 3 a čl. 72 § 1, 2 a 3 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym [zákon ze dne 8. prosince 2017 o Nejvyšším soudu] (konsolidované znění: Dz.U. z roku 2021, položka 154) [dále jen „zákon o NS“], v rozsahu, v němž pod hrozbou disciplinární sankce v podobě odvolání z funkce zakazuje, aby Nejvyšší soud určoval nebo posuzoval zákonnost jmenování soudce nebo oprávnění k výkonu soudcovské funkce vyplývající z tohoto jmenování a aby věcně posuzoval návrhy na vyloučení soudce z těchto důvodů, přičemž vychází z toho, že tento zákaz je odůvodněn respektováním ústavní identity členských států ze strany Unie?
- 3) Musí být článek 2 a čl. 4 odst. 2 a 3 ve spojení s článkem 19 SEU a článkem 267 SFEU vykládány v tom smyslu, že rozsudek ústavního soudu členského státu (Trybunału Konstytucyjnego [Ústavní soud]), který prohlásí rozsudek vnitrostátního soudu posledního stupně (Sądu Najwyższego) za protiústavní, nemůže být překážkou pro posouzení nezávislosti a nestrannosti soudu a pro zkoumání, zda byl tento soud zřízen zákonem ve smyslu unijního práva, navíc s ohledem na skutečnost, že rozhodnutí Nejvyššího soudu směřovalo k provedení rozsudku Soudního dvora Evropské unie, [podle kterého] ustanovení Ústavy Polské republiky a platných zákonů (vnitrostátních zákonů) nesvěřují ústavnímu soudu (Trybunałowi Konstytucyjnemu) pravomoc přezkoumávat soudní rozhodnutí, včetně usnesení řešících rozpory ve výkladu zákonů přijatých podle článku 83 zákona o NS, a dále na skutečnost, že Ústavní soud vzhledem ke svému současnému složení není soudem zřízeným zákonem ve smyslu čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (Dz.U. z roku 1993, č. 61, položka 284, ve znění pozdějších předpisů)?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Berlin (Německo) dne 24. října 2022 –
trestní řízení proti M.N.**

(Věc C-670/22)

(2023/C 35/37)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Berlin

Účastník původního řízení

M.N.

Předběžné otázky

1. K výkladu výrazu „vydávající orgán“ podle v čl. 6 odst. 1 směrnice 2014/41⁽¹⁾ ve spojení s jejím čl. 2 písm. c)
- a) Musí být evropský vyšetřovací příkaz (dále jen „EVP“) k získání důkazních prostředků, které se již nachází ve vykonávajícím státě (v projednávané věci Francie), vydán soudcem, pokud by podle práva vydávajícího státu (v projednávané věci Německo) v obdobném vnitrostátním případě muselo být příslušné dokazování nařízeno soudcem?
- b) Platí to podpůrně přinejmenším tehdy, pokud vykonávající stát provedl příslušný úkon na území vydávajícího státu s cílem poskytnout takto získané údaje následně vyšetřujícím orgánům vydávajícího státu, které mají o údaje zájem, za účelem trestního stíhání?

- c) Musí být EVP určený k získání důkazních prostředků nezávisle na vnitrostátních pravidlech příslušnosti vydávajícího členského státu vydán soudcem (resp. nezávislým orgánem nezapojený do přípravného řízení) vždy tehdy, pokud úkon představuje závažný zásah do prvořadých základních práv?

2. K výkladu čl. 6 odst. 1 písm. a) směrnice 2014/41

- a) Brání čl. 6 odst. 1 písm. a) směrnice 2014/41 evropskému vyšetřovacímu příkazu vydanému za účelem předání údajů z odposlechů telekomunikačního provozu – zejména provozních a lokalizačních údajů – již existujících ve vykonávajícím státě (Francie), jestliže odposlechy provedené vykonávajícím státem zahrnovaly veškeré uživatele komunikační služby, prostřednictvím EVP je požadováno poskytnutí údajů všech zařízení používaných na území vydávajícího členského státu a při nařízení a provedení odposlechů ani při vydání EVP neexistovaly konkrétní důvody se domnívat, že se tito individuální uživatelé dopustili závažných trestných činů?
- b) Brání čl. 6 odst. 1 písm. a) směrnice 2014/41 takovému EVP, pokud orgány vykonávajícího státu nemohou prověřit integritu údajů získaných prostřednictvím odposlechů s ohledem na rozsáhlou povinnost mlčenlivosti?

3. K výkladu čl. 6 odst. 1 písm. b) směrnice 2014/41

- a) Brání čl. 6 odst. 1 písm. b) směrnice 2014/41 evropskému vyšetřovacímu příkazu vydanému za účelem poskytnutí údajů o telekomunikačním provozu již dostupných ve vykonávajícím státě (Francie), jestliže by odposlechy prováděné vykonávajícím státem, z nichž byly tyto údaje získány, nebyly podle práva vydávajícího členského státu (Německo) v obdobném vnitrostátním případě přípustné?
- b) Podpůrně: Platí to každopádně tehdy, pokud vykonávající stát provedl odposlechy na území vydávajícího členského státu a v jeho zájmu?

4. K výkladu čl. 31 odst. 1, odst. 3 směrnice 2014/41

- a) Představuje úkon spojený s infiltrací koncových zařízení, jehož účelem je získání provozních, lokalizačních a komunikačních údajů internetové komunikační služby, odposlech telekomunikačního provozu ve smyslu článku 31 směrnice 2014/41?
- b) Musí být podle čl. 31 odst. 1 směrnice 2014/41 vždy informován soudce nebo to platí přinejmenším tehdy, pokud by úkon plánovaný státem provádějícím odposlechy (Francie) mohl být podle práva informovaného státu (Německo) v obdobném vnitrostátním případě nařízen pouze soudcem?
- c) V rozsahu, v němž článek 31 směrnice 2014/41 slouží rovněž individuální ochraně dotčeného uživatele telekomunikačních služeb, vztahuje se rovněž na použití údajů k trestnímu stíhání v informovaném státě (Německo) a musí být případně tento účel rovnocenný s dalším účelem, kterým je chránit suverenitu informovaného členského státu?

5. Důsledky získání důkazů v rozporu s unijním právem

- a) Může při získání důkazů prostřednictvím EVP, který je v rozporu s unijním právem, vyplývat zákaz použití důkazů přímo z unijní zásady efektivity?
- b) Vedě unijní zásada rovnocennosti při získání důkazů prostřednictvím EVP, který je v rozporu s unijním právem, k zákazu použití důkazů, jestliže by úkon, na jehož základě byly ve vykonávajícím státě získány důkazy, v obdobném vnitrostátním případě ve vydávajícím státě nemohl být nařízen a důkazy získané takovýmto protiprávním vnitrostátním úkonem by podle práva vydávajícího státu nemohly být použity?

- c) Jedná se o porušení unijního práva, zejména zásady efektivy, jestliže je použití důkazních prostředků v trestním řízení, jejichž získání bylo právě z důvodu neexistujícího podezření ze spáchání skutku v rozporu s unijním právem, v rámci zvažování zájmů odůvodněno závažností skutků zjištěných až vyhodnocením důkazních prostředků?
- d) Podpůrně: Vyplyvá z unijního práva, zejména ze zásady efektivy, že porušení unijního práva při získání důkazních prostředků ve vnitrostátním trestním řízení nemůže zůstat zcela bez důsledků ani v případě závažných trestných činů a proto k němu musí být přihlédnuto ve prospěch obviněného přinejmenším na úrovni hodnocení důkazů nebo stanovení trestu?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech (Úř. věst. 2014, L 130, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Rejonowym Katowice0160 – Wschód w Katowicach (Polsko) dne 2. listopadu 2022 – Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe A. v. P.S.A.

(Věc C-677/22)

(2023/C 35/38)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Rejonowy Katowice – Wschód w Katowicach

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe A.

Žalovaná: P.S.A.

Předběžná otázka

Musí být čl. 3 odst. 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/7/EU ze dne 16. února 2011 o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že výslovná dohoda podnikatelů o lhůtě splatnosti delší než 60 dnů se může vztahovat pouze na smlouvy, v nichž smluvní podmínky nejsou stanoveny pouze jednou ze smluvních stran?

(¹) Úř. věst. 2011, L 48, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Rejonowym dla Krakowa – Podgórze w Krakowie (Polsko) dne 3. listopadu 2022 – Profi Credit Polska S.A. v. G.N.

(Věc C-678/22)

(2023/C 35/39)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Rejonowy dla Krakowa – Podgórze w Krakowie

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Profi Credit Polska S.A.

Žalovaná: G.N.

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 10 odst. 2 písm. f) ve spojení s čl. 3 písm. j) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS⁽¹⁾ v kontextu zásady účinnosti unijního práva a cílů této směrnice, jakož i ve světle čl. 3 odst. 1 a 2 ve spojení s čl. 4 odst. 1 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách⁽²⁾ vykládány v tom smyslu, že brání praxi, kdy jsou do smluv o spotřebitelském úvěru, jejichž obsah není mezi podnikatelem (úvěrujícím) a spotřebitelem (úvěrovaným) sjednán individuálně, vkládána ujednání, podle nichž se úročí nejen částka vyplacená spotřebiteli, ale také náklady úvěru odlišné od úroků (tj. provize nebo jiné poplatky, které nejsou součástí částky úvěru vyplacené spotřebiteli, avšak tvoří celkovou částku, již má spotřebitel zaplatit v rámci plnění svého závazku ze smlouvy o spotřebitelském úvěru)?
- 2) Musí být čl. 10 odst. 2 písm. f) a g) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS (Úř. věst. 2008, L 133, s. 66) v kontextu zásady účinnosti unijního práva a cílů této směrnice, jakož i ve světle článku 5 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. 1993, L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288), vykládány v tom smyslu, že brání praxi, kdy jsou do smluv o spotřebitelském úvěru, jejichž obsah není mezi podnikatelem (úvěrujícím) a spotřebitelem (úvěrovaným) sjednán individuálně, vkládána ujednání, která uvádějí pouze výpůjční úrokovou sazbu a celkovou hodnotu kapitalizovaných úroků vyjádřenou výslednou částkou, které je spotřebitel povinen zaplatit v rámci plnění svého závazku z této smlouvy, aniž by byl zároveň spotřebitel výslovně informován o tom, že základem pro výpočet kapitalizovaných úroků (vyjádřených výslednou částkou) je částka odlišná od spotřebiteli skutečně vyplacené částky úvěru, a to součet částky úvěru vyplacené spotřebiteli a nákladů úvěru odlišných od úroků (tj. provize nebo jiných poplatků, které nejsou součástí částky úvěru vyplacené spotřebiteli, avšak tvoří celkovou částku, již má spotřebitel zaplatit v rámci plnění svého závazku ze smlouvy o spotřebitelském úvěru)?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2008, L 133, s. 66.

⁽²⁾ Úř. věst. 1993, L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Upravní sud u Zagrebu (Chorvatsko) dne
2. listopadu 2022 – LM v. Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za
drugostupanjski upravni postupak**

(Věc C-682/22)

(2023/C 35/40)

Jednací jazyk: chorvatština

Předkládající soud

Upravni sud u Zagrebu

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: LM

Druhý účastník řízení: Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak

Předběžná otázka

Musí být čl. 26 odst. 2 písm. c) Rámcové dohody mezi vládou Albánské republiky a Komisí Evropských společenství o pravidlech spolupráce týkající se finanční pomoci Evropského společenství Albánské republice v rámci provádění pomoci z nástroje předvstupní pomoci, podepsané dne 18. října 2007, vykládán v tom smyslu, že vylučuje pravomoc členského státu, v tomto případě Chorvatské republiky, podrobit dani z příjmů odměnu vyplacenou v roce 2016 jeho státnímu

příslušníkovi zaměstnanému jako dlouhodobý expert za práci vykonanou na území Albánie v souvislosti s projektem, jehož příjemci jsou státní orgány Albánské republiky a který je financován Evropskou unií v rámci nástroje předvstupní pomoci NPP 2013?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itálie) dne 4. listopadu 2022 – Adusbef – Associazione difesa utenti servizi bancari e finanziari a další v. Presidenza del Consiglio dei ministri a další

(Věc C-683/22)

(2023/C 35/41)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastníci původního řízení

Žalobci: Adusbef – Associazione difesa utenti servizi bancari e finanziari, AIPE – Associazione italiana pressure equipment, Confimi Industria Abruzzo – Associazione dell'industria manifatturiera e dell'impresa privata dell'Abruzzo

Žalovaní: Presidenza del Consiglio dei ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Ministero delle Infrastrutture e della Mobilità sostenibili, DIPE – Dipartimento programmazione e coordinamento della politica economica, Autorità di regolazione dei trasporti, Corte dei Conti, Avvocatura Generale dello Stato

Předběžné otázky

- 1) Je výklad vnitrostátní právní úpravy v tom smyslu, že zadavatel udělující koncesi může zahájit řízení o změně v subjektu a předmětu platné dálniční koncese nebo o jejím novém sjednání, aniž posoudí povinnost zahájit koncesní řízení a vyjádří se k ní, v rozporu s [unijním] právem?
- 2) Je výklad vnitrostátní právní úpravy v tom smyslu, že zadavatel udělující koncesi může zahájit řízení o změně v subjektu nebo předmětu platné dálniční koncese nebo o jejím novém sjednání, aniž posoudí spolehlivost koncesionáře, který se dopustil závažného porušení povinnosti, v rozporu s [unijním] právem?
- 3) Ukládá [unijní] právo v případě prokázaného porušení zásady otevřené soutěže nebo prokázané nespolehlivosti držitele dálniční koncese povinnost tento vztah ukončit?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Oristano (Itálie) dne 9. listopadu 2022 – S. G. v. Unione di Comuni Alta Marmilla

(Věc C-689/22)

(2023/C 35/42)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Oristano

Účastníci původního řízení

Žalobce: S. G.

Žalovaný: Unione di Comuni Alta Marmilla

Předběžná otázka

Musí být čl. 31 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie a čl. 7 odst. 2 směrnice 2003/88/ES⁽¹⁾, i když jsou posuzovány samostatně, vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátním ustanovením nebo praxi, které jsou odůvodněny dodržováním závazků v oblasti veřejných financí a podle nichž zaměstnancům veřejné správy, včetně vedoucích pracovníků, nelze při skončení pracovního poměru v žádném případě poskytnout peněžité plnění jako náhradu za dovolenou, na kterou jim vznikl nárok, ale nevyčerпали ji?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. 2003, L 299, s. 9).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Rejonowym dla m.st. Warszawy w Warszawie (Polsko) dne 10. listopadu 2022 – I. sp. z o.o. v. M.W.**(Věc C-693/22)**

(2023/C 35/43)

*Jednací jazyk: polština***Předkládající soud**

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: I. sp. z o.o.

Žalovaný: M.W.

Předběžná otázka

Musí být čl. 5 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 6 odst. 1 písm. a), c), e) a čl. 6 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů)⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která umožňuje prodat v rámci exekučního řízení databázi ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/9/ES ze dne 11. března 1996 o právní ochraně databází⁽²⁾ tvořenou osobními údaji, v případě, že osoby, jichž se tyto údaje týkají, k takovému prodeji nedaly souhlas?

(¹) Úř. věst. 2016, L 119, s. 1.

(²) Úř. věst. 1996, L 77, s. 20; Zvl. vyd. 13/15, s. 459.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Městským soudem v Praze (Česká republika) dne 10. listopadu 2022 – Fondee a.s. v. Česká národní banka**(Věc C-695/22)**

(2023/C 35/44)

*Jednací jazyk: čeština***Předkládající soud**

Městský soud v Praze

Účastníci původního řízení

Žalobce: Fondee a.s.

Žalovaný: Česká národní banka

Předběžné otázky

- 1) Má osoba, která je dle čl. 3 odst. 1 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ⁽¹⁾ o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (MiFID II) vyňata z působnosti této směrnice a podle čl. 3 odst. 3 této směrnice nepoživá volného pohybu služeb ve smyslu jejího čl. 34, právo na volný pohyb služeb zakotvený v čl. 56 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud sama neposkytuje investiční služby na základě jednotného evropského pasu zákazníkovi usazenému v jiném členském státě, ale investiční službu od zahraničního subjektu využívajícího jednotného evropského pasu přijímá, resp. se na jejím poskytování konečnému zákazníkovi jinak podílí (zprostředkovává jej)?
- 2) Pokud je odpověď na předchozí otázku kladná, brání unijní právo, konkrétně čl. 56 Smlouvy o fungování Evropské unie, právní úpravě zakazující investičnímu zprostředkovateli předávat pokyny zákazníka zahraničnímu obchodníkovi s cennými papíry?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2014, L 173, s. 349.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Apelativen sad Varna (Bulharsko) dne 14. listopadu 2022 – trestní řízení proti TP a OF

(Věc C-698/22)

(2023/C 35/45)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Apelativen sad Varna

Účastníci původního řízení

TP a OF

Předběžné otázky

I. Mohou být látky, které sice nejsou uvedeny v příloze I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 111/2005 ⁽¹⁾ ze dne 22. prosince 2004, ale u nichž bylo zjištěno, že byly použity při nedovolené výrobě omamných nebo psychotropních látek, předmětem skutkové podstaty trestného činu nedovolené přepravy přes státní hranice ve smyslu čl. 242 odst. 3 trestního zákona (jako materiál), i když vnitrostátní ani použitelné unijní právo nestanoví pro tyto látky zvláštní pravidla dovozu? Článek 242 odst. 3 NK je blanketní normou a odkazuje na jiná zvláštní ustanovení, která výslovně upravují dovoz prekursorů drog. Je vnitrostátní ustanovení čl. 242 odst. 3 trestního zákoníku (které obsahově odpovídá ustanovení čl. 354a věty druhé trestního zákoníku) v tomto smyslu slučitelné s článkem 49 Listiny a článkem 7 EÚLP, pokud pro dovoz takových materiálů neexistují žádné zákonné požadavky, které by mohly vyplnit blanketní trestněprávní ustanovení?

II. V případě kladné odpovědi na tuto otázku:

II.1. Co znamená výraz „byla použita při nedovolené výrobě omamných nebo psychotropních látek“ ve smyslu čl. 2 písm. b) nařízení (ES) č. 111/2005 a je třeba tím rozumět pouhé smíchání látek k výrobě omamných nebo psychotropních látek, nebo může jeho význam zahrnovat i to, že látky jsou součástí chemických reakcí pro syntézu omamných nebo psychotropních látek?

II.2. Látka APAA byla nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/1737 ⁽²⁾ ze dne 14. července 2020, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 a nařízení Rady (ES) č. 111/2005, pokud jde o zařazení některých prekursorů drog na seznam uvedených látek, označena jako bezprostřední prekursor amfetaminů a zařazena do kategorie 1 přílohy I nařízení č. 273/2004 a do přílohy nařízení č. 111/2005. Lze APAA až do jejího zařazení do těchto příloh považovat za látku/materiál používané při nedovolené výrobě omamných nebo psychotropních látek, a jakým dovozním předpisům tedy podléhala?

III. Lze takové činnosti a jednání související s financováním, sjednáváním a organizováním dovozu látek ve smyslu čl. 2 písm. a) nařízení (ES) č. 111/2005 (APAAN a PMK), včetně zaměstnávání dalších fyzických a/nebo právnických osob, které přímo podávají celní prohlášení a vyhotovují celní doklady pro dovoz, považovat za „zprostředkovatelskou činnost“, „hospodářský subjekt“ nebo „dovozce“ ve smyslu čl. 2 písm. e), f) a h) nařízení č. 111/2005?

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 111/2005 ze dne 22. prosince 2004, kterým se stanoví pravidla pro sledování obchodu s prekursory drog mezi Společenstvím a třetími zeměmi (Úř. věst. 2005, L 22, s. 1).

(²) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/1737 ze dne 14. července 2020, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 a nařízení Rady (ES) č. 111/2005, pokud jde o zařazení určitých prekursorů drog na seznam uvedených látek (Úř. věst. 2020, L 392, s. 1).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 24. listopadu 2022 Evropskou komisí proti rozsudku
Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 14. září 2022 ve věci T-775/20, PB v. Komise**

(Věc C-721/22 P)

(2023/C 35/46)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: J. Baquero Cruz, B. Araujo Arce, J. Estrada de Solà, zmocněnci)

Další účastníci řízení: PB, Rada Evropské unie

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Komise (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil první a třetí bod výroku rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 14. září 2022 ve věci T-775/20;
- vrátil věc Tribunálu, aby rozhodl ve věci samé o žalobě na neplatnost;
- uložil PB náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku Komise uvádí jeden důvod vycházející z nesprávného právního posouzení.

Komise zpochybňuje závěr Tribunálu, který v bodě 65 napadeného rozsudku dospěl na základě odůvodnění uvedeného v bodech 51 až 64 tohoto rozsudku k závěru, že nařízení č. 2988/95 ⁽¹⁾ „tedy nemůže samo o sobě představovat relevantní právní základ pro účely přijímání správních opatření zaměřených na vymáhání neoprávněně obdržených částek. [...]“

Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, protože články 4 a 7 nařízení č. 2988/95 představují samostatný a dostatečně přesný právní základ pro přijetí správních opatření za účelem vymáhání, která nejsou sankcí.

V bodě 69 svého rozsudku Tribunál nakonec dospěl k závěru, že společné použití článku 103 finančního nařízení z roku 2002 ve spojení s články 4 a 7 nařízení č. 2988/95 neumožňuje přijetí opatření proti žalobci v prvním stupni, protože žalobce nebyl přímým příjemcem plateb.

Podle Komise se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, protože článek 7 nařízení č. 2988/95 ve spojení s článkem 4 tohoto nařízení a článkem 103 finančního nařízení z roku 2002 představuje dostatečně jasné a přesné ustanovení umožňující vymáhání vůči žalobci v prvním stupni, i když žalobce nebyl přímým příjemcem dotčených plateb.

(¹) Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. 1995, L 312, s. 1; Zvl. vyd. 01/01 s. 340).

Návrh na povolení zabavení pohledávky podaný dne 30. listopadu 2022 – Ntinios Ramon v. Evropská komise

(Věc C-742/22 ZP)

(2023/C 35/47)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Navrhovatel: Ntinios Ramon (zástupci: Achilleas Dimitriadis, Charalampos Pogiatzis, advokáti, Pavlos Eleftheriadis, barrister)

Odpůrkyně: Evropská komise

Návrhová žádání navrhovatele

- nařídít zbavení imunity Evropské komise ve smyslu článku 1 protokolu (č. 7) o výsadách a imunitách Evropské unie a povolit doručení a výkon mezitímního usnesení o zabavení ve formě příkázání pohledávky, které vydal Eparchiako Dikastirio Ammochostou (okresní soud ve Famagustě, Kypr) dne 23. června 2022 proti Evropské unii, s výhradou, že bude zbavena imunity, a které se týká pohledávek N. Ramona vůči Turecké republice ve výši 622 114,52 eur, kterou Evropský soud pro lidská práva přiznal navrhovateli v roce 2010 z důvodu porušení jeho práv v důsledku nezákonného zabránění jeho majetku tureckými orgány;
- nařídít jakýkoliv prostředek nápravy, který bude Soudní dvůr považovat v projednávaném případě za spravedlivý a přiměřený;
- uložit Evropské komisi náhradu nákladů řízení, navýšených o DPH.

Důvody návrhu a hlavní argumenty

Turecká republika má vůči Evropské unii určité, splatné a vymahatelné pohledávky na základě následujících finančních dohod uzavřených mezi Evropskou unií a Tureckou republikou:

- a) *finanční dohoda z roku 2018 týkající se „Ročního akčního programu ve prospěch Turecka – 2018“ ze dne 6. listopadu 2019, ve výši 98,4 milionů eur;*
- b) *finanční dohoda z roku 2019 týkající se „Ročního akčního programu ve prospěch Turecka – 2019“ ze dne 4. června 2020, ve výši 157,7 milionů eur;*
- c) *finanční dohoda z roku 2020 týkající se „Ročního akčního programu ve prospěch Turecka – 2019“ ze dne 26. března 2021, ve výši 122 milionů eur.*

Účelem předvstupní pomoci Evropské unie je mimo jiné pomoci Turecku vydat se cestou reforem, které jej přiblíží evropskému *acquis*, včetně dodržování zásad právního stát a ochrany lidských práv.

Návrh na povolení zabavení pohledávky podaný navrhovatelem se týká splnění povinností vyplývajících z rozsudku Evropského soudu pro lidská práva ze dne 26. října 2010, Ramon v. Turecko (CE:ECHR:2010:1026JUD 002909295), a představuje opatření, které podporuje obranu a dodržování lidských práv.

Návrh na povolení zabavení pohledávky, kterou má Turecko vůči Evropské unii, do výše částky dlužné Tureckou republikou N. Ramonovi, nenaruší řádné fungování Evropské unie ani neovlivní její nezávislost. Naopak, zabavení pohledávky přispěje k dosažení jednoho z hlavních cílů předvstupní pomoci poskytnuté Turecku, a sice toho, aby kandidátský stát respektoval zásady právního státu a chránil lidská práva.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 30. listopadu 2022 – PKK v. Rada

(Spojené věci T-316/14 RENV a T-148/19) ⁽¹⁾

(„Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření namířená proti PKK s cílem bojovat proti terorismu – Zmrazení finančních prostředků – Společný postoj 2001/931/SZBP – Použitelnost na ozbrojené konflikty – Teroristická skupina – Skutkový základ rozhodnutí o zmrazení finančních prostředků – Rozhodnutí přijaté příslušným orgánem – Orgán třetího státu – Přezkum – Přiměřenost – Povinnost uvést odůvodnění – Právo na obhajobu – Právo na účinnou soudní ochranu – Úprava žalobního návrhu“)

(2023/C 35/48)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Kurdská strana pracujících (PKK) (zástupkyně: A. van Eik et T. Burum, advokátky)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: S. Van Overmeire a B. Driessen, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou ve věci T-344/14 RENV: Evropská komise (zástupci: T. Ramopoulos, J. Norris, J. Roberti di Sarsina a R. Tricot, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Francouzská republika (zástupci: A.-L. Desjonquères, B. Fodda a J.-L. Carré, zmocněnci) a Nizozemské království (zástupci: M. Bulterman a J. Langer, zmocněnci)

Předmět

Svou žalobou ve věci T-316/14 RENV, založenou na článku 263 SFEU, se žalobkyně domáhá zrušení:

- prováděcího nařízení Rady (EU) 125/2014 ze dne 10. února 2014, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) č. 714/2013 (Úř. věst. 2014, L 40, s. 9),
- prováděcího nařízení Rady (EU) č. 790/2014 ze dne 22. července 2014, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení č. 125/2014 (Úř. věst. 2014, L 217, s. 1),
- rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/521 ze dne 26. března 2015, kterým se aktualizuje a mění seznam osob, skupin a subjektů, na něž se vztahují články 2, 3 a 4 společného postoje 2001/931/SZBP o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu, a kterým se zrušuje rozhodnutí 2014/483/SZBP (Úř. věst. 2015, L 82, s. 107),
- prováděcího nařízení Rady (EU) 2015/513 ze dne 26. března 2015, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) č. 790/2014 (Úř. věst. 2015, L 82, s. 1),
- rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/1334 ze dne 31. července 2015, kterým se aktualizuje seznam osob, skupin a subjektů, na něž se vztahují články 2, 3 a 4 společného postoje 2001/931 o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu, a kterým se zrušuje rozhodnutí 2015/521 (Úř. věst. 2015, L 206, s. 61),

- prováděcího nařízení Rady (EU) 2015/1325 ze dne 31. července 2015, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení 2015/513 (Úř. věst. 2015, L 206, s. 12),
- prováděcího nařízení Rady (EU) 2015/2425 ze dne 21. prosince 2015, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení 2015/1325 (Úř. věst. 2015, L 334, s. 1),
- prováděcího nařízení Rady (EU) 2016/1127 ze dne 12. července 2016, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení 2015/2425 (Úř. věst. 2016, L 188, s. 1),
- prováděcího nařízení Rady (EU) 2017/150 ze dne 27. ledna 2017, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení 2016/1127 (Úř. věst. 2017, L 23, s. 3),
- rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/1426 ze dne 4. srpna 2017, kterým se aktualizuje seznam osob, skupin a subjektů, na něž se vztahují články 2, 3 a 4 společného postoje 2001/931/SZBP o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu, a kterým se zrušuje rozhodnutí (SZBP) 2017/154 (Úř. věst. 2017, L 204, s. 95),
- prováděcího nařízení Rady (EU) č. 2017/1420 ze dne 4. srpna 2017, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) č. 2017/150 (Úř. věst. 2017, L 204, s. 3), v rozsahu, v němž se jí tyto akty jí týkají.

Svou žalobou ve věci T-148/19, rovněž založenou na článku 263 SFEU, se žalobkyně domáhá zrušení:

- rozhodnutí Rady (SZBP) 2019/25 ze dne 8. ledna 2019, kterým se mění a aktualizuje seznam osob, skupin a subjektů, na něž se vztahují články 2, 3 a 4 společného postoje 2001/931/SZBP o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu, a kterým se zrušuje rozhodnutí (SZBP) 2018/1084 (Úř. věst. 2019, L 6, s. 6),
- rozhodnutí Rady (SZBP) 2019/1341 ze dne 8. srpna 2019, kterým se aktualizuje seznam osob, skupin a subjektů, na něž se vztahují články 2, 3 a 4 společného postoje 2001/931/SZBP o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu, a kterým se zrušuje rozhodnutí (SZBP) 2019/25 (Úř. věst. 2019, L 209, s. 15),
- prováděcího nařízení Rady (EU) 2019/1337 ze dne 8. srpna 2019, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) 2019/24 (Úř. věst. 2019, L 209, s. 1),
- prováděcího nařízení Rady (EU) 2020/19 ze dne 13. ledna 2020, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) 2019/1337 (Úř. věst. 2020, L 81, s. 1),
- rozhodnutí Rady (SZBP) 2020/1132 ze dne 30. července 2020, kterým se aktualizuje seznam osob, skupin a subjektů, na něž se vztahují články 2, 3 a 4 společného postoje 2001/931/SZBP o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu, a kterým se zrušuje rozhodnutí (SZBP) 2020/20 (Úř. věst. 2020, L 247, s. 18),

- prováděcí nařízení Rady (EU) 2020/1128 ze dne 30. července 2020, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) 2020/19 (Úř. věst. 2020, L 247, s. 1), v rozsahu, v němž se jí tyto akty jí týkají.

Výrok

- 1) Prováděcí nařízení Rady (EU) 125/2014 ze dne 10. února 2014, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) č. 714/2013, a prováděcí nařízení Rady (EU) č. 790/2014 ze dne 22. července 2014, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení č. 125/2014, se v rozsahu, v němž se vztahují na Kurdskou stranu pracujících, zrušují.
- 2) Žaloba ve věci T-316/14 RENV se ve zbývajících částech zamítá.
- 3) Žaloba ve věci T-148/19 se zamítá.
- 4) PKK a Rada Evropské unie ponесou vlastní náklady řízení vynaložené ve věcech T-316/14, C-46/19 P, T-316/14 RENV a T-148/19.
- 5) Evropská komise, Francouzská republika a Nizozemské království ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 245, 28.7.2014.

Rozsudek Tribunálu ze dne 30. listopadu 2022 – Trasta Komercbanka a další v. ECB

(Věc T-698/16) (¹)

(„Hospodářská a měnová politika – Obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi – Zvláštní úkoly dohledu svěřené ECB – Rozhodnutí o odebrání povolení úvěrové instituce – Úmrtí žalobce – Částečné nevydání rozhodnutí ve věci samé – Pravomoci vnitrostátních orgánů zúčastněných členských států a ECB v rámci jednotného mechanismu dohledu – Rovné zacházení – Proporcionalita – Legitimní očekávání – Právní jistota – Zneužití pravomoci – Právo na účinnou procesní obranu – Povinnost uvést odůvodnění“)

(2023/C 35/49)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Trasta Komercbanka AS (Riga, Lotyšsko) a dalších 6 žalobců a žalobkyň, jejichž jména jsou uvedena v příloze rozsudku (zástupce: O. Behrends, advokát)

Žalovaná: Evropská centrální banka (zástupci: E. Koupepidou, C. Hernández Saseta a A. Witte, zmocněnci, ve spolupráci s B. Schneiderem, advokátem)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Lotyšská republika (zástupkyně: K. Pommere a J. Davidoviča, zmocněnkyně), Evropská komise (zástupci: V. Di Bucci a A. Steiblyté, zmocněnci)

Předmět

Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobci domáhají zrušení rozhodnutí ECB ECB/SSM/2016 – 529900WIP0INFDAWTJ81/2 WOANCA-2016-0005 ze dne 11. července 2016 o odebrání povolení Trasta Komercbanka k činnosti úvěrové instituce.

Výrok

- 1) O žalobě v rozsahu, v němž byla podána Igorsem Buimistersem, není již důvodné rozhodovat.
- 2) Žaloba se zamítá.
- 3) Společnosti Trasta Komerbanka AS a ostatním žalobcům a žalobkyním, jejichž jména jsou uvedena v příloze, vyjma I. Buimisterse, se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 4) Igors Buimisters ponese vlastní náklady řízení.
- 5) Evropská komise a Lotyšská republika ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 441, 28.11.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 30. listopadu 2022 – Rakousko v. Komise

(Věc T-101/18) (¹)

(„Státní podpory – Jaderný průmysl – Podpora, kterou Maďarsko zamýšlí poskytnout na podporu rozvoje dvou nových jaderných reaktorů v jaderné elektrárně Paks II – Rozhodnutí, kterým se podpora prohlašuje za slučitelnou s vnitřním trhem pod podmínkou dodržení určitých závazků – Článek 107 odst. 3 písm. c) SFEU – Soulad podpory s jiným unijním právem Unie než s právem v oblasti státních podpor – Nerozlučná souvislost – Podpora jaderné energie – Článek 192 první pododstavec Smlouvy o Euratomu – Zásady ochrany životního prostředí, „znečišťovatel platí“, obezřetnosti a udržitelnosti – Určení dotyčné hospodářské činnosti – Selhání trhu – Narušení hospodářské soutěže – Přiměřenost podpory – Potřeba státního zásahu – Určení prvků podpory – Zadávací řízení na veřejné zakázky – Povinnost uvést odůvodnění“)

(2023/C 35/50)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Rakouská republika (zástupci: J. Schmoll, F. Koppensteiner, M. Klamert a T. Ziniel, zmocněnci, ve spolupráci s H. Kristoferitschem, advokátem)

Žalovaná: Evropská komise (zástupkyně: K. Blanck, K. Herrmann a P. Němečková, zmocněnkyně)

Vedlejší účastník podporující žalobkyni: Lucemburské velkovévodství (zástupci: A. Germeaux a T. Schell, zmocněnci, ve spolupráci s P. Kinschem, advokátem)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Česká republika (zástupci: M. Smolek, J. Vlácil, T. Müller, J. Pavliš a L. Halajová, zmocněnci), Francouzská republika (zástupci: E. de Moustier a P. Dodeller, zmocněnci), Maďarsko (zástupci: M. Fehér, zmocněnec, ve spolupráci s P. Nagym, N. Gràcia Malfeito, B. Karsaiem, advokáti, a C. Bellamym, KC), Polská republika (zástupce: B. Majczyzna, zmocněnec), Slovenská republika (zástupkyně: S. Ondrášiková, zmocněnkyně), Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: F. Shibli, L. Baxter a S. McCrory, zmocněnci, ve spolupráci s T. Johnstonem, barristerem)

Předmět věci

Svou žalobou založenou na článku 263 SFEU se Rakouská republika domáhá zrušení rozhodnutí Komise (EU) 2017/2112 ze dne 6. března 2017 o opatření/režimu podpory/státní podpoře SA.38454 – 2015/C (ex 2015/N), kterou Maďarsko zamýšlí poskytnout na podporu rozvoje dvou nových jaderných reaktorů v jaderné elektrárně Paks II (Úř. věst. 2017, L 317, s. 45).

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Rakouská republika ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 3) Česká republika, Francouzská republika, Lucemburské velkovévodství, Maďarsko, Polská republika, Slovenská republika a Spojené království Velké Británie a Severního Irsku ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 152, 30.4.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. prosince 2022 – PNB Banka v. ECB

(Věc T-275/19) (¹)

(„Hospodářská a měnová politika – Obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi – Pravomoci ECB – Vyšetřovací pravomoci – Kontroly na místě – Článek 12 nařízení (EÚ) č. 1024/2013 – Rozhodnutí ECB provést kontrolu v prostorách méně významné úvěrové instituce – Žaloba na neplatnost – Akt napadnutelný žalobou – Přípustnost – Pravomoc ECB – Povinnost uvést odůvodnění – Skutečnosti, které mohou odůvodnit kontrolu – Článek 106 jednacího řádu – Neodůvodněná žádost o konání jednání“)

(2023/C 35/51)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: PNB Banka AS (Riga, Lotyšsko) (zástupce: O. Behrends, advokát)

Žalovaná: Evropská centrální banka (zástupci: C. Hernández Saseto, F. Bonnard a V. Hümpfner, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Evropská komise (zástupci: D. Triantafyllou, A. Nijenhuis a A. Steiblytė, zmocněnci)

Předmět věci

Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí Evropské centrální banky (ECB) oznámeného dopisem ze dne 14. února 2019 o provedení kontroly na místě v jejích prostorách.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) PNB Banka AS ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou centrální bankou (ECB).
- 3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 213, 24.6.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. prosince 2022 – PNB Banka v. ECB(Věc T-301/19) ⁽¹⁾

(„Hospodářská a měnová politika – Obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi – Článek 6 odst. 5 písm. b) nařízení (EU) č. 1024/2013 – Potřeba přímého dohledu ECB nad méně významnou úvěrovou institucí – Žádost vnitrostátního příslušného orgánu – Článek 68 odst. 5 nařízení (EU) č. 468/2014 – Rozhodnutí ECB, kterým byla společnost PNB Banka klasifikována jako významný subjekt podléhající přímému dohledu – Povinnost uvést odůvodnění – Přiměřenost – Právo na obhajobu – Přístup ke správnímu spisu – Zpráva podle čl. 68 odst. 3 nařízení č. 468/2014 – Článek 106 jednacího řádu – Neodůvodněná žádost o konání jednání“)

(2023/C 35/52)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: PNB Banka AS (Riga, Lotyšsko) (zástupce: O. Behrends, advokát)

Žalovaná: Evropská centrální banka (zástupci: C. Hernández Saseto, F. Bonnard a D. Segoin, zmocněnci)

Předmět věci

Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí Evropské centrální banky (ECB) oznámeného dopisem ze dne 1. března 2019 o její klasifikaci jako významného subjektu podléhajícího přímému dohledu ECB.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnost PNB Banka AS ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou centrální bankou (ECB).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 246, 22.7.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. prosince 2022 – PNB Banka v. ECB(Věc T-330/19) ⁽¹⁾

(„Hospodářská a měnová politika – Obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi – Článek 22 směrnice 2013/36/EU – Vyjádření nesouhlasu ECB s nabytím kvalifikovaných účastí v úvěrové instituci – Začátek běhu lhůty pro posouzení – Účast ECB v počáteční fázi řízení – Kritéria finanční stability navrhovaného nabyvatele a dodržení obezřetnostních požadavků – Existence přiměřených důvodů pro vyjádření nesouhlasu s nabytím na základě jediného nebo několika kritérií posouzení – Článek 106 jednacího řádu – Neodůvodněná žádost o konání jednání“)

(2023/C 35/53)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: PNB Banka AS (Riga, Lotyšsko) (zástupce: O. Behrends, advokát)

Žalovaná: Evropská centrální banka (zástupci: C. Hernández Saseto, F. Bonnard a V. Hümpfner, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Evropská komise (zástupci: D. Triantafyllou, A. Nijenhuis a A. Steiblytė, zmocněnci)

Předmět věci

Žalobkyně se svou žalobou založenou na článku 263 SFEU domáhá zrušení rozhodnutí oznámeného dopisem ze dne 21. března 2019, kterým se Evropská centrální banka (ECB) rozhodla vyjádřit nesouhlas s operací spočívající v nabytí kvalifikovaných účastí v B.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) PNB Banka AS ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou centrální bankou (ECB).
- 3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 270, 12.8.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. prosince 2022 – PNB Banka v. ECB

(Věc T-230/20) (¹)

(„Hospodářská a měnová politika – Obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi – Nařízení (EU) č. 1024/2013 – Zvláštní úkoly v oblasti dohledu svěřené ECB – Rozhodnutí o odebrání povolení úvěrové instituce PNB Banka – Návrh příslušného vnitrostátního orgánu na odebrání povolení – Rozhodnutí o platební neschopnosti PNB Banka – Přiměřená lhůta – Povinnost uvést odůvodnění – Proporcionalita“)

(2023/C 35/54)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: PNB Banka AS (Riga, Lotyšsko) (zástupce: O. Behrends, advokát)

Žalovaná: Evropská centrální banka (zástupci: C. Hernández Saseto, F. Bonnard a V. Hümpfner, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Lotyšská republika (zástupci: K. Pommere a J. Davidoviča a E. Bārdiņš, zmocněnci)

Předmět

Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí Evropské centrální banky (ECB) ze dne 17. února 2020, ECB-SSM-220-LV-PNB-1, WHD-2019-0016, kterým jí bylo odebráno povolení k činnosti úvěrové instituce.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) PNB Banka AS ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou centrální bankou (ECB), včetně nákladů souvisejících s řízením o předběžném opatření.

3) Lotyšská republika ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 209, 22.6.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 23. listopadu 2022 – Westfälische Drahtindustrie a další v. Komise

(Věc T-275/20) (¹)

(„Žaloba na neplatnost a na náhradu škody – Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Evropský trh s předpínací ocelí – Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP – Odklad povinnosti zřídit bankovní záruku – Splátkový režim předběžně prováděných plateb – Rozsudek, kterým se rozhodnutí částečně ruší a stanoví se pokuta, jejíž výše je totožná s výší původně uložené pokuty – Započtení předběžně provedených plateb – Úroky z prodlení – Článek 266 první pododstavec SFEU – Bezdůvodné obohacení – Dostatečně závažné porušení právní normy, která přiznává práva jednotlivcům – Vydání bezdůvodného obohacení – Absence právního základu – Protiprávnost“)

(2023/C 35/55)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Westfälische Drahtindustrie GmbH (Hamm, Německo), Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG (Hamm), Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (Iserlohn, Německo) (zástupci: O. Duys a N. Tkatchenko, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: P. Rossi a L. Mantl, zmocněnci)

Předmět věci

Žalobkyně se žalobou domáhají zaprvé toho, aby byl na základě článku 263 SFEU zrušen dopis Evropské komise ze dne 2. března 2020, kterým byly vyzvány, aby Komisi zaplatily částku 12 236 931,69 eura, jež dle názoru Komise odpovídá neuhrazené části pokuty, která jim byla uložena dne 30. září 2010; zadruhé se domáhají toho, aby bylo určeno, že pokuta byla v plné výši zaplacená dne 17. října 2019, a to prostřednictvím úhrady částky 18 149 636,24 eura, a zatřetí se domáhají toho, aby byla Komisi uložena povinnost zaplatit společnosti WDI částku 1 633 085,17 eura s úroky od posledně uvedeného data, a to z titulu bezdůvodného obohacení tohoto orgánu. Podpůrně se žalobkyně na základě článku 268 SFEU domáhají toho, aby byla Komisi uložena povinnost zaplatit jim částku 12 236 931,69 eura, kterou Komise požaduje od společnosti WDI, a částku odpovídající přeplatku, který obdržel tento orgán, ve výši 1 633 085,17 eura s úroky od 17. října 2019 do okamžiku vrácení dlužné částky v plné výši.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zčásti odmítá a zčásti zamítá.
- 2) Společnostem Westfälische Drahtindustrie GmbH, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG a Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 247, 27.7.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. prosince 2022 – Litva v. Komise(Věc T-537/20) ⁽¹⁾

(„EZZF a EZFRV – Výdaje vyloučené z financování – Výdaje vynaložené Litvou – Podpora při předčasném odchodu do důchodu – Článek 52 odst. 2 nařízení (EU) č. 1306/2013 – Článek 34 odst. 6 a čl. 35 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 908/2014“)

(2023/C 35/56)

Jednací jazyk: litevština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Litevská republika (zástupci: R. Dzikovič a K. Dieninis, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Aquilina, J. Jokubauskaitė a M. Kaduczak, zmocněnci)

Předmět věci

Svou žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se Litevská republika domáhá zrušení prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2020/859 ze dne 16. června 2020, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. 2020, L 195, s. 59) v rozsahu, v němž jí toto nařízení ukládá 5 % paušální finanční opravu, čímž tak vylučuje částku ve výši 2 186 447,97 eur z financování vyplaceného na základě opatření podpory při předčasném odchodu do důchodu v období od 16. října 2013 do 30. června 2018.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Litevské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 359, 26.10.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. prosince 2022 – CCPL a další v. Komise(Věc T-130/21) ⁽¹⁾

(„Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Balení potravin pro maloobchodní prodej – Rozhodnutí, kterým se mění výše pokuty – Způsoby výpočtu pokuty – Přičitatelnost protiprávního jednání – Pokyny pro výpočet výše pokut z roku 2006 – Maximální výše pokuty – Proporcionalita – Rovné zacházení – Platební schopnost“)

(2023/C 35/57)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC (Reggio d'Emilie, Itálie), Coopbox Group SpA (Bibbiano, Itálie), Coopbox Eastern s.r.o. (Nové Mesto nad Váhom, Slovensko) (zástupci: E. Cucchiara a E. Rocchi, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: P. Rossi a T. Baumé, zmocněnci)

Předmět věci

Žalobou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně domáhají zrušení rozhodnutí Komise C(2020) 8940 final ze dne 17. prosince 2020, kterým se nahrazují pokuty stanovené rozhodnutím Komise C(2015) 4336 final ze dne 24. června 2015 týkajícím se řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP (věc AT.39563 – Potravinové obaly pro maloobchodní prodej).

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti CCPL CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA a Coopbox Eastern s. r.o. ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí, včetně nákladů souvisejících s řízením o předběžném opatření.

(¹) Úř. věst. C 148, 26.4.2021.

Rozsudek Tribunálu ze dne 30. listopadu 2022 – Itálie v. Komise

(Věc T-221/21) (¹)

„EZZF a EZFRV – Výdaje vyloučené z financování – Režim podpor na plochu – Finanční opravy – Pojem, trvalé travní porosty“ – Článek 4 odst. 1 písm. h) nařízení (EU) č. 1307/2013 – Článek 5 odst. 3 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 499/2014“

(2023/C 35/58)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnkyně, ve spolupráci s C. Gerardis, G. Rocchitem a E. Feolem, avvocati dello Stato)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: P. Rossi, J. Aquilina a F. Moro, zmocněnci)

Předmět věci

Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se Italská republika domáhá zrušení prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2021/261 ze dne 17. února 2019, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. 2021, L 59, s. 10), v rozsahu, v němž se týká některých výdajů vynaložených Italskou republikou.

Výrok rozsudku

- 1) Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2021/261 ze dne 17. února 2021, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), se zrušuje v rozsahu, v němž ukládá Italské republice 2 % paušální opravu týkající se podpor na plochu poskytnutých v Itálii ve výši 67 368 272,99 eur pro rok žádosti 2017.
- 2) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
- 3) Italská republika a Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 228, 14.6.2021.

Rozsudek Tribunálu ze dne 30. listopadu 2022 – KN v. Parlament(Věc T-401/21) ⁽¹⁾

(„Institucionální právo – Člen EHSV – Udělení absolutoria za plnění rozpočtu EHSV za rozpočtový rok 2019 – Usnesení Parlamentu, jímž je žalobce označen jako původce psychického obtěžování – Žaloba na neplatnost – Akt, který nelze napadnout žalobou – Nepřípustnost – Žaloba na náhradu škody – Ochrana osobních údajů – Presumpce neviny – Povinnost důvěrnosti – Zásada řádné správy – Proporcionalita – Dostatečně závažné porušení právní normy, která přiznává práva jednotlivcům“)

(2023/C 35/59)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: KN (zástupci: M. Casado García Hirschfeld a M. Aboudi, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: R. Crowe, C. Burgos a M. Allik, zmocněnci)

Předmět věci

Svou žalobou se žalobce domáhá zaprvé na základě článku 263 SFEU zrušení rozhodnutí Evropského parlamentu (EU, Euratom) 2021/1552 ze dne 28. dubna 2021 o udělení absolutoria za plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2019, oddíl VI – Evropský hospodářský a sociální výbor (Úř. věst. 2021, L 340, s. 140) a usnesení Evropského parlamentu (EU) 2021/1553 ze dne 29. dubna 2021 obsahujícího připomínky, které jsou nedílnou součástí rozhodnutí o udělení absolutoria za plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie za rozpočtový rok 2019, oddíl VI – Evropský hospodářský a sociální výbor (Úř. věst. 2021, L 340, s. 141), a zadruhé na základě článku 268 SFEU náhrady újmy, která mu měla v důsledku napadených aktů vzniknout.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) KN se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 338, 23.8.2021.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. prosince 2022 – Neoperl v. EUIPO – (Zobrazení válcovité sanitární vložky)(Věc T-487/21) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška ochranné známky Evropské unie znázorňující válcovitou sanitární vložku – Hmatová poziční ochranná známka – Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu – Působnost právní normy – Uplatnění i bez návrhu – Přezkum rozlišovací způsobilosti odvolacím senátem – Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení 2017/1001] – Označení, která nemohou být ochrannou známkou Evropské unie – Absence přesného a samo o sobě úplného grafického ztvárnění hmatového dojmu vyvolaného označením – Článek 4 a čl. 7 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2007 [nyní článek 4 a čl. 7 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2017/1001]“)

(2023/C 35/60)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Neoperl AG (Reinach, Švýcarsko) (zástupkyně: U. Kaufmann, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: T. Klee a D. Hanf, zmocněnci)

Předmět věci

Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 3. června 2021 (věc R 2327/2019-5).

Výrok

- 1) Rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 3. června 2021 (věc R 2327/2019-5) se zrušuje.
- 2) EUIPO se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 391, 27.9.2021.

Rozsudek Tribunálu ze dne 23. listopadu 2022 – Zeta Farmaceutici v. EUIPO – Specchiasol (EUPHYTOS)

(Věc T-515/21) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Slovní ochranná známka Evropské unie EUPHYTOS – Starší obrazová ochranná známka Evropské unie EuPhidra – Důkaz o řádném užívání starší ochranné známky – Článek 56 odst. 2 a čl. 43 odst. 2 nařízení (ES) č. 40/94 [nyní čl. 64 odst. 2 a čl. 47 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001] – Relevantní období – Předložení důkazů poprvé před odvolacím senátem – Posuzovací pravomoc odvolacího senátu – Kvalifikace jako nové nebo doplňující důkazy – Článek 95 odst. 2 nařízení 2017/1001 – Článek 27 odst. 4 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2018/625“)

(2023/C 35/61)

Jednací jazyk: itaština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Zeta Farmaceutici SpA (Vicence, Itálie) (zástupci: F. Celluprica, F. Fischetti a F. De Bono, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: S. Scardocchia, J. Crespo Carrillo a D. Hanf, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: Specchiasol Srl (Bussolengo, Itálie)

Předmět věci

Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně domáhá zrušení a změny rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 10. června 2021 (věc R 2094/2019-1).

Výrok

- 1) Rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 10. června 2021 (věc R 2094/2019 1) se zrušuje.

- 2) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
- 3) EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Zeta Farmaceutici SpA.

(¹) Úř. věst. C 422, 18.10.2021.

Rozsudek Tribunálu ze dne 30. listopadu 2022 – ADS L. Kowalik, B. Włodarczyk v. EUIPO – ESSAtech (Příslušenství k bezdrátovému dálkovému ovládání)

(Věc T-612/21) (¹)

„(Průmyslový) vzor Společenství – Řízení o prohlášení neplatnosti – Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství představující příslušenství k bezdrátovému dálkovému ovládání – Důvod neplatnosti – Vzhledové znaky výrobku, které jsou podmíněné pouze jeho technickou funkcí – Článek 8 odst. 1 a čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 6/2002 – Skutečnosti nebo důkazy předložené poprvé před odvolacím senátem – Článek 63 odst. 2 nařízení č. 6/2002 – Povinnost uvést odůvodnění – Článek 41 odst. 1 a odst. 2 písm. c) Listiny základních práv“

(2023/C 35/62)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Žalobkyně: ADS L. Kowalik, B. Włodarczyk s.c. (Sosnovec, Polsko) (zástupce: M. Oleksyn, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: M. Chylińska a J. Ivanauskas, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: ESSAtech (Přistoupim, Česká republika)

Předmět

Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí třetího odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 14. července 2021 (věc R 1072/2020-3).

Výrok

- 1) Rozhodnutí třetího odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 14. července 2021 (věc R 1072/2020-3) se zrušuje.
- 2) EUIPO se ukládá náhrada nákladů řízení vynaložených v řízení před odvolacím senátem EUIPO i v řízení před Tribunálem.

(¹) Úř. věst. C 502, 13.12.2021.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. prosince 2022 – Puma v. EUIPO – Vaillant (Puma)

(Věc T-623/21) (¹)

„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Puma – Starší obrazová ochranná známka Evropské unie PUMA – Relativní důvody pro zamítnutí zápisu – Poškození dobrého jména – Článek 8 odst. 5 nařízení (EU) 2017/1001“

(2023/C 35/63)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Puma SE (Herzogenaurach, Německo) (zástupci: M. Schunke a P. Trieb, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: J. Schäfer, D. Stojanova-Valchanova a E. Markakis, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Vaillant GmbH (Remscheid, Německo) (zástupce: S. Abrar, advokát)

Předmět věci

Žalobou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 8 července 2021 (věc R 1875/2019-1).

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Puma SE se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 471, 22.11.2021.

Rozsudek Tribunálu ze dne 30. listopadu 2022 – Mendes v. EUIPO – Actial Farmaceutica (VSL3TOTAL)

(Věc T-678/21) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Slovní ochranná známka Evropské unie VSL3TOTAL – Starší slovní ochranná známka Evropské unie VSL#3 – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Podobnost označení – Podobnost výrobků – Článek 8 odst. 1 písm. b) a čl. 53 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 60 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2017/1001]“)

(2023/C 35/64)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Mendes SA (Lugano, Švýcarsko) (zástupce: M. Cavattoni, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: T. Frydendahl, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Actial Farmaceutica Srl (Řím, Itálie) (zástupci: M. Mostardini, F. Mellucci a F. Rombolà, advokáti)

Předmět věci

Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 17. srpna 2021 (věc R 1568/2020-2).

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Mendes SA se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 502, 13.12.2021.

Rozsudek Tribunálu ze dne 23. listopadu 2022 – Allessa v. EUIPO – Dumerth (CASSELLAPARK)(Věc T-701/21) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Slovní ochranná známka Evropské unie CASSELLAPARK – Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu – Rozlišovací způsobilost – Neexistence popisného charakteru – Neexistence ochranné známky, která by mohla klamat veřejnost – Článek 7 odst. 1 písm. b), c) a g) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b), c) a g) nařízení (EU) 2017/1001] – Povinnost uvést odůvodnění – Článek 94 nařízení 2017/1001“)

(2023/C 35/65)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Allessa GmbH (Frankfurt nad Mohanem, Německo) (zástupci: S. Fröhlich, M. Hartmann a H. Lerchl, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: E. Nicolás Gómez a D. Hanf, zmocněnci)

Další účastník řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastník před Tribunálem: Carim Dumerth (Frankfurt nad Mohanem, Německo) (zástupci: T. Wieland a C. Corbet, advokáti)

Předmět věci

Svou žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 11. srpna 2021 (věc R 1043/2020-5).

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Allessa GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 2, 3.1.2022.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. prosince 2022 – Bora Creations v. EUIPO (essence)(Věc T-738/21) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Obrazová ochranná známka Evropské unie essence – Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001 – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení 2017/1001“)

(2023/C 35/66)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Bora Creations, SL (Andratx, Španělsko) (zástupci: R. Lange a M. Ebner, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: M. Eberl a E. Markakis, zmocněnci)

Předmět věci

Svou žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 21. září 2021 (věc R 693/2021-4).

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Bora Creations, SL se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 37, 24.1.2022.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. prosince 2022 – Borussia VfL 1900 Mönchengladbach v. EUIPO – Neng (Fohlenelf)

(Věc T-747/21) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o zrušení – Slovní ochranná známka Evropské unie Fohlenelf – Řádné užívání ochranné známky – Článek 58 odst. 1 písm. a), článek 94 odst. 1 a článek 97, odst. 1 písm. d) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2023/C 35/67)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Borussia VfL 1900 Mönchengladbach GmbH (Mönchengladbach, Německo) (zástupce: R. Kitzberger, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: A. Söder a E. Nicolás Gómez, zmocněnci)

Další účastník řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastník před Tribunálem: David Neng (Brüggen, Německo) (zástupce: D. Breuer, advokát)

Předmět věci

Žalobou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 28. září 2021 (věc R 2126/2020-4).

Výrok

- 1) Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 28. září 2021 (věc R 2126/2020-4) se zrušuje v rozsahu, v němž byl zamítnut důkaz řádného užívání slovní ochranné známky Evropské unie Fohlenelf pro „mýdla“ patřící do třídy 3, „samolepící papírové nebo plastové fólie, nalepovací etikety“ patřící do třídy 16, „porcelánové výrobky a majolika“ patřící do třídy 21, jakož i „láhve“ v rozsahu, v němž se jedná o podtřídu výrobků patřících pod „nádobu pro domácnost nebo kuchyň“ patřící rovněž do třídy 21, „textilní osušky“ patřící do třídy 24 a „hračky, hry“ patřící do třídy 28.
- 2) Žaloba se ve zbývajících částech zamítá.
- 3) Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 37, 24.1.2022.

Rozsudek Tribunálu ze dne 30. listopadu 2022 – Lila Rossa Engros v. EUIPO (LiLAC)(Věc T-780/21) ⁽¹⁾**(„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie LiLAC – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001“)**

(2023/C 35/68)

Jednací jazyk: rumunština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Lila Rossa Engros SRL (Voluntari, Rumunsko) (zástupkyně: O. Anghel, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: V. Ruzek, zmocněnec)

Předmět věci

Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně domáhá částečného zrušení rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 10. září 2021 (věc R 441/2021-5).

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Lila Rossa Engros SRL ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 95, 28.2.2022.

Rozsudek Tribunálu ze dne 30. listopadu 2022 – Hasco TM v. EUIPO – Esi (NATURCAPS)(Věc T-12/22) ⁽¹⁾**(„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Slovní ochranná známka Evropské unie NATURCAPS – Starší národní slovní ochranná známka NATURKAPS – Neexistence řádného užívání starší ochranné známky – Článek 64 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001 – Kvalifikace léčivých přípravků a doplňků stravy“)**

(2023/C 35/69)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Hasco TM sp. z o.o. sp.k. (Vratislav, Polsko) (zástupkyně: M. Krekora, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: J. Ivanauskas, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: Esi Srl (Albisola Superiore, Itálie)

Předmět

Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 9. listopadu 2021 (věc R 617/2021-4).

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Hasco TM sp. z o.o. sp.k. se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 109, 7.3.2022.

Rozsudek Tribunálu ze dne 30. listopadu 2022 – Korporacija „Masternet“ v. EUIPO – Stayer Ibérica (STAYER)

(Věc T-85/22) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o zrušení – Slovní ochranná známka Evropské unie STAYER – Řádné užívání ochranné známky – Článek 15 a čl. 51 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 18 a čl. 58 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2017/1001] – Kvalifikace výrobků, pro které bylo řádné užívání prokázáno“)

(2023/C 35/70)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: ZAO Korporacija „Masternet“ (Moskva, Rusko) (zástupce: N. Bürglen, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: J. Ivanauskas, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Stayer Ibérica, SA (Pinto, Španělsko) (zástupci: P. Creta, A. Lanzarini, B. Costa a M. Lazzarotto, advokáti)

Předmět věci

Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 16. prosince 2021 (věc R 932/2021-1).

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) ZAO Korporacija „Masternet“ se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 158, 11.4.2022.

Rozsudek Tribunálu ze dne 23. listopadu 2022 – General Wire Spring v. EUIPO (GENERAL PIPE CLEANERS)

(Věc T-151/22) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie – Slovní ochranná známka GENERAL PIPE CLEANERS – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2023/C 35/71)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: General Wire Spring Co. (McKees Rocks, Pensylvánie, Spojené státy) (zástupkyně: E. Carrillo, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: R. Raponi, zmocněnec)

Předmět věci

Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 11. ledna 2022 (věc R 1452/2021-5).

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti General Wire Spring Co. se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 198, 16.5.2022.

Rozsudek Tribunálu ze dne 30. listopadu 2022 – Korporacija „Masternet“ v. EUIPO – Stayer Ibérica (STAYER)

(Věc T-155/22) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o zrušení – Obrazová ochranná známka Evropské unie STAYER – Řádné užívání ochranné známky – Článek 15 a čl. 51 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 18 a čl. 58 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2017/1001] – Kvalifikace výrobků, pro které bylo řádné užívání prokázáno“)

(2023/C 35/72)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: ZAO Korporacija „Masternet“ (Moskva, Rusko) (zástupce: N. Bürglen, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: J. Ivanauskas, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Stayer Ibérica, SA (Pinto, Španělsko) (zástupci: P. Creta, A. Lanzarini, A. Sponzilli, B. Costa a M. Lazzarotto, advokáti)

Předmět

Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 21. prosince 2021 (věc R 931/2021-1).

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) ZAO Korporacija „Masternet“ se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 198, 16.5.2022.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. prosince 2022 – Sanetview v. EUIPO – 2boca2catering (Las Cebras)(Věc T-159/22) ⁽¹⁾**(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Las Cebras – Starší národní obrazová ochranná známka LEZEBRA – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)**

(2023/C 35/73)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sanetview, SLU (Andorra la Vella, Andorra) (zástupci: J. Gallego Jiménez, E. Sanz Valls, P. Bauzá Martínez, Y. Hernández Viñes et C. Marí Aguilar, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: A. Crawcour Hage a J. Ivanauskas, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: 2boca2catering, SL (Sevilla, Španělsko)

Předmět

Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 4. ledna 2022 (věc R 1070/2021-5).

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Sanetview, SLU, se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 198, 16.5.2022.

Usnesení Tribunálu ze dne 30. listopadu 2022 – Basicmed Enterprises a další v. Rada a další(Věc T-379/16) ⁽¹⁾**(„Mimosmluvní odpovědnost – Hospodářská a měnová politika – Program podpory stability Kypru – Rozhodnutí Rady guvernérů ECB o poskytnutí naléhavě potřebné likvidity na žádost Centrální banky Kypru – Prohlášení Euroskupiny ze dnů 25. března, 12. dubna, 13. května a 13. září 2013 ohledně Kypru – Rozhodnutí 2013/236/EU – Prováděcí rozhodnutí 2013/463/EU – Memorandum o porozumění ze dne 26. dubna 2013 o specifických podmínkách hospodářské politiky, uzavřené mezi Kyprem a Evropským mechanismem stability – Pravomoc Tribunálu – Přípustnost – Formální náležitosti – Vyčerpání vnitrostátních prostředků nápravy – Dostatečně závažné porušení právní normy přiznávající práva jednotlivcům – Právo vlastnit majetek – Legitimní očekávání – Rovné zacházení – Žaloba zčásti podaná soudu zjevně postrádajícímu pravomoc k jejímu rozhodnutí, zčásti zjevně nepřipustná a zčásti po právní stránce zjevně zcela neopodstatněn“)**

(2023/C 35/74)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Basicmed Enterprises Ltd (Lemesos, Kypr) a 19 dalších žalobců, jejichž jména jsou uvedena v příloze usnesení (zástupci: P. Tridimas, K. Kakoulli a P. Panayides, advokáti)

Žalovaní: Rada Evropské unie (zástupci: A. Westerhof Löfflerová a I. Gurov, zmocněnci), Evropská komise (zástupci: L. Flynn, J. P. Keppenne a S. Delaude, zmocněnci), Evropská centrální banka (zástupci: K. Laurinavičius, G. Várhelyi a K. Drėviņa, zmocněnci, ve spolupráci s H. G. Kamannem, advokátem), Euroskupina, zastoupená Radou Evropské unie (zástupci: A. Westerhof Löfflerová a I. Gurov, zmocněnci), Evropská unie, zastoupená Evropskou komisí (zástupci: L. Flynn, J. P. Keppenne a S. Delaude, zmocněnci)

Předmět věci

Žalobci se žalobou podanou na základě článku 268 SFEU domáhají náhrady újmy, která jim údajně vznikla rozhodnutím Rady guvernérů Evropské centrální banky (ECB) ze dne 21. března 2013 o poskytnutí naléhavě potřebné likvidity v návaznosti na žádost Centrální banky Kypru, prohlášeními Euroskupiny ze dnů 25. března, 12. dubna, 13. května a 13. září 2013 ohledně Kypru, rozhodnutím Rady 2013/236/EU ze dne 25. dubna 2013 určeným Kypru o zvláštních opatřeních pro obnovu finanční stability a udržitelného růstu (Úř. věst. 2013, L 141, s. 32), prováděcím rozhodnutím Rady 2013/463/EU ze dne 13. září 2013, kterým se schvaluje makroekonomický ozdravný program pro Kypr a zrušuje rozhodnutí 2013/236/EU (Úř. věst. 2013, L 250, s. 40), memorandem o porozumění ze dne 26. dubna 2013 o specifických podmínkách hospodářské politiky, uzavřeným mezi Kyprem a Evropským mechanismem stability (EMS), a dalšími akty a jednáním Evropské komise, Rady Evropské unie, ECB a Euroskupiny v souvislosti s poskytnutím nástroje finanční pomoci Kyperské republice.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Basicmed Enterprises Ltd a další žalobci, jejichž jména jsou uvedena v příloze, ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie, Evropskou komisí a Evropskou centrální bankou (ECB).

(¹) Úř. věst. C 383, 17.10.2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 22. listopadu 2022 – Validity v. Komise

(Věc T-640/20) (¹)

(„Žaloba na neplatnost – Přístup k dokumentům – Nařízení (ES) č. 1049/2001 – Dokumenty týkající se návrhu výzvy k podávání návrhů spolufinancované ze strany EFRR – Dokumenty pocházející z členského státu – Částečné odepření přístupu – Zpřístupnění po podání žaloby – Zánik právního zájmu na podání žaloby – Částečné nevydání rozhodnutí ve věci samé – Návrh na úpravu žaloby – Částečná nepřijatelnost“)

(2023/C 35/75)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Validity Foundation – Mental Disability Advocacy Centre (Budapešť, Maďarsko) (zástupci: B. Van Vooren a R. Oyarzabal Arigita, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: K. Herrmann a A. Spina, zmocněnci)

Předmět

Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí Komise C(2020) 5540 final ze dne 6. srpna 2020, kterým jí Komise odepřela přístup k dokumentům týkajícím se návrhu výzvy maďarských orgánů k podávání návrhů, a rozhodnutí Komise C(2021) 2834 final ze dne 19. dubna 2021, kterým jí Komise přístup k uvedeným dokumentům poskytla.

Výrok

- 1) Již není důvodné rozhodnout o návrhu na zrušení rozhodnutí Evropské komise C(2020) 5540 final ze dne 6. srpna 2020, kterým Komise odepřela Validity Foundation – Mental Disability Advocacy Centre přístup k dokumentům týkajícím se návrhu výzvy maďarských orgánů k podávání návrhů.
- 2) Ve zbývajících částech se žaloba odmítá jako nepřijatelná.
- 3) Každá z účastnic řízení ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 9, 11.1.2021.

Usnesení Tribunálu ze dne 22. listopadu 2022 – Fieldpoint (Cyprus) v. EUIPO (HYPERLIGHTOPTICS)

(Věc T-800/21) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie HYPERLIGHTOPTICS – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001 – Rovné zacházení – Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“)

(2023/C 35/76)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Fieldpoint (Cyprus) LTD (Nikósie, Kypr) (zástupci: P. Rath a S. Gebele, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: L. Lapinskaite a T. Klee, zmocněnci)

Předmět věci

Svou žalobou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 6. října 2021 (věc R 1166/2021-2).

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Fieldpoint (Cyprus) LTD se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 73, 14.2.2022.

Usnesení Tribunálu ze dne 22. listopadu 2022 – Fieldpoint (Cyprus) v. EUIPO (HYPERLIGHTEYEWEAR)

(Věc T-801/21) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie – HYPERLIGHTEYEWEAR – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001 – Rovné zacházení – Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“)

(2023/C 35/77)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Fieldpoint (Cyprus) LTD (Nikósie, Kypr) (zástupci: P. Rath a S. Gebele, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: L. Lapinskaite a T. Klee, zmocněnci)

Předmět věci

Svou žalobou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 6. října 2021 (věc R 1165/2021-2).

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Fieldpoint (Cyprus) LTD se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 73, 14.2.2022.

Žaloba podaná dne 21. září 2022 – Ferreira de Macedo Silva v. Frontex

(Věc T-595/22)

(2023/C 35/78)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Carlos Miguel Ferreira de Macedo Silva (Cercal do Alentejo, Portugalsko) (zástupce: L. Cosme Nunes Rolo, advokát)

Žalovaná: Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí zástupce výkonného ředitele pro zpracování informací a řízení procesů Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž (Frontex), jednajícího jako jmenovací orgán, ze dne 29. srpna 2022 o propuštění žalobce před uplynutím zkušební doby z funkce dočasného zaměstnance Stálého sboru kat. 1,
- uložil Frontex, aby v případě nemožnosti včasného opětovného přijetí do 8. skupiny uhradil všechny náklady spojené s dodržením pětileté smlouvy, jakož i náklady řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení zásady legitimního očekávání a zásady rovného zacházení v zaměstnání (odkaz na směrnici Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000) (¹)
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení podstatných formálních náležitostí, jakož i práva na řádnou správu a práva být vyslechnut.

(¹) Směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. 2000, L 303, s. 16; Zvl. vyd. 05/04 s. 79).

Žaloba podaná dne 7. prosince 2022 – Athlet v. EUIPO – Heuver Bandengroothandel (ATHLET)**(Věc T-650/22)**

(2023/C 35/79)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Athlet Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupce: S. Reinhard, advokát)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* Heuver Bandengroothandel BV (Hardenberg, Nizozemsko)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Majitelka sporné ochranné známky:* Žalobkyně*Sporná ochranná známka:* Slovní ochranná známka Evropské unie ATHLET – Ochranná známka Evropské unie č. 9 224 692*Řízení před EUIPO:* Řízení o zrušení*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 8. srpna 2022, ve věci R 2214/2019-1**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- porušení Smlouvy o FEU;
- porušení čl. 59 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- zkreslení skutkového stavu a důkazů;
- porušení článku 34 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- porušení čl. 94 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 11. listopadu 2022 – FOF v. Komise**(Věc T-688/22)**

(2023/C 35/80)

*Jednací jazyk: portugálština***Účastnice řízení***Žalobkyně:* FOF – Fox Oil Fund, Lda (Funchal, Portugalsko) (zástupkyně: S. Gemas Donário a S. Soares, advokátky)*Žalovaná:* Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise C(2020) 8550 final ze dne 4. prosince 2020 o režimu podpory SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) poskytnuté Portugalskem oblasti Zona Franca da Madeira (ZFM) – režim III;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů, které jsou v podstatě stejné nebo podobné jako důvody uplatňované ve věci T-553/22, Thorn Investments v. Komise.

Žaloba podaná dne 12. listopadu 2022 – Fontwell v. Komise**(Věc T-691/22)**

(2023/C 35/81)

*Jednací jazyk: portugalština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Fontwell – Import, Export, Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugalsko) (zástupkyně: S. Gemas Donário a S. Soares, advokátky)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise C(2020) 8550 final ze dne 4. prosince 2020 o režimu podpory SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) poskytnuté Portugalskem oblasti Zona Franca da Madeira (ZFM) – režim III;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů, které jsou v podstatě stejné nebo podobné jako důvody uplatňované ve věci T-553/22, Thorn Investments v. Komise.

Žaloba podaná dne 12. listopadu 2022 – Mission v. Komise**(Věc T-700/22)**

(2023/C 35/82)

*Jednací jazyk: portugalština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Mission – Trading, Gestão e Serviços, Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugalsko) (zástupkyně: S. Gemas Donário a S. Soares, advokátky)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise C(2020) 8550 final ze dne 4. prosince 2020 o režimu podpory SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) poskytnuté Portugalskem oblasti Zona Franca da Madeira (ZFM) – režim III;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů, které jsou v podstatě stejné nebo podobné jako důvody uplatňované ve věci T-553/22, Thorn Investments v. Komise.

Žaloba podaná dne 13. listopadu 2022 – Durie v. Komise**(Věc T-705/22)**

(2023/C 35/83)

*Jednací jazyk: portugalština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Durie – Trading e Serviços Internacionais, Sociedade Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugalsko) (zástupci: A. Ferreira Correia a R. da Palma Borges, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil články 1 a 4 napadeného rozhodnutí;
- uložil žalovanému orgánu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby proti rozhodnutí Komise (EU) 2022/1414 ze dne 4. prosince 2020 o režimu podpory SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) poskytnuté Portugalskem oblasti Zona Franca da Madeira (ZFM) – režim III [oznámeno pod číslem C(2020) 8550] (Úř. věst. 2022, L 217, s. 49) předkládá žalobkyně šest žalobních důvodů, které jsou v podstatě stejné nebo podobné jako důvody uplatňované ve věci T-702/22, TA v. Komise.

Žaloba podaná dne 14. listopadu 2022 – Ostrava v. Komise**(Věc T-707/22)**

(2023/C 35/84)

*Jednací jazyk: portugalština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Ostrava – Trading e Serviços Internacionais, Sociedade Unipessoal, Lda (Funchal, Portugalsko) (zástupkyně: S. Gemas Donário a S. Soares, advokátky)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise C(2020) 8550 final ze dne 4. prosince 2020 o režimu podpor SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN), který zavedlo Portugalsko ve prospěch svobodného pásma Madeiry (Zona Franca de Madeira; ZFM) – Režim III;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby uplatňuje žalobkyně pět žalobních důvodů, které jsou v podstatě totožné nebo podobné jako žalobní důvody uplatněné ve věci T-553/22, Thorn Investments v. Komise.

Žaloba podaná dne 14. listopadu 2022 – White Pearl v. Komise**(Věc T-708/22)**

(2023/C 35/85)

*Jednací jazyk: portugalština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: White Pearl, Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugalsko) (zástupkyně: S. Gemas Donário a S. Soares, advokátky)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise C(2020) 8550 final ze dne 4. prosince 2020 o režimu podpory SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) poskytnuté Portugalskem oblasti Zona Franca de Madeira (ZFM) — režim III;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů, které jsou v podstatě totožné nebo podobné žalobním důvodům předloženým ve věci T-553/22, Thorn Investments v. Komise.

Žaloba podaná dne 13. listopadu 2022 – Starboard v. Komise**(Věc T-710/22)**

(2023/C 35/86)

*Jednací jazyk: portugalština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Starboard, Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugalsko) (zástupci: A. Ferreira Correia a R. da Palma Borges, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil články 1 a 4 napadeného rozhodnutí;
- uložil žalovanému orgánu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby proti rozhodnutí Komise (EU) 2022/1414 ze dne 4. prosince 2020 o režimu podpory SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) poskytnuté Portugalskem oblasti Zona Franca da Madeira (ZFM) – režim III [oznámeno pod číslem C(2020) 8550] (Úř. věst. 2022, L 217, s. 49) předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů, které jsou v podstatě stejné nebo podobné jako důvody uplatňované ve věci T-702/22, TA v. Komise.

Žaloba podaná dne 13. listopadu 2022 – Caledonian v. Komise

(Věc T-711/22)

(2023/C 35/87)

Jednací jazyk: *portugalština*

Účastnice řízení

Žalobkyně: Caledonian – Serviços Internacionais, Sociedade Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugalsko) (zástupci: A. Ferreira Correia a R. da Palma Borges, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil články 1 a 4 napadeného rozhodnutí;
- uložil žalovanému orgánu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby proti rozhodnutí Komise (EU) 2022/1414 ze dne 4. prosince 2020 o režimu podpory SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) poskytnuté Portugalskem oblasti Zona Franca da Madeira (ZFM) – režim III [oznámeno pod číslem C(2020) 8550] (Úř. věst. 2022, L 217, s. 49) předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů, které jsou v podstatě stejné nebo podobné jako důvody uplatňované ve věci T-702/22, TA v. Komise.

Žaloba podaná dne 13. listopadu 2022 – Fuchinvest v. Komise

(Věc T-712/22)

(2023/C 35/88)

Jednací jazyk: *portugalština*

Účastnice řízení

Žalobkyně: Fuchinvest Real Estate Participações, Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugalsko) (zástupci: A. Ferreira Correia a R. da Palma Borges, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil články 1 a 4 napadeného rozhodnutí;
- uložil žalovanému orgánu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby proti rozhodnutí Komise (EU) 2022/1414 ze dne 4. prosince 2020 o režimu podpory SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) poskytnuté Portugalskem oblasti Zona Franca da Madeira (ZFM) – režim III [oznámeno pod číslem C(2020) 8550] (Úř. věst. 2022, L 217, s. 49) předkládá žalobkyně šest žalobních důvodů, které jsou v podstatě stejné nebo podobné jako důvody uplatňované ve věci T-702/22, TA v. Komise.

Žaloba podaná dne 14. listopadu 2022 – Administradora Fortaleza a další v. Komise**(Věc T-716/22)**

(2023/C 35/89)

*Jednací jazyk: portugalština***Účastnice řízení**

Žalobci: Administradora Fortaleza Ltda (São Paulo, Brazílie) a devět dalších žalobců (zástupci: A. Ferreira Correia a R. da Palma Borges, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunal:

- zrušil články 1 a 4 napadeného rozhodnutí pro nedostatek odůvodnění nebo v rozsahu, v němž jsou uplatňovány na „sociedades gestoras de participações sociais“ (typ holdingové společnosti), nebo v důsledku příjmů plynoucích ze zdroje mimo nejbližší region;
- uložil žalovanému orgánu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby proti rozhodnutí Komise (EU) 2022/1414 ze dne 4. prosince 2020 o režimu podpory SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) poskytnuté Portugalskem oblasti Zona Franca da Madeira (ZFM) – režim III [oznámeno pod číslem C(2020) 8550] (Úř. věst. 2022, L 217, s. 49) předkládají žalobci šest žalobních důvodů, které jsou v podstatě stejné nebo podobné jako důvody uplatňované ve věci T-702/22, TA v. Komise.

Žaloba podaná dne 14. listopadu 2022 – Newco v. Komise**(Věc T-717/22)**

(2023/C 35/90)

*Jednací jazyk: portugalština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Newco Corporate Services, SA (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugalsko) (zástupci: A. Ferreira Correia a R. da Palma Borges, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil články 1 a 4 napadeného rozhodnutí;
- uložil žalovanému orgánu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby proti rozhodnutí Komise (EU) 2022/1414 ze dne 4. prosince 2020 o režimu podpory SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) poskytnuté Portugalskem oblasti Zona Franca da Madeira (ZFM) – režim III [oznámeno pod číslem C(2020) 8550] (Úř. věst. 2022, L 217, s. 49) předkládá žalobkyně šest žalobních důvodů, které jsou v podstatě stejné nebo podobné jako důvody uplatňované ve věci T-702/22, TA v. Komise.

Žaloba podaná dne 15. listopadu 2022 – Bourbon Offshore Interoil Shipping v. Komise

(Věc T-721/22)

(2023/C 35/91)

Jednací jazyk: portugálština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Bourbon Offshore Interoil Shipping – Navegação, Lda (Funchal, Portugalsko) (zástupkyně: S. Fernandes Martins a M. Mendonça Saraiva, advokátky)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise (EU) ze dne 4. prosince 2020 o režimu podpory SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) poskytnuté Portugalskem oblasti Zona Franca de Madeira (ZFM) — režim III;
- každopádně a bez ohledu na první návrhové žádání, zrušil článek 4 uvedeného rozhodnutí Komise (EU) ze dne 4. prosince 2020 o režimu podpory SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) a v důsledku toho zrušil příkaz, aby příjemci vrátili podpory včetně úroků;
- zrušil napadené rozhodnutí podle článku 264 SFEU;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

První žalobní důvod vychází z nepoužitelnosti metody zvolené Evropskou komisí, která spočívá v tom, že pojem „vytváření pracovních míst“ je definován v ekvivalentech plného pracovního úvazku nebo ročních pracovních jednotkách, použitých v Pokynech k vnitrostátní regionální podpoře na období 2007–2013 (Úř. věst. 2006, C 54, s. 13).

Druhý žalobní důvod vychází z nepřipustnosti příkazu, aby příjemci vrátili podpory včetně úroků.

Žaloba podaná dne 18. listopadu 2022 – LG a další v. Komise

(Věc T-730/22)

(2023/C 35/92)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: LG a sedm dalších žalobců (zástupci: A. Sigal a M. Teder, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- prohlásil, že žalovaná jednala protiprávně ve smyslu čl. 9 odst. 4 nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013 ⁽¹⁾, ve znění nařízení (EU, Euratom) 2020/2223 ⁽²⁾ tím, že žalobcům nezaslala přiměřeně podrobná a jasná skutková zjištění, která by objasnila, zda a jak jednání žalobců podle názoru úřadu OLAF poškodilo zájmy Evropské unie, a neposkytla žalobcům dodatečnou příležitost se k takovým skutkovým zjištěním vyjádřit; a
- uložil žalované náhradu nákladů tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že OLAF byl nečinný, když neposkytl žalobcům, kteří byli označeni jako osoby dotčené vyšetřováním OLAF, smysluplnou příležitost vyjádřit se ke skutečnostem, které se jich týkají, v souladu s čl. 9 odst. 4 a čl. 9 písm. b), odst. 1 a 2 nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013, ve znění nařízení (EU, Euratom) 2020/2223.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že OLAF nejednal v souladu se zásadou řádné správy, když spolu se skutkovými zjištěními sdělenými žalobcům nezveřejnil předběžná obvinění žalobců, která by jim umožnila posoudit relevanci uvedených skutečností a vyjádřit se k těmto skutečnostem.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. 2013, L 248, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2020/2223 ze dne 23. prosince 2020, kterým se mění nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013, pokud jde o spolupráci s Úřadem evropského veřejného žalobce a účelnost vyšetřování Evropského úřadu pro boj proti podvodům (Úř. věst. 2020, L 437, s. 49).

Žaloba podaná dne 25. listopadu 2022 – Mazepin v. Rada

(Věc T-743/22)

(2023/C 35/93)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Nikita Dmitrijevič Mazepin (Moskva, Rusko) (zástupci: D. Rovetta, M. Campa, M. Moretto, V. Villante, T. Marembert a A. Bass, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2022/1530 ze dne 14. září 2022, kterým se mění rozhodnutí 2014/145/SZBP o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny ⁽¹⁾;
- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) 2022/1529 ze dne 14. září 2022, kterým se provádí nařízení (EU) č. 269/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny ⁽²⁾;
- zrušil rozhodnutí ponechat jméno žalobce na seznamu osob a subjektů, na něž se vztahují omezující opatření podle rozhodnutí Rady 2014/145/SZBP ⁽³⁾, ve znění rozhodnutí Rady (SZBP) 2022/1530, a podle nařízení Rady (EU) č. 269/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny, ve znění prováděcího nařízení Rady (EU) 2022/1529;

dále jen společně „napadené akty“, v rozsahu, v němž napadené akty zařazují žalobce na seznam osob a subjektů, na něž se vztahují omezující opatření.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění, z porušení článku 296 SFEU a čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv, z porušení práva na účinnou soudní ochranu a článku 47 Listiny základních práv.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z nesprávného posouzení.
3. Třetí žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení, z porušení důkazního břemene, z porušení kritérií pro zařazení na seznam uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. e) a čl. 2 odst. 1 písm. g) rozhodnutí Rady 2014/145/SZBP ze dne 17. března 2014 a v čl. 3 odst. 1 písm. g) nařízení Rady (EU) č. 269/2014 ze dne 17. března 2014, která se obě týkají omezujících opatření vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality a základních práv žalobce, z porušení základních práv žalobce na vlastnictví a svobodu podnikání a z porušení článků 16 a 17 Listiny základních práv.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení základní zásady zákazu diskriminace.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z porušení podstatných formálních náležitostí, z porušení práva na obhajobu a z porušení povinnosti Rady pravidelně přezkoumávat sankce.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2022, L 239, s. 149.

⁽²⁾ Úř. věst. 2022, L 239, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. 2014, L 78, s. 16.

Žaloba podaná dne 1. prosince 2022 – Mazzone v. Parlament

(Věc T-751/22)

(2023/C 35/94)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobce: Antonio Mazzone (Neapol, Itálie) (zástupce: M. Paniz, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil opatření „Změna stanovení důchodových nároků po skončení mandátu bývalého italského poslance Evropského parlamentu“ oznámené dopisem ze dne 21. září 2022, doručeným dne 5. října 2022, který zaslalo Generální ředitelství pro finance Evropského parlamentu, jehož předmětem je: „Nové určení důchodových nároků po skončení mandátu v návaznosti na usnesení úřadu předsednictva Poslanecké sněmovny č. 150 ze dne 3. března 2022“, jakož i všechny předcházející, související nebo následné akty,
- určil a prohlásil nárok žalobce na zachování doživotního příspěvku vypláceného Evropským parlamentem ve výši, která vznikla a je splatná v době první platby,
- uložil Evropskému parlamentu povinnost vyplatit žalobci všechny neoprávněně zadržené částky zvýšené o valorizaci a zákonné úroky ode dne zadržení do dne zaplacení,
- jakož i uložil Evropskému parlamentu povinnost splnit povinnosti vyplývající z vyhlášeného rozsudku a okamžitě a v plném rozsahu obnovit původní výši doživotního příspěvku.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení výhrady pravomoci předsednictva Evropského parlamentu (článek 25 jednacího řádu Evropského parlamentu).
 - Žalobce tvrdí, že napadené opatření je protiprávní, neboť jej přijal vedoucí oddělení pro odměňování a sociální práva poslanců při absenci nezbytné účasti předsednictva Evropského parlamentu, jež je skutečným původcem finančních, organizačních a administrativních rozhodnutí týkajících se poslanců Evropského parlamentu ve smyslu článku 25 jednacího řádu Evropského parlamentu.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 296 odst. 2 SFEU, článku 41 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) (¹) a z nedostatečného odůvodnění napadeného aktu.
 - Žalobce tvrdí, že napadené opatření je protiprávní, neboť není dostatečně odůvodněno v rozporu s čl. 296 odst. 2 SFEU a článkem 41 Listiny.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z přijetí napadeného opatření bez platného právního základu, z nesprávného použití přílohy III SID (²) (pravidla pro poskytování náhrad a příspěvků poslancům) a článků 74 až 75 MAS (³) (rozhodnutí o prováděcích opatřeních ke statutu poslanců).
 - Žalobce tvrdí, že napadené opatření je protiprávní, neboť bylo přijato bez platného právního základu, když čl. 2 odst. 1 přílohy 3 SID byl zrušen po vstupu statutu poslanců v platnost (články 74 a 75 MAS).
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z nesprávného výkladu článku 75 prováděcích opatření a příloh I, II a III pravidel SID. Porušení článku 28 statutu poslanců a práva žalobce na důchod.
 - Žalobce tvrdí, že napadené opatření je protiprávní, neboť Evropský parlament nesprávně vyložil a uplatnil článek 75 MAS a čl. 2 odst. 1 přílohy 3 SID. Žalobce má za to, že tato ustanovení musí být vykládána v tom smyslu, že odkaz v článku 75 MAS na přílohy I, II a III pravidel SID, a zejména na čl. 2 odst. 1 přílohy III, musí být nutně chápán jako odkaz na právo na dávky použitelné v době platnosti této přílohy III. Naopak výklad a použití výše uvedených ustanovení způsobem, jakým to učinil Parlament, umožňuje, aby se důchodové nároky žalobce změnilы nespočetněkrát, v jasném rozporu s článkem 28 statutu poslanců a zásadami legitimního očekávání a právní jistoty.

- Konečně i za předpokladu přijetí výkladu Evropského parlamentu, podle kterého čl. 2 odst. 1 přílohy 3 SID vyžaduje, aby orgán přizpůsobil evropský důchod výši důchodu poslanců dolní komory vnitrostátního parlamentu, takové přizpůsobení má svá omezení podle unijního práva, a každopádně se může týkat jediné výše a způsobu vyplácení důchodu, takže akty ovlivňující samotný důchodový nárok nelze přebírat automaticky. V projednávané věci přitom opatření uplatněné na žalobce v důsledku automatického převzetí usnesení 150/2022 Evropským parlamentem nejenže změnilo nárok žalobce na důchod a ovlivnilo jeho podstatné náležitosti prostřednictvím retroaktivního přepočtu, který změnil samotný důchodový nárok, ale vykazuje i jasné aspekty neslučitelnosti s unijním právem.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení zásady legitimního očekávání, právní jistoty, ochrany nabytých práv a zásady rovnosti.
- Žalobce tvrdí, že napadené opatření je protiprávní, neboť Evropský parlament tím, že nařídil automatické převzetí usnesení 150/2022 a následné přepočítání důchodu žalobce novou metodou se zpětnou účinností a trvalými účinky, která se přímo dotýká jeho důchodového nároku, porušil zásadu právní jistoty, která brání narušení nabytých práv, mimo jiné v souladu se samotným účelem článku 28 statutu a článku 75 prováděcích opatření, jakož i zásadu legitimního očekávání, která nepřipouští oslabení nebo přeměnu důchodových nároků. Mímoto vzhledem k tomu, že přepočítání dopadá jen na bývalé italské poslance Evropského parlamentu, kteří jsou jedinými osobami, kterým je určeno opatření, jež retroaktivně přepočítává příspěvkovou metodou důchodové nároky nabyté v době, kdy příspěvková metoda ještě nebyla v Itálii zavedena, takový přepočítání je v jasném rozporu i se zásadou rovnosti, čímž vytváří protiprávní diskriminaci v porovnání s bývalými poslanci Evropského parlamentu z jiných členských států, jakož i poslanci Evropského parlamentu zvolenými po roce 2009 a všemi ostatními občany obecně, kteří nepodléhají žádnému snížení nároků tohoto druhu.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z porušení článku 17 Listiny. Porušení článku 1 protokolu č. 1 k EÚLP. Nepřiměřenost uloženého zásahu.
- Žalobce tvrdí, že napadené opatření tím, že snižuje původně vyplácený důchod za výkon funkce poslance Evropského parlamentu, přímo zasahuje do jeho práva na vlastnictví. Kromě toho má za to, že takový zásah byl uložen bez jakéhokoli skutečného odůvodnění a že pro něj znamenal nepřiměřený a neodůvodněný zákrok.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z porušení článků 21 a 25 Listiny, článku 10 SFEU a článku 15 evropského pilíře sociálních práv.
- Žalobce tvrdí, že napadeným opatřením Evropský parlament tím, že převzal opatření pro přepočítání důchodů, které vzhledem ke způsobu, jakým bylo koncipováno, dopadá především na starší osoby, porušil články 21 a 25 Listiny, článek 10 SFEU a článek 15 evropského pilíře sociálních práv.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2016, C 202, s. 389.

⁽²⁾ Rozhodnutí rozšířeného předsednictva ze dne 4. listopadu 1981; rozhodnutí předsednictva ze dne 24. a 25. května 1982, pozměněné dne 13. září 1995 a 6. června 2005.

⁽³⁾ Rozhodnutí předsednictva Evropského parlamentu ze dne 19. května a 9. července 2008, kterým se stanoví prováděcí opatření ke statutu poslanců Evropského parlamentu (Úř. věst. 2009, C 159, s. 1).

Žaloba podaná dne 1. prosince 2022 – Ceravolo v. Parlament

(Věc T-752/22)

(2023/C 35/95)

Jednací jazyk: italsština

Účastníci řízení

Žalobce: Domenico Ceravolo (Noventa Padovana, Itálie) (zástupce: M. Paniz, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil opatření „Změna stanovení důchodových nároků po skončení mandátu bývalého italského poslance Evropského parlamentu“ oznámené dopisem ze dne 21. září 2022, doručeným dne 5. října 2022, který zaslalo Generální ředitelství pro finance Evropského parlamentu, jehož předmětem je: „Nové určení důchodových nároků po skončení mandátu v návaznosti na usnesení úřadu předsednictva Poslanecké sněmovny č. 150 ze dne 3. března 2022“, oznámené žalobci, a v každém případě zrušil nové určení a přepočít doživotního příspěvku, který Evropský parlament vyplácí žalobci, jakož i všechny předcházející nebo následné akty,
- určil a prohlásil nárok žalobce na zachování doživotního příspěvku vypláceného Evropským parlamentem ve výši, která vznikla a je splatná v době první platby,
- uložil Evropskému parlamentu povinnost vyplatit žalobci všechny neoprávněně zadržené částky zvýšené o valorizaci a zákonné úroky ode dne zadržení do dne zaplacení,
- jakož i uložil Evropskému parlamentu povinnost splnit povinnosti vyplývající z vyhlášeného rozsudku a okamžitě a v plném rozsahu obnovit původní výši doživotního příspěvku.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení výhrady pravomoci předsednictva Evropského parlamentu (článek 25 jednacího řádu Evropského parlamentu).
 - Žalobce tvrdí, že napadené opatření je protiprávní, neboť jej přijal vedoucí oddělení pro odměňování a sociální práva poslanců při absenci nezbytné účasti předsednictva Evropského parlamentu, jež je skutečným původcem finančních, organizačních a administrativních rozhodnutí týkajících se poslanců Evropského parlamentu ve smyslu článku 25 jednacího řádu Evropského parlamentu.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 296 odst. 2 SFEU, článku 41 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) ⁽¹⁾ a z nedostatečného odůvodnění napadeného aktu.
 - Žalobce tvrdí, že napadené opatření je protiprávní, neboť není dostatečně odůvodněno v rozporu s čl. 296 odst. 2 SFEU a článkem 41 Listiny.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z přijetí napadeného opatření bez platného právního základu, z nesprávného použití přílohy III SID ⁽²⁾ (pravidla pro poskytování náhrad a příspěvků poslancům) a článků 74 až 75 MAS ⁽³⁾ (rozhodnutí o prováděcích opatřeních ke statutu poslanců).
 - Žalobce tvrdí, že napadené opatření je protiprávní, neboť bylo přijato bez platného právního základu, když čl. 2 odst. 1 přílohy 3 SID byl zrušen po vstupu statutu poslanců v platnost (články 74 a 75 MAS).
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z nesprávného výkladu článku 75 prováděcích opatření a příloh I, II a III pravidel SID. Porušení článku 28 statutu poslanců a práva žalobce na důchod.
 - Žalobce tvrdí, že napadené opatření je protiprávní, neboť Evropský parlament nesprávně vyložil a uplatnil článek 75 MAS a čl. 2 odst. 1 přílohy 3 SID. Žalobce má za to, že tato ustanovení musí být vykládána v tom smyslu, že odkaz v článku 75 MAS na přílohy I, II a III pravidel SID, a zejména na čl. 2 odst. 1 přílohy III, musí být nutně chápán jako odkaz na právo na dávky použitelné v době platnosti této přílohy III. Naopak výklad a použití výše uvedených ustanovení způsobem, jakým to učinil Parlament, umožňuje, aby se důchodové nároky žalobce změnilы nespočetněkrát, v jasném rozporu s článkem 28 statutu poslanců a zásadami legitimního očekávání a právní jistoty.

- Konečně i za předpokladu přijetí výkladu Evropského parlamentu, podle kterého čl. 2 odst. 1 přílohy 3 SID vyžaduje, aby orgán přizpůsobil evropský důchod výši důchodu poslanců dolní komory vnitrostátního parlamentu, takové přizpůsobení má svá omezení podle unijního práva, a každopádně se může týkat jedině výše a způsobu vyplácení důchodu, takže akty ovlivňující samotný důchodový nárok nelze přebírat automaticky. V projednávané věci přitom opatření uplatněné na žalobce v důsledku automatického převzetí usnesení 150/2022 Evropským parlamentem nejenže změnilo nárok žalobce na důchod a ovlivnilo jeho podstatné náležitosti prostřednictvím retroaktivního přepočtu, který změnil samotný důchodový nárok, ale vykazuje i jasné aspekty neslučitelnosti s unijním právem.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení zásady legitimního očekávání, právní jistoty, ochrany nabytých práv a zásady rovnosti.
- Žalobce tvrdí, že napadené opatření je protiprávní, neboť Evropský parlament tím, že nařídil automatické převzetí usnesení 150/2022 a následné přepočítání důchodu žalobce novou metodou se zpětnou účinností a trvalými účinky, která se přímo dotýká jeho důchodového nároku, porušil zásadu právní jistoty, která brání narušení nabytých práv, mimo jiné v souladu se samotným účelem článku 28 statutu a článku 75 prováděcích opatření, jakož i zásadu legitimního očekávání, která nepřipouští oslabení nebo přeměnu důchodových nároků. Mimoto vzhledem k tomu, že přepočet dopadá jen na bývalé italské poslance Evropského parlamentu, kteří jsou jedinými osobami, kterým je určeno opatření, jež retroaktivně přepočítává příspěvkovou metodou důchodové nároky nabyté v době, kdy příspěvková metoda ještě nebyla v Itálii zavedena, takový přepočet je v jasném rozporu i se zásadou rovnosti, čímž vytváří protiprávní diskriminaci v porovnání s bývalými poslanci Evropského parlamentu z jiných členských států, jakož i poslanci Evropského parlamentu zvolenými po roce 2009 a všemi ostatními občany obecně, kteří nepodléhají žádnému snížení nároků tohoto druhu.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z porušení článku 17 Listiny. Porušení článku 1 protokolu č. 1 k EÚLP. Nepřiměřenost uloženého zásahu.
- Žalobce tvrdí, že napadené opatření tím, že snižuje původně vyplácený důchod za výkon funkce poslance Evropského parlamentu, přímo zasahuje do jeho práva na vlastnictví. Kromě toho má za to, že takový zásah byl uložen bez jakéhokoli skutečného odůvodnění a že pro něj znamenal nepřiměřený a neodůvodněný zákrok.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z porušení článků 21 a 25 Listiny, článku 10 SFEU a článku 15 evropského pilíře sociálních práv.
- Žalobce tvrdí, že napadeným opatřením Evropský parlament tím, že převzal opatření pro přepočítání důchodů, které vzhledem ke způsobu, jakým bylo koncipováno, dopadá především na starší osoby, porušil články 21 a 25 Listiny, článek 10 SFEU a článek 15 evropského pilíře sociálních práv.

(¹) Úř. věst. 2016, C 202, s. 389.

(²) Rozhodnutí rozšířeného předsednictva ze dne 4. listopadu 1981; rozhodnutí předsednictva ze dne 24. a 25. května 1982, pozměněné dne 13. září 1995 a 6. června 2005.

(³) Rozhodnutí předsednictva Evropského parlamentu ze dne 19. května a 9. července 2008, kterým se stanoví prováděcí opatření ke statutu poslanců Evropského parlamentu (Úř. věst. 2009, C 159, s. 1).

Žaloba podaná dne 5. prosince 2022 – Puma v. EUIPO – Road Star Group (Obuv)

(Věc T-757/22)

(2023/C 35/96)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Puma SE (Herzogenaurach, Německo) (zástupci: M. Schunke a P. Trieb, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: Road Star Group (Nupaky, Česká republika)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporného (průmyslového) vzoru: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporný (průmyslový) vzor: (Průmyslový) vzor Společenství č. 4 160 273-0015

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 22. září 2022, ve věci R 1900/2021-3

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení včetně nákladů řízení vynaložených před odvolacím senátem.

Dovolávaný žalobní důvod

Porušení čl. 6 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 6/2002.

Žaloba podaná dne 5. prosince 2022 – Puma v. EUIPO – Fujian Daocheng Electronic Commerce (Boty)

(Věc T-758/22)

(2023/C 35/97)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Puma SE (Herzogenaurach, Německo) (zástupci: M. Schunke a P. Trieb, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: Fujian Daocheng Electronic Commerce Co. Ltd (Čchüan-čou, Čína)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporného (průmyslového) vzoru: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporný (průmyslový) vzor: (Průmyslový) vzor Společenství č. 8 367 742-0013

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 21. září 2022, ve věci R 1876/2021-3

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení včetně nákladů řízení vynaložených před odvolacím senátem.

Dovolávaný žalobní důvod

Porušení čl. 6 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 6/2002.

Žaloba podaná dne 7. prosince 2022 – Kesajev v. Rada**(Věc T-763/22)**

(2023/C 35/98)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení*Žalobce:* Igor Albertovič Kesajev (Usovo, Rusko) (zástupci: R. Moeyersons a A. De Jonge, advokáti)*Žalovaná:* Rada Evropské unie**Návrhová žádání**

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2022/1530 ze dne 14. září 2022, kterým se mění rozhodnutí 2014/145/SZBP o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny ⁽¹⁾, provedené na základě prováděcího nařízení Rady (EU) č. 2022/1529 ze dne 14. září 2022, kterým se provádí nařízení (EU) č. 269/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny ⁽²⁾ v rozsahu, v němž se jej týkají; zrušil prodloužení individuálních sankcí, které se na něj vztahují, a vyškrtl jej ze seznamu uvedeného v příloze I nařízení (EU) č. 269/2014 ⁽³⁾;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce šest žalobních důvodů:

1. První žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že odůvodnění zápisu žalobce na seznam sankcí je věcně nesprávné nebo irelevantní.
 - První část: Žalobce není konkrétně činný v hospodářských odvětvích, která slouží jako významný zdroj příjmů vlády Ruské federace.
 - Druhá část: Žalobce nepodporuje ani neprovádí činnosti nebo politická opatření, které narušují nebo ohrožují územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny, ani stabilitu či bezpečnost na Ukrajině. Žalobce není akcionářem společnosti JSC Detyarev Plant.
 - Třetí část: Žalobce neposkytl vládě Ruské federace žádnou materiální ani finanční podporu. Monolit Fonds je politickou neutrální dobročinnou organizací a udělení medaile a vyznamenání nepředstavují důkaz o materiální nebo finanční podpoře pro uvedenou vládu Ruské federace.
 - Čtvrtá část: Žalobce nemá prospěch z vlády Ruské federace. Žalobce nemá žádný hospodářský ani jiný prospěch z vlády Ruské federace, ať již prostřednictvím Monolit Fonds, nebo jiným způsobem.
 - Pátá část: Uvedené skutečnosti jsou zastaralé, neaktuální a nemají vliv na (prodloužení) sankcí vůči žalobci.
 - Šestá část: Rada neunesla své důkazní břemeno. V každém případě se opírá výlučně o částečné, nesprávné a neověřené zdroje informací. Neexistuje žádný objektivní a spolehlivý důkaz pro tvrzení Rady.
2. Druhý žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že žalobce nebyl vyslechnut ani řádně informován, což porušuje právo na spravedlivý proces

3. Třetí žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že zápis žalobce na seznam sankcí porušuje Listinu základních práv Evropské unie – Porušení článků 6, 8, 16 a 17 Listiny ve spojení s jejím článkem 52.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že terminologie použitá v rozhodnutí (SZBP) 2022/329 ⁽⁴⁾ je tak vágní, že jeho provedení je svévolné – porušení zásady právní jistoty.
5. Pátý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že uložení sankcí je založeno na diskriminaci. Osoby nacházející se ve srovnatelné situaci nejsou sankcionovány, přičemž žalobci byla uložena sankce jen z toho důvodu, že je 1) bohatým, 2) politicky neutrálním a 3) ruským podnikatelem.
6. Šestý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že Radě by měla být v každém případě uložena náhrada nákladů řízení, jelikož žalobce měl za to, že je povinen podat projednávanou žalobu, jelikož Rada dosud nevyhověla jeho žádosti o přezkum.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2022, L 239, s. 149.

⁽²⁾ Úř. věst. 2022, L 239, s. 1.

⁽³⁾ Nařízení Rady (EU) č. 269/2014 ze dne 17. března 2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. 2014, L 78, s. 6).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2022/329 ze dne 25. února 2022, kterým se mění rozhodnutí 2014/145/SZBP o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. 2022, L 50, s. 1).

Žaloba podaná dne 8. prosince 2022 – bet365 Group v. EUIPO (bet365)

(Věc T-764/22)

(2023/C 35/99)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: bet365 Group Ltd (Stoke-on-Trent, Spojené království) (zástupci: J. van Manen a E. van Gelderen, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie obsahující slovní prvky „bet365“ – Přihláška č. 18 479 799

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 19. září 2022, ve věci R 622/2022-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 9. prosince 2022 – Hoffmann v. EUIPO – Moldex/Metric (Holex)

(Věc T-767/22)

(2023/C 35/100)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Hoffmann GmbH Qualitätswerkzeuge (Mnichov, Německo) (zástupce: D. von Schultz, advokát)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* Moldex/Metric AG & Co. KG (Walddorfhäslach, Německo)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Příhlašovatelka sporné ochranné známky:* Žalobkyně*Sporná ochranná známka:* Slovní ochranná známka Evropské unie Holex – Příhláška č. 18 222 083*Řízení před EUIPO:* Námitkové řízení*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 30. září 2022, ve věci R 1248/2022-2**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž byla zamítnuta přihláška ochranné známky č. 18 222 083 pro výrobky zatříděné do třídy 9, a sice *dýchací masky, ne pro umělé dýchání, a automat na špunty do uší; prostředky na ochranu sluchu; prostředky na ochranu sluchu, zejména špunty do uší, lamelové špunty do uší, mušlové chrániče sluchu (prostředky na ochranu sluchu ve formě sluchátek)*;
- námitky v plném rozsahu zamítl;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady 2017/1001.

Žaloba podaná dne 13. prosince 2022 – Cogebi a Cogebi v. Rada

(Věc T-782/22)

(2023/C 35/101)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení***Žalobkyně:* Cogebi (Brusel, Belgie), Cogebi, a.s. (Tábor, Česká republika) (zástupkyně: H. over de Linden, advokátka)*Žalovaná:* Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil článek 3i nařízení Rady (EU) č. 833/2014 ze dne 31. července 2014 ⁽¹⁾, ve znění nařízení Rady (EU) 2022/1904 ze dne 6. října 2022, kterým se mění nařízení (EU) č. 833/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem Ruska destabilizující situaci na Ukrajině ⁽²⁾, v rozsahu, v němž se týká zařazení kódu KN 6814 na seznam zboží a technologií podle článku 3i nařízení Rady (EU) 2022/1904 (Příloha XXI);
- uložil Radě náhradu nákladů tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z porušení podstatné formální náležitosti – požadavku uvést odůvodnění.
2. Druhý žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení zásady proporcionality.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení svobody podnikání, jak je zakotvena v článku 16 Listiny základních práv Evropské unie.
5. Pátý žalobní důvod vychází z porušení práva na řádnou správu, jak je zakotveno v článku 41 Listiny základních práv Evropské unie, a z porušení práva na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces upraveného v článku 47 Listiny.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2014, L 229, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. 2022, L 259 I, s. 3.

Usnesení Tribunálu ze dne 30. listopadu 2022 – Timberland Europe v. Komise

(Věc T-782/16) ⁽¹⁾

(2023/C 35/102)

Jednací jazyk: angličtina

Předsedkyně šestého senátu rozhodla o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 14, 16.1.2017.

Usnesení Tribunálu ze dne 1. prosince 2022 – Foz v. Rada

(Věc T-481/21) ⁽¹⁾

(2023/C 35/103)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda čtvrtého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 412, 11.10.2021.

Usnesení Tribunálu ze dne 28. listopadu 2022 – Lilly Drogerie v. EUIPO – Lillydoo (LILLYDOO kids)**(Věc T-150/22) ⁽¹⁾**

(2023/C 35/104)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda osmého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 198, 16.5.2022.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace
Evropské unie
L-2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS